

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-111-205-06

Druk nr 1158
Warszawa, 30 listopada 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 89 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie zawiadamiam Pana Marszałka, że Rada Ministrów zamierza przedstawić do ratyfikacji Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) **Siódmy Protokół dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r.,**
 - 2) **Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem - Regulaminem wewnętrznym Kongresów,**
 - 3) **Światową Konwencję Pocztową,**
 - 4) **Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych,**
- sporządzone w Bukareszcie dnia 5 października 2004 r.,

których ratyfikacja - zdaniem Rady Ministrów - nie wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie.

W załączeniu przekazuję teksty wymienionych dokumentów wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentów, zostaną one przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

(-) Jarosław Kaczyński

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 5 października 2004 roku zostały sporządzone w Bukareszcie:

- Siódmy Protokół dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 roku,
- Regulamin Generalnego Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem – Regulaminem wewnętrznym Kongresów,
- Światowa Konwencja Pocztaowa,
- Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych.

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, Regulaminem, Konwencją oraz Porozumieniem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostały one uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nich zawartych,
- postanowienia Protokołu, Regulaminu, Konwencji oraz Porozumienia są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone,
- będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

2006 roku.

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Lech Kaczyński

PREZES RADY MINISTRÓW

Jarosław Kaczyński

W załączeniu przekazuję teksty wymienionych dokumentów wraz z uzasadnieniem.

W razie niezgłoszenia, w terminie 30 dni - zgodnie z art. 15 ust. 4 ustawy o umowach międzynarodowych - negatywnej opinii co do zasadności wyboru trybu ratyfikacji dokumentów, zostaną one przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

(-) Jarosław Kaczyński

Uchwała Nr.....
Rady Ministrów
z dnia.....

w sprawie przedłożenia:

- Siódmego Protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r.,
- Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem – Regulaminem wewnętrznym Kongresów,
- Światowej Konwencji Pocztowej,
- Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych,

sporządzonych w Bukareszcie dnia 5 października 2004 r., do ratyfikacji.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824), Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Przedkłada się:

- Siódmy Protokół dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r.,
- Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem – Regulaminem wewnętrznym Kongresów,
- Światową Konwencję Pocztową,
- Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych,

sporządzone w Bukareszcie dnia 5 października 2004 r., Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do ratyfikacji.

2. Protokół, Regulamin, Konwencja oraz Porozumienie, o których mowa w ust. 1, stanowią załącznik do uchwały.

§ 2.

Wykonanie Protokołu, Regulaminu, Konwencji oraz Porozumienia o których mowa w § 1 ust. 1 powierza się Ministrowi Transportu.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Prezes Rady Ministrów

LISTA PAŃSTW – CZŁONKÓW
ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO (UPU)

1. ISLAMSKIE PAŃSTWO AFGANISTANU
2. REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI
3. REPUBLIKA ALBANI
4. ALGIERSKA REPUBLIKA LUDOWO -DEMOKRATYCZNA
5. REPUBLIKA ANGOLI
6. ANTIGUA I BARBUDA
7. KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ
8. REPUBLIKA ARGENTYŃSKA
9. REPUBLIKA ARMENII
10. ZWIĄZEK AUSTRALIJSKI
11. REPUBLIKA AUSTRII
12. REPUBLIKA AZERBEJDŻANU
13. WSPÓLNOTA BAHAMÓW
14. KRÓLESTWO BAHRAJNU
15. LUDOWA REPUBLIKA BANGLADESZU
16. BARBADOS
17. KRÓLESTWO BELGII
18. BELIZE
19. REPUBLIKA BENINU
20. KRÓLESTWO BHUTANU
21. REPUBLIKA BIAŁORUSI
22. REPUBLIKA BOLIWII
23. BOŚNIA I HERCEGOWINA
24. REPUBLIKA BOTSWANY
25. FEDERACYJNA REPUBLIKA BRAZYLI
26. PAŃSTWO BRUNEI DARUSSALAM
27. REPUBLIKA BUŁGARII
28. BURKINA FASO
29. REPUBLIKA BURUNDI
30. REPUBLIKA CHILE
31. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA
32. REPUBLIKA CHORWACJI
33. REPUBLIKA CYPRYJSKA
34. REPUBLIKA CZADU

35. REPUBLIKA CZESKA
36. KRÓLESTWO DANII
37. REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA
38. WSPÓLNOTA DOMINIKI
39. REPUBLIKA DŻIBUTI
40. ARABSKA REPUBLIKA EGIPTU
41. REPUBLIKA EKWADORU
42. PAŃSTWO ERYTREA
43. REPUBLIKA ESTOŃSKA
44. FEDERALNA DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA ETIOPII
45. REPUBLIKA WYSP FIDŻI
46. REPUBLIKA FILIPIN
47. REPUBLIKA FINLANDII
48. REPUBLIKA FRANCUSKA
49. REPUBLIKA GABOŃSKA
50. REPUBLIKA GAMBII
51. REPUBLIKA GHANY
52. REPUBLIKA GRECKA
53. GRENADA
54. GRUZJA
55. KOOPERACYJNA REPUBLIKA GUJANY
56. REPUBLIKA GWATEMALI
57. REPUBLIKA GWINEI
58. REPUBLIKA GWINEI-BISSAU
59. REPUBLIKA GWINEI RÓWNIKOWEJ
60. REPUBLIKA HAITI
61. KRÓLESTWO HISZPANII
62. KRÓLESTWO NIDERLANDÓW
63. HOLENDRSKIE ANTYLE I ARUBA
64. REPUBLIKA HONDURASU
65. REPUBLIKA INDII
66. REPUBLIKA INDONEZJI
67. REPUBLIKA IRAKU
68. ISLAMSKA REPUBLIKA IRANU
69. IRLANDIA
70. REPUBLIKA ISLANDII
71. PAŃSTWO IZRAEL
72. JAMAJKA
73. JAPONIA
74. REPUBLIKA JEMEŃSKA

75. JORDAŃSKIE KRÓLESTWO HASZYMIDZKIE
76. KRÓLESTWO KAMBODŻY
77. REPUBLIKA KAMERUNU
78. KANADA
79. PAŃSTWO KATAR
80. REPUBLIKA KAZACHSTANU
81. REPUBLIKA KENII
82. REPUBLIKA KIRGISKA
83. REPUBLIKA KIRIBATI
84. REPUBLIKA KOLUMBIÍ
85. ZWIĄZEK KOMORÓW
86. REPUBLIKA KONGA
87. DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA
88. REPUBLIKA KOREI
89. KOREAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA
90. REPUBLIKA KOSTARYKI
91. REPUBLIKA KUBY
92. PAŃSTWO KUWEJT
93. LAOTAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA
94. KRÓLESTWO LESOTHO
95. REPUBLIKA LIBAŃSKA
96. REPUBLIKA LIBERII
97. WIELKA ARABSKA LIBIJSKA DŻAMAHIRIJA LUDOWO-SOCJALISTYCZNA
98. KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU
99. REPUBLIKA LITEWSKA
100. WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA
101. REPUBLIKA ŁOTEWSKA
102. BYŁA JUGOSŁAWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII
103. REPUBLIKA MADAGASKARU
104. REPUBLIKA MALAWI
105. REPUBLIKA MALEDIWÓW
106. MALEZJA
107. REPUBLIKA MALI
108. REPUBLIKA MALTY
109. KRÓLESTWO MAROKAŃSKIE
110. ISLAMSKA REPUBLIKA MAURETAŃSKA
111. REPUBLIKA MAURITIUSU
112. MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE
113. REPUBLIKA MOŁDOWY
114. KSIĘSTWO MONAKO

115. MONGOLIA
116. REPUBLIKA MOZAMBIKU
117. ZWIĄZEK MYANMAR (BIRMA)
118. REPUBLIKA NAMIBII
119. REPUBLIKA NAURU
120. KRÓLESTWO NEPALU
121. REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC
122. REPUBLIKA NIGRU
123. FEDERALNA REPUBLIKA NIGERII
124. REPUBLIKA NIKARAGUI
125. KRÓLESTWO NORWEGII
126. NOWA ZELANDIA
127. SUŁTANAT OMANU
128. ISLAMSKA REPUBLIKA PAKISTANU
129. REPUBLIKA PANAMY
130. NIEZALEZNE PAŃSTWO PAPUI - NOWEJ GWINEI
131. REPUBLIKA PARAGWAJU
132. REPUBLIKA PERU
133. RZECZPOSPOLITA POLSKA
134. REPUBLIKA PORTUGALSKA
135. RUMUNIA
136. FEDERACJA ROSYJSKA
137. REPUBLIKA RWANDY
138. FEDERACJA SAINT CHRISTOPHER (ST KITTS) I NEVIS
139. SAINT LUCIA
140. SAINT VINCENT I GRENADYNY
141. WYSPY SALOMONA
142. REPUBLIKA SALWADORU
143. NIEZALEZNE PAŃSTWO SAMOA
144. REPUBLIKA SAN MARINO
145. REPUBLIKA SENEGALU
146. REPUBLIKA SERBII
147. REPUBLIKA SESZELI
148. REPUBLIKA SIERRA LEONE
149. REPUBLIKA SINGAPURU
150. REPUBLIKA SŁOWACKA
151. REPUBLIKA SŁOWENII
152. REPUBLIKA SOMALIJSKA
153. DEMOKRATYCZNO-SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA SRI LANKI
154. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

155. REPUBLIKA SUDANU
156. REPUBLIKA SURINAMU
157. KRÓLESTWO SUAZI
158. SYRYJSKA REPUBLIKA ARABSKA
159. KONFEDERACJA SZWAJCARSKA
160. KRÓLESTWO SZWECJI
161. REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA
162. REPUBLIKA TADŻYKISTANU
163. KRÓLESTWO TAJLANDII
164. ZJEDNOCZONA REPUBLIKA TANZANII
165. DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA TIMORU WSCHODNIEGO
166. REPUBLIKA TOGIJSKA
167. DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA WYSP ŚW. TOMASZA I KSIAŻĘCEJ
168. KRÓLESTWO TONGA
169. REPUBLIKA TRYNIDADU I TOBAGO
170. REPUBLIKA TUNEZYJSKA
171. REPUBLIKA TURCJI
172. TURKMENISTAN
173. TUVALU
174. REPUBLIKA UGANDY
175. UKRAINA
176. WSCHODNIA REPUBLIKA URUGWAJU
177. REPUBLIKA UZBEKISTANU
178. REPUBLIKA VANUATU
179. PAŃSTWO WATYKAŃSKIE
180. BOLIWARIAŃSKA REPUBLIKA WENEZUELI
181. REPUBLIKA WĘGIERSKA
182. SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU
183. REPUBLIKA WŁOSKA
184. REPUBLIKA WYBRZEŻA KOŚCI SŁONIOWEJ
185. REPUBLIKA ZAMBII
186. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDNII PÓŁNOCNEJ, WYSPY
NORMANDZKIE I WYSPA MAN
187. ZAMORSKIE TERYTORIA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ
188. REPUBLIKA ZIEŁONEGO PRZYLĄDKA
189. REPUBLIKA ZIMBABWE
190. ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE
191. REPUBLIKA CZARNOGÓRY

WYKAZ PAŃSTW – SYGNATARIUSZY poniższych AKTÓW
ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO (UPU):

1. SIÓDMEGO PROTOKÓŁU DODATKOWEGO DO
KONSTYTUCJI ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO
UPU,
2. ŚWIATOWEJ KONWENCJI POCZTOWEJ,
3. REGULAMINU GENERALNEGO WRAZ Z ZAŁĄCZNIKIEM
REGULAMINEM WEWNĘTRZNYM KONGRESÓW.

(stan na 31 lipca 2006 roku)

1. ISLAMSKIE PAŃSTWO AFGANISTANU
2. REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI
3. REPUBLIKA ALBANII
4. ALGIERSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA
5. KRÓLESTWO ARABII SAUDYJSKIEJ
6. REPUBLIKA ARMENII
7. ZWIĄZEK AUSTRALIJSKI
8. REPUBLIKA AUSTRII
9. KRÓLESTWO BAHRAJNU
10. LUDOWA REPUBLIKA BANGLADESZU
11. BARBADOS
12. KRÓLESTWO BELGII
13. REPUBLIKA BENINU
14. KRÓLESTWO BHUTANU
15. REPUBLIKA BIAŁORUSI
16. REPUBLIKA BOTSWANY
17. FEDERACYJNA REPUBLIKA BRAZYLII
18. PAŃSTWO BRUNEI DARUSSALAM
19. REPUBLIKA BUŁGARII
20. BURKINA FASO
21. REPUBLIKA BURUNDI
22. REPUBLIKA CHILE
23. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

24. REPUBLIKA CHORWACJI
25. REPUBLIKA CYPRYJSKA
26. REPUBLIKA CZADU
27. REPUBLIKA CZESKA
28. KRÓLESTWO DANII
29. REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA
30. WSPÓLNOTA DOMINIKI
31. ARABSKA REPUBLIKA EGIPTU
32. REPUBLIKA EKWADORU
33. PAŃSTWO ERYTREA
34. REPUBLIKA ESTOŃSKA
35. FEDERALNA DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA ETIOPII
36. REPUBLIKA FILIPIN
37. REPUBLIKA FINLANDII
38. REPUBLIKA FRANCUSKA
39. REPUBLIKA GABOŃSKA
40. REPUBLIKA GHANY
41. REPUBLIKA GRECKA
42. KOOPERACYJNA REPUBLIKA GUJANY
43. REPUBLIKA GWATEMALI
44. REPUBLIKA GWINEI
45. REPUBLIKA GWINEI-BISSAU
46. REPUBLIKA GWINEI RÓWNIKOWEJ
47. REPUBLIKA HAITI
48. KRÓLESTWO HISZPANII
49. KRÓLESTWO NIDERLANDÓW
50. HOLENDERSKIE ANTYLE I ARUBA
51. REPUBLIKA HONDURASU
52. REPUBLIKA INDII
53. REPUBLIKA INDONEZJI
54. REPUBLIKA IRAKU
55. ISLAMSKA REPUBLIKA IRANU
56. IRLANDIA
57. REPUBLIKA ISLANDII
58. PAŃSTWO IZRAEL
59. JAPONIA
60. REPUBLIKA JEMEŃSKA
61. JORDAŃSKIE KRÓLESTWO HASZYMIDZKIE
62. KRÓLESTWO KAMBODŻY
63. REPUBLIKA KAMERUNU

64. KANADA
65. PAŃSTWO KATAR
66. REPUBLIKA KAZACHSTANU
67. REPUBLIKA KIRGISKA
68. REPUBLIKA KIRIBATI
69. REPUBLIKA KOLUMBII
70. ZWIĄZEK KOMORÓW
71. REPUBLIKA KONGA
72. KOREAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA
73. REPUBLIKA KOREI
74. REPUBLIKA KOSTARYKI
75. REPUBLIKA KUBY
76. PAŃSTWO KUWEJT
77. KRÓLESTWO LESOTHO
78. REPUBLIKA LIBAŃSKA
79. KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU
80. REPUBLIKA LITEWSKA
81. WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA
82. REPUBLIKA ŁOTEWSKA
83. BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII
84. MALEZJA
85. REPUBLIKA MALI
86. REPUBLIKA MALTY
87. KRÓLESTWO MAROKAŃSKIE
88. MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE
89. REPUBLIKA MOŁDOWY
90. KSIĘSTWO MONAKO
91. MONGOLIA
92. REPUBLIKA MOZAMBIKU
93. REPUBLIKA NAMIBII
94. KRÓLESTWO NEPALU
95. REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC
96. FEDERALNA REPUBLIKA NIGERII
97. REPUBLIKA NIKARAGUI
98. KRÓLESTWO NORWEGII
99. NOWA ZELANDIA
100. SUŁTANAT OMANU
101. ISLAMSKA REPUBLIKA PAKISTANU
102. REPUBLIKA PANAMY
103. REPUBLIKA PARAGWAJU

104. RZECZPOSPOLITA POLSKA
105. REPUBLIKA PORTUGALSKA
106. RUMUNIA
107. FEDERACJA ROSYJSKA
108. REPUBLIKA RWANDY
109. SAINT LUCIA
110. SAINT VINCENT I GRENADYNY
111. REPUBLIKA SAN MARINO
112. REPUBLIKA SENEGALU
113. SERBIA I CZARNOGÓRA
114. REPUBLIKA SESZELI
115. REPUBLIKA SIERRA LEONE
116. REPUBLIKA SINGAPURU
117. REPUBLIKA SŁOWACKA
118. REPUBLIKA SŁOWENII
119. DEMOKRATYCZNO-SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA SRI LANKI
120. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI
121. REPUBLIKA SUDANU
122. KRÓLESTWO SUAZI
123. SYRYJSKA REPUBLIKA ARABSKA
124. KONFEDERACJA SZWAJCARSKA
125. KRÓLESTWO SZWECJI
126. REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA
127. REPUBLIKA TADŻYKISTANU
128. KRÓLESTWO TAJLANDII
129. ZJEDNOCZONA REPUBLIKA TANZANII
130. REPUBLIKA TOGIJSKA
131. KROLESTWO TONGA
132. REPUBLIKA TRYNIDADU I TOBAGO
133. REPUBLIKA TUNEZYJSKA
134. REPUBLIKA TURCJI
135. TUVALU
136. REPUBLIKA UGANDY
137. UKRAINA
138. REPUBLIKA UZBEKISTANU
139. PAŃSTWO WATYKAŃSKIE
140. BOLIWARIAŃSKA REPUBLIKA WENEZUELI
141. REPUBLIKA WĘGIERSKA
142. SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU
143. REPUBLIKA WŁOSKA

144. REPUBLIKA WYBRZEŻA KOŚCI SŁONIOWEJ
145. REPUBLIKA ZAMBII
146. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, WYSPY
NORMANDZKIE I WYSPA MAN
147. ZAMORSKIE TERYTORIA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ
148. REPUBLIKA ZIELONEGO PRZYŁĄDKA
149. REPUBLIKA ZIMBABWE
150. ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE

WYKAZ PAŃSTW – SYGNATARIUSZY
POROZUMIENIA DOTYCZĄCEGO POCZTOWYCH USŁUG PŁATNICZYCH
ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO
(stan na 31 lipca 2006 roku)

1. ISLAMSKIE PAŃSTWO AFGANISTANU
2. REPUBLIKA POŁUDNIOWEJ AFRYKI
3. REPUBLIKA ALBANII
4. ALGIERSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA
5. REPUBLIKA ARMENII
6. REPUBLIKA AUSTRII
7. LUDOWA REPUBLIKA BANGLADESZU
8. BARBADOS
9. KRÓLESTWO BELGII
10. REPUBLIKA BENINU
11. KRÓLESTWO BHUTANU
12. REPUBLIKA BIAŁORUSI
13. REPUBLIKA BOTSWANY
14. FEDERACYJNA REPUBLIKA BRAZYLII
15. PAŃSTWO BRUNEI DARUSSALAM
16. REPUBLIKA BUŁGARII
17. BURKINA FASO
18. REPUBLIKA BURUNDI
19. REPUBLIKA CHILE
20. CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA
21. REPUBLIKA CHORWACJI
22. REPUBLIKA CYPRYJSKA
23. REPUBLIKA CZADU
24. REPUBLIKA CZESKA
25. KRÓLESTWO DANII
26. REPUBLIKA DOMINIKAŃSKA
27. WSPÓLNOTA DOMINIKI
28. ARABSKA REPUBLIKA EGIPTU
29. PAŃSTWO ERYTREA
30. REPUBLIKA ESTOŃSKA
31. FEDERALNA DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA ETIOPII

32. REPUBLIKA FRANCUSKA
33. REPUBLIKA GABOŃSKA
34. REPUBLIKA GHANY
35. REPUBLIKA GRECKA
36. KOOPERACYJNA REPUBLIKA GUJANY
37. REPUBLIKA GWATEMALI
38. REPUBLIKA GWINEI
39. REPUBLIKA GWINEI-BISSAU
40. REPUBLIKA GWINEI RÓWNIKOWEJ
41. REPUBLIKA HAITI
42. KRÓLESTWO HISZPANII
43. KRÓLESTWO NIDERLANDÓW
44. HOLENDERSKIE ANTYLE I ARUBA
45. REPUBLIKA HONDURASU
46. REPUBLIKA INDONEZJI
47. REPUBLIKA IRAKU
48. ISLAMSKA REPUBLIKA IRANU
49. IRLANDIA
50. REPUBLIKA ISLANDII
51. JAPONIA
52. REPUBLIKA JEMEŃSKA
53. JORDAŃSKIE KRÓLESTWO HASZYMIDZKIE
54. KRÓLESTWO KAMBODŻY
55. REPUBLIKA KAMERUNU
56. KANADA
57. REPUBLIKA KAZACHSTANU
58. REPUBLIKA KIRGISKA
59. REPUBLIKA KIRIBATI
60. REPUBLIKA KOLUMBII
61. ZWIĄZEK KOMORÓW
62. REPUBLIKA KONGA
63. KOREAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA
64. REPUBLIKA KOREI
65. REPUBLIKA KOSTARYKI
66. REPUBLIKA KUBY
67. PAŃSTWO KUWEJT
68. REPUBLIKA LIBAŃSKA
69. KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU
70. REPUBLIKA LITEWSKA
71. WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA

72. REPUBLIKA ŁOTEWSKA
73. BYŁA JUGOSŁOWIAŃSKA REPUBLIKA MACEDONII
74. REPUBLIKA MALI
75. REPUBLIKA MALTY
76. KRÓLESTWO MAROKAŃSKIE
77. MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE
78. KSIĘSTWO MONAKO
79. MONGOLIA
80. REPUBLIKA MOZAMBIKU
81. KRÓLESTWO NEPALU
82. REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC
83. FEDERALNA REPUBLIKA NIGERII
84. REPUBLIKA NIKARAGUI
85. KRÓLESTWO NORWEGII
86. SUŁTANAT OMANU
87. ISLAMSKA REPUBLIKA PAKISTANU
88. REPUBLIKA PANAMY
89. REPUBLIKA PARAGWAJU
90. RZECZPOSPOLITA POLSKA
91. REPUBLIKA PORTUGALSKA
92. RUMUNIA
93. FEDERACJA ROSYJSKA
94. REPUBLIKA RWANDY
95. SAINT LUCIA
96. SAINT VINCENT I GRENADYNY
97. REPUBLIKA SAN MARINO
98. REPUBLIKA SENEGALU
99. SERBIA I CZARNOGÓRA
100. REPUBLIKA SIERRA LEONE
101. REPUBLIKA SŁOWACKA
102. REPUBLIKA SŁOWENII
103. DEMOKRATYCZNO- SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA SRI LANKI
104. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI
105. REPUBLIKA SUDANU
106. SYRYJSKA REPUBLIKA ARABSKA
107. KONFEDERACJA SZWAJCARSKA
108. REPUBLIKA ŚRODKOWOAFRYKAŃSKA
109. REPUBLIKA TADZYKISTANU
110. KRÓLESTWO TAJLANDII
111. ZJEDNOCZONA REPUBLIKA TANZANII

112. REPUBLIKA TOGIJSKA
113. KRÓLESTWO TONGA
114. REPUBLIKA TRYNIDADU I TOBAGO
115. REPUBLIKA TUNEZYJSKA
116. REPUBLIKA TURCJI
117. UKRAINA
118. PAŃSTWO WATYKAŃSKIE
119. BOLIWARIAŃSKA REPUBLIKA WENEZUELI
120. REPUBLIKA WĘGIERSKA
121. SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU
122. REPUBLIKA WŁOSKA
123. REPUBLIKA WYBRZEŻA KOŚCI SŁONIOWEJ
124. REPUBLIKA ZAMBII
125. ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, WYSPY
NORMANDZKIE I WYSPA MAN
126. ZAMORSKIE TERYTORIA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ
127. REPUBLIKA ZIEŁONEGO PRZYŁĄDKA
128. REPUBLIKA ZIMBABWE
129. ZJEDNOCZONE EMIRATY ARABSKIE

WYKAZ PAŃSTW – STRON SIÓDMEGO PROTOKÓŁU
DODATKOWEGO DO KONSTYTUCJI ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU
POCZTOWEGO

(stan na 31 lipca 2006 roku)

1. REPUBLIKA CZESKA
2. REPUBLIKA EKWADORU
3. JAPONIA
4. KANADA
5. PAŃSTWO KATAR
6. MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE
7. RUMUNIA
8. REPUBLIKA SŁOWACKA
9. KRÓLESTWO SZWECJI
10. KONFEDERACJA SZWAJCARSKA
11. SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU
12. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

**WYKAZ PAŃSTW – STRON ŚWIATOWEJ KONWENCJI POCZTOWEJ
ORAZ REGULAMINU GENERALNEGO WRAZ Z ZAŁĄCZNIKIEM
REGULAMINEM WEWNĘTRZNYM KONGRESÓW**

(stan na 31 lipca 2006 roku)

1. REPUBLIKA BIAŁORUSI
2. REPUBLIKA CZESKA
3. REPUBLIKA EKWADORU
4. JAPONIA
5. KANADA
6. PAŃSTWO KATAR
7. MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE
8. RUMUNIA
9. REPUBLIKA SŁOWACKA
10. KONFEDERACJA SZWAJCARSKA
11. KRÓLESTWO SZWECJI
12. SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU
13. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

**WYKAZ PAŃSTW – STRON POROZUMIENIA DOTYCZĄCEGO
POCZTOWYCH USŁUG PŁATNICZYCH**

(stan na 31 lipca 2006 roku)

1. REPUBLIKA BIAŁORUSI
2. REPUBLIKA CZESKA
3. JAPONIA
4. KANADA
5. MEKSYKAŃSKIE STANY ZJEDNOCZONE
6. RUMUNIA
7. REPUBLIKA SŁOWACKA
8. KONFEDERACJA SZWAJCARSKA
9. SOCJALISTYCZNA REPUBLIKA WIETNAMU
10. STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

**UZASADNIENIE WNIOSKU O RATYFIKACJĘ BEZ UPREDNIEJ ZGODY WYRAŻONEJ
W USTAWIE NASTĘPUJĄCYCH AKTÓW ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO
(UPU), PRZYJĘTYCH W BUKARESZCIE W DNIU 5 PAŹDZIERNIKA 2004 ROKU:**

- I Siódmego protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego (UPU), sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r.,
- II Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego (UPU) wraz z załącznikiem- Regulaminem Wewnętrznym Kongresów,
- III Światowej Konwencji Pocztowej,
- IV Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych.

Za datę założenia Światowego Związku Pocztowego uznaje się dzień 9 października 1874 roku, kiedy to pełnomocnicy 22 krajów podpisali Traktat Berneński, powołujący do życia *Union Postale Generale* - „Generalny Związek Pocztowy” i sporządzili pierwszą pocztową konwencję międzynarodową. Decyzją drugiego, paryskiego Kongresu, w 1878 roku, zmieniono nazwę Związku na *Universal Postal Union* - „Światowy Związek Pocztowy”, obowiązującą do dnia dzisiejszego.

Dnia 1 lipca 1948 roku Światowy Związek Pocztowy został jedną z 16 wyspecjalizowanych agend ONZ. W skład Związku wchodzi obecnie 191 państw członkowskich. Reprezentantem strony polskiej w Światowym Związku Pocztowym jest minister właściwy do spraw łączności (obecnie Minister Transportu).

Celem Związku jest doskonalenie usług pocztowych oraz promowanie rozwoju współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie. W miarę swych możliwości Związek udziela pomocy technicznej służbom pocztowym krajów, które o nią występują. Istota zamierzeń UPU sprowadza się do utworzenia z terytoriów państw członkowskich jednolitego obszaru pocztowego, głównie przez zapewnienie swobodnego obrotu listów i przesyłek pocztowych między nimi, ujednoczenie opłat pocztowych pobieranych przez państwowe i prywatne służby pocztowe poszczególnych państw.

Ze względu na ciągle zmieniające się warunki na rynku usług pocztowych, każdy z kolejnych Kongresów Światowego Związku Pocztowego wprowadzał zmiany do Aktów Związku: Konstytucji, Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego, Światowej Konwencji Pocztowej, Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych.

Minister właściwy do spraw łączności, na mocy stosownych pełnomocnictw, jest sygnatariuszem Siódmego protokołu dodatkowego do Konstytucji UPU, Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego oraz Światowej Konwencji Pocztowej. Natomiast Państwowe Przedsiębiorstwo Użyteczności Publicznej „Poczta Polska” jest, zgodnie z Kodeksem cywilnym z 1964 r., podmiotem prawa krajowego, którego dotyczy Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych. Poczta Polska jest sygnatariuszem tego porozumienia.

Ad I - Zmiany do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego (UPU)

Podstawowym Aktem Światowego Związku Pocztowego jest Konstytucja. Zawiera ona zasadnicze przepisy Związku. Zmiany do tego dokumentu ujmowane są w odpowiednim Protokole dodatkowym do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego. Podlegają one, podobnie jak Konstytucja UPU, ratyfikacji przez państwa członkowskie Światowego Związku Pocztowego, zgodnie z art. 30 ustęp 2 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego. Dotychczas przyjęto 6 Protokółów dodatkowych. Zostały one ratyfikowane przez stronę Polską odpowiednio:

1. Protokół dodatkowy do Konstytucji UPU, sporządzony w Tokio dnia 14 listopada 1969 r. - ratyfikowany 30 października 1974 r. (Dz. U. z 1974 r., Nr 45, poz. 267),

2. Drugi protokół dodatkowy do Konstytucji UPU, sporządzony w Lozannie dnia 5 lipca 1974 r. - ratyfikowany 29 kwietnia 1978 r. (Dz. U. z 1978 r., Nr 12, poz. 52),
3. Trzeci protokół dodatkowy do Konstytucji UPU, sporządzony w Hamburgu dnia 27 lipca 1984 r. - ratyfikowany 29 grudnia 1987 r. (Dz. U. z 1996 r., Nr 36, poz. 154),
4. Czwarty protokół dodatkowy do Konstytucji UPU, sporządzony w Waszyngtonie dnia 14 grudnia 1989 r. - ratyfikowany 7 września 1994 r. (Dz. U. z 1996 r., Nr 36, poz. 156),
5. Piąty protokół dodatkowy do Konstytucji UPU, sporządzony w Seulu dnia 14 września 1994 r. - ratyfikowany 10 czerwca 1996 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 36, poz. 216),
6. Szósty protokół dodatkowy do Konstytucji UPU, sporządzony w Pekinie dnia 15 września 1999 r. - ratyfikowany 31 grudnia 2001 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 131, poz. 1208).

Ostatnie zmiany do Konstytucji, wprowadzone przez XXIII Kongres Światowego Związku Pocztowego w 2004 r. w Bukareszcie, zostały ujęte w formie Siódmego protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego. Podpisany on został w dniu 5 października 2004 r. przez 150 państw członkowskich. Ze strony polskiej podpisali go Podsekretarz Stanu w b. Ministerstwie Infrastruktury Pan Wojciech Hałka oraz Pan Tadeusz Bartkowiak, Dyrektor Generalny Poczty Polskiej, którzy otrzymali stosowne pełnomocnictwa.

Niniejszym, Siódmy Protokół dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, tak jak poprzednio, przedkłada się do ratyfikacji, zgodnie z art. 30 ustęp 2 Konstytucji UPU.

Ad II, III, IV - Zmiany do Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem - Regulaminem Wewnętrznym Kongresów, Światowej Konwencji Pocztowej oraz Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych

Zmiany wniesione na XXIII Kongresie Światowego Związku Pocztowego w Bukareszcie w 2004 r. do ww. Aktów zostały podpisane w dniu 5 października 2004 r. przez 150 państw członkowskich. Ze strony polskiej Regulamin Generalny wraz z załącznikiem oraz Światową Konwencję Pocztową podpisali w dniu 5 października 2004 r. Podsekretarz Stanu w b. Ministerstwie Infrastruktury Pan Wojciech Hałka oraz Pan Tadeusz Bartkowiak, Dyrektor Generalny Poczty Polskiej, którzy otrzymali stosowne pełnomocnictwa.

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych podpisali pełnomocnicy 129 krajów członkowskich. Ze strony polskiej dokument ten podpisali w dniu 5 października 2004 r. Podsekretarz Stanu w b. Ministerstwie Infrastruktury Pan Wojciech Hałka oraz Pan Tadeusz Bartkowiak, Dyrektor Generalny Poczty Polskiej, którzy otrzymali stosowne pełnomocnictwa.

O przyjęciu zmian do ww. Aktów Światowego Związku Pocztowego stanowi art. 25 ustęp 4 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego. Zgodnie z nim, przyjęcie tych Aktów regulowane jest przez ustawodawstwo każdego z krajów-sygnatariuszy.

Zmiany do przedmiotowych Aktów, przyjęte przez XXII Kongres w dniu 15 września 1999 w Pekinie, zostały ratyfikowane przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej dnia 13 maja 2002 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 123, poz. 1149).

Niniejszym, wyżej wymienione Akty Światowego Związku Pocztowego przyjęte przez Kongres w Bukareszcie w 2004, tak jak poprzednio, przedkłada się do ratyfikacji.

Zgodnie z artykułem 31 ustęp 2 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, z dniem wejścia w życie nowych Aktów tracą moc odpowiednie Akty poprzedniego Kongresu. Nowe Akty Światowego Związku Pocztowego nabierają mocy prawnej zgodnie z warunkami określonymi w tych Aktach. A więc, zgodnie z artykułem 132 Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego, artykułem 65 Światowej Konwencji Pocztowej oraz artykułem 15 ust. 4 Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych, Akty Światowego Związku Pocztowego podpisane przez stronę polską w dniu 15 września 1999 r. na XXII Kongresie w Pekinie tracą moc obowiązującą z dniem **1 stycznia 2006 roku**.

OPIS NAJWAŻNIEJSZYCH ZMIAN DO KONSTYTUCJI ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO (UPU), UJĘTYCH W SIÓDMYM PROTOKÓLE DODATKOWYM DO KONSTYTUCJI UPU.

Artykuły I, III, IV, V Siódmego protokołu dodatkowego określają zmiany wprowadzone do odpowiednio do preambuły oraz do artykułów 22, 30, 31 Konstytucji. Artykuł II wprowadza nowy artykuł 1 bis „Definicje”. Artykuł VI reguluje wejście w życie i czas obowiązywania Siódmego protokołu dodatkowego.

Artykuł I – dotyczy zmian do preambuły Konstytucji Światowego Związku Pocztowego

W związku ze zmianami strukturalnymi Światowego Związku Pocztowego (tj. powołaniem nowego organu, Komitetu Konsultacyjnego, zrzeszającego przedstawicieli szerokiego sektora prywatnego) uzupełniono preambułę Konstytucji o definicję nowej misji Światowego Związku Pocztowego. Włączenie do preambuły Konstytucji definicji o nowej misji Związku poszerza, uzupełnia oraz aktualizuje cel Światowego Związku Pocztowego.

Zgodnie z nową definicją - misją Światowego Związku Pocztowego jest działanie na rzecz stałego rozwoju efektywnych i dostępnych powszechnych usług pocztowych o określonej jakości, w celu ułatwienia komunikowania się ludzi na całym świecie. Cel ten zostanie osiągnięty poprzez zagwarantowanie swobodnego obiegu przesyłek pocztowych na jednolitym terytorium pocztowym, popieranie przyjmowania uczciwych i wspólnych standardów, współdziałanie między zainteresowanymi stronami, poprzez promowanie efektywnej współpracy technicznej oraz poprzez zapewnianie, że zmieniające się potrzeby klientów będą zaspokajane.

Artykuł II – wprowadza nowy artykuł do Konstytucji tj. artykuł 1 bis („Definicje”).

Aby wszystkie zainteresowane strony w sposób jednakowy pojmowały terminologię przyjętą w Aktach UPU, uznano za wskazane włączyć zarówno do Konstytucji jak i do Konwencji definicje pewnych terminów, takich jak: usługa pocztowa, kraj członkowski, jednolite terytorium pocztowe, wolność tranzytu, przesyłka listowa, międzynarodowe usługi pocztowe.

Artykuł III - dotyczy zmian do artykułu 22 Konstytucji UPU („Akty Związku”).

Zmiana do artykułu 22 ustęp 1 i 2 Konstytucji UPU wraz z odpowiednimi zmianami do Regulaminu Wewnętrzny Kongresów, artykuł 28 ustępy 1,2,3 („Zastrzeżenia do Aktów”) oraz do Światowej Konwencji Pocztowej, artykuł 37 („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”) oraz artykuł 26 („Stosowanie zasady wzajemności do zastrzeżeń dotyczących odpowiedzialności”) stanowi pakiet propozycji zmian dotyczący wnoszenia przez kraje członkowskie zastrzeżeń do Aktów UPU.

Nowe zapisy wprowadzają jaśniejsze zasady ich zgłaszania. Wprowadzenie tego pakietu ma także zapobiec formułowaniu wniosków w sprawie zastrzeżeń w ostatniej chwili oraz

zapewnić odpowiednią ilość czasu właściwym Komisjom Kongresowym na wnikliwą analizę ich treści i skutków prawnych.

Przyjmując powyższy pakiet zmian Kongres podjął decyzję, że:

- nie wolno zgłaszać zastrzeżeń do fundamentalnych Aktów UPU, tj. Konstytucji i Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego, artykuł 22 ustępy 1 i 2 Konstytucji UPU.

Konstytucja jest bowiem podstawowym aktem UPU i zawiera organiczne zasady Związku, Regulamin Generalny zaś zawiera postanowienia, które zapewniają stosowanie Konstytucji i funkcjonowanie Związku. Dokument ten jest obligatoryjny dla wszystkich krajów członkowskich.

- zastrzeżenia można zgłaszać tylko w przypadku absolutnej konieczności, artykuł 37 ustęp 2 Konwencji („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”),

- zabrania się zgłaszania zastrzeżeń, które są nie do pogodzenia z przedmiotem i celem samego Związku, artykuł 37 ustęp 1 Konwencji („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”),

- zabrania się wnoszenia zastrzeżeń w sprawie wypłaty odszkodowania, chyba że zostały zgłoszone na mocy bilateralnych porozumień, artykuł 21 ustęp 10 Konwencji („Odpowiedzialność administracji pocztowych. Odszkodowania”),

W związku z wprowadzeniem tego zapisu, Kongres podjął decyzję o anulowaniu i usunięciu istniejących w Konwencji zastrzeżeń dotyczących odpowiedzialności .

- zabrania się zgłaszania zastrzeżeń w sprawie kosztów końcowych, artykuł 29 Konwencji („Koszty końcowe. Postanowienia stosowane między krajami w systemie docelowym”) i artykuł 30 Konwencji („Koszty końcowe. Postanowienia stosowane wobec strumieni poczty przeznaczonych do krajów będących w systemie przejściowym, pochodzących z tych krajów i stosowane przy wymianie poczty między tymi krajami”),

W związku z wprowadzeniem powyższego zapisu, Kongres podjął decyzję o usunięciu wszystkich istniejących w Konwencji zastrzeżeń i sprzeciwów do zastrzeżeń dotyczących kosztów końcowych i opłat za przewóz lotniczy.

- zastrzeżenia będą stosowane w oparciu o klauzule wzajemności, artykuł 37 ustęp 5 Konwencji („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”), a szczególnie dotyczące wypłaty odszkodowań, artykuł 26 ustęp 1 Konwencji („Wzajemne stosowanie zastrzeżeń w sprawie odpowiedzialności”),

- zastrzeżenie musi być złożone pisemnie w języku francuskim lub angielskim natychmiast po przyjęciu poprawki do artykułu, do którego odnosi się zastrzeżenie. Sekretariat Biura Międzynarodowego UPU ustali termin ostateczny zgłaszania wniosków w sprawie zastrzeżeń, aby zdążyć rozesłać wszystkie propozycje zastrzeżeń do wszystkich członków przed przyjęciem Protokołu Końcowego przez Kongres. Po tym terminie zastrzeżenia nie będą rozpatrywane przez Sekretariat lub Kongres, artykuł 28 Regulaminu Wewnętrznego Kongresów („Zastrzeżenia do Aktów”),

- zastrzeżenia zgłoszone na Kongres muszą być zatwierdzone przez większość, jaka jest wymagana dla przyjęcia poprawki do artykułu, do którego odnosi się zastrzeżenie, artykuł 37 ustęp 4 Konwencji („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”).

Artykuł IV - dotyczy zmian do artykułu 30 Konstytucji UPU („Zmiana Konstytucji”)

Zmiana do artykułu 30 Konstytucji UPU jest jedną z ośmiu w pakiecie zmian do nw. Aktów UPU:

- Regulaminu Generalnego, artykuł 133 („Warunki zatwierdzania propozycji zmian do Regulaminu Generalnego”),
- Konwencji, artykuł 37 („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”),
- Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych, artykuł 23 („Postanowienia końcowe”) oraz
- Regulaminu Wewnętrznego Kongresów, artykuł 19 („Kworum”), artykuł 21 („Warunki zatwierdzania propozycji”) oraz artykuł 30 („Zmiany w Regulaminie”).

Przyjęty pakiet modyfikuje wymagania co do kworum i odpowiedniej ilości głosów dla przyjęcia poprawek do Konstytucji, Konwencji, Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych oraz Regulaminu Generalnego.

Nowy zapis artykułu 30 Konstytucji stanowi, że: „Dla przyjęcia zgłoszonych na Kongresie wniosków odnoszących się do niniejszej Konstytucji wymagane jest zatwierdzenie ich przez co najmniej dwie trzecie Krajów członkowskich Związku mających prawo do głosowania”.

Istotą tego zapisu jest to, że odwołując się do krajów „mających prawo do głosowania” Kongres wykluczył kraje objęte systemem sankcji przy obliczaniu wymaganego kworum i wymaganej ilości głosów do przyjęcia propozycji zmian do tych Aktów.

W celu usprawnienia przebiegu prac samego 23. Kongresu, Decyzja Nr 6 tegoż Kongresu zmiany te weszły w życie ze skutkiem natychmiastowym.

Dotychczasowy artykuł 30 Konstytucji stanowił, że dla przyjęcia zgłoszonych na Kongresie wniosków odnoszących się do Konstytucji UPU wymagane jest tylko zatwierdzenie ich przez co najmniej dwie trzecie Krajów członkowskich Związku. Zaś wymagane kworum w momencie głosowania, zgodnie z artykułem 21.1 Regulaminu Wewnętrznego Kongresów, stanowiło w przypadku zmian do Konstytucji - 2/3 Krajów członkowskich, a w przypadku zmian do Regulaminu Generalnego – większość krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie.

Podobne przepisy były w Światowej Konwencji Pocztowej oraz Porozumieniu dotyczącym pocztowych usług płatniczych, przyjętych w Pekinie w roku 1999. Artykuł 64 ustęp 1 Światowej Konwencji Pocztowej oraz artykuł 15 ustęp 3.1 Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych stanowiły, że w celu nabrania mocy prawnej propozycje przedłożone na Kongresie a dotyczące tych dokumentów muszą uzyskać poparcie większości krajów członkowskich obecnych i głosujących. Zaś wymagane kworum w momencie głosowania nad zmianami stanowiło co najmniej połowę krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie.

Zapisy te obowiązywały w czasie gdy nie było jeszcze systemu sankcji karnych, wprowadzonego na Kongresie w Pekinie, pozbawiającego kraje objęte tym systemem prawa do głosowania.

Na 22. Kongresie UPU w Pekinie wprowadzono w Regulaminie Generalnym UPU zapisy (art. 125.9 i 126) o tzw. systemie automatycznych sankcji, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r. Stosowany jest on wobec tych krajów członkowskich, które mają znaczne opóźnienia w płatności składek członkowskich. Celem wprowadzenia automatycznych sankcji była poprawa sytuacji finansowej UPU, czyli zmniejszenie zadłużeń z tytułu obowiązkowych składek członkowskich wpłacanych na poczet wydatków Związku na podstawie budżetu uchwalanego przez Radę Administracyjną. Kraje wobec których zastosowano system sankcji karnych pozbawione zostały prawa do głosowania w trakcie Kongresu (artykuł 126 Regulaminu Generalnego) i na posiedzeniach Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztowej.

Artykuł V - dotyczy zmian do artykułu 31 ustęp 2 Konstytucji („Zmiany Regulaminu Generalnego, Konwencji i porozumień”).

Zmiana polega na wyłączeniu z ustępu 2 artykułu 31 Konstytucji („Zmiana Regulaminu Generalnego, Konwencji i Porozumień”) odniesienia do Regulaminu Generalnego. Zatem postanowienia tego ustępu dotyczyć będą tylko Konwencji i porozumień.

Zmianę tę wprowadzono motywując, że zapisy Regulaminu Generalnego, biorąc pod uwagę ich prawną naturę, bliższe są Konstytucji niż Konwencji. Przepisy Konwencji mianowicie dotyczą spraw o charakterze międzyrządowym i zawierają podstawowe zasady wymiany międzynarodowych usług pocztowych, podlegające rewizji i zatwierdzeniu na każdym Kongresie, podczas gdy Regulamin Generalny zawiera postanowienia natury ogólnej, dotyczące organizacji i finansów Związku. Jedynymi przepisami Regulaminu Generalnego, które wymagają rewizji i zatwierdzania na każdym Kongresie - poza przepisami dotyczącymi organizacji Związku - to postanowienia artykułu 125 Regulaminu Generalnego UPU dotyczące ustalania i regulowania wydatków Związku. Uznano więc za niecelowe uaktualnianie całego Regulaminu na każdym Kongresie. Dlatego też podjęto decyzję, że Regulamin Generalny, podobnie jak i Konstytucja, powinien być dokumentem stałym (patrz nowy zapis artykułu 135 Regulaminu Generalnego („Wejście w życie i okres ważności Regulaminu Generalnego”), a zmiany przyjęte przez Kongres do części Regulaminu Generalnego powinny być przedmiotem Protokołu Dodatkowego i wejść w życie z tym samym dniem jak Akty zaktualizowane przez Kongres.

Artykuł VI - „Wejście w życie i okres obowiązywania Siódmego protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego”.

Artykuł VI Siódmego protokołu dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego stanowi, że niniejszy Protokół Dodatkowy, sporządzony na 23. Kongresie w Bukareszcie, wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2006 roku i pozostanie w mocy przez czas nieokreślony.

OPIS NAJWAŻNIEJSZYCH ZMIAN DO REGULAMINU GENERALNEGO ŚWIATOWEGO ZWIĄZKU POCZTOWEGO (UPU) I JEGO ZAŁĄCZNIKA - REGULAMINU WEWNĘTRZNEGO KONGRESÓW.

Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego jest dokumentem zawierającym postanowienia, które zapewniają stosowanie Konstytucji i funkcjonowanie Związku. Zgodnie z Art. 22 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, dokument ten jest obligatoryjny dla wszystkich krajów członkowskich. Dokument ten wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2006 r i pozostanie w mocy przez czas nieokreślony.

Do najważniejszych postanowień Regulaminu Generalnego UPU i jego załącznika - Regulaminu Wewnętrznych Kongresów należą:

1. Ustalenie górnego pułapu rocznych wydatków bieżących na lata 2005-2008 na poziomie **37 000 000 CHF**. Podstawowy limit na rok 2008 odnosi się również do następnych lat w przypadku przełożenia zaplanowanego na rok 2008 kolejnego Kongresu na termin późniejszy, artykuł 128 ustęp 1 („Ustalanie i zarządzanie wydatkami Związku”),

2. Ustalenie górnego pułapu wydatków na pokrycie kosztów związanych ze zwołaniem najbliższego Kongresu w wysokości **2 900 000 CHF**, artykuł 128 ustęp 2 („Ustalanie i zarządzanie wydatkami Związku”),

3. Powołanie, na mocy Rezolucji 4 23. Kongresu Światowego Związku Pocztowego w Bukareszcie, nowego, trzeciego organu Związku, tj. Komitetu Konsultacyjnego.

Na mocy ww. Rezolucji członkowie dotychczasowej Grupy Doradczej zostali ze skutkiem natychmiastowym dopuszczeni do posiedzeń Kongresu.

Komitet Konsultacyjny będzie skupiał szeroki krąg podmiotów zainteresowanych międzynarodowym sektorem pocztowym. Zadaniem Komitetu będzie reprezentowanie interesów tych podmiotów i zapewnianie między nimi efektywnego dialogu. Poprzez jego utworzenie, po raz pierwszy w historii Związku, w debatach nad przyszłością rynku pocztowego wezmą udział nie tylko reprezentanci operatorów publicznych i organów regulacyjnych, ale również przedstawiciele pozarządowych organizacji reprezentujących klientów, operatorów prywatnych, dostawców towarów i usług dla rynku pocztowego. Komitet Konsultacyjny jest oficjalnym następcą Grupy Doradczej utworzonej w 2000 r. dla zbadania przyszłej roli i struktury Związku. Pozarządowi członkowie Grupy Doradczej (19 organizacji) stali się automatycznie członkami Komitetu Konsultacyjnego.

W wyniku powołania Komitetu Konsultacyjnego wprowadzono w Regulaminie Generalnym odpowiednie zapisy do:

- artykułu 103 ustępy 1 i 2 („Informacje dotyczące działalności Rady Administracyjnej”),
- artykułu 105 ustępy 1 i 3 („Informacje dotyczące działalności Rady Eksploatacji Pocztovej”).

Wprowadzono w związku z tym także nowe zapisy i nowe artykuły:

- artykuł 102 ustępy 6.30, 6.31, 6.32, 6.33 oraz ustępy 12 i 16 („Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Administracyjnej”);
- artykuł 104 ustępy 9.17, 9.18 i 12 („Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej”);
- artykuł 106 („Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Komitetu Konsultacyjnego”);
- artykuł 107 („Informacje dotyczące działalności Komitetu Konsultacyjnego”).

Zgodnie z przyjętymi zapisami do Regulaminu Generalnego UPU w sprawie Komitetu Konsultacyjnego:

- podmioty ubiegające się o członkostwo w Komitecie Konsultacyjnym powinny złożyć stosowny wniosek, który będzie rozpatrzony przez Radę Administracyjną (CA), artykuł 106 ustęp 1 („Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Komitetu Konsultacyjnego”) oraz artykuł 102 ustęp 6.31 („Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Administracyjnej”),
- w skład Komitetu wejdą również wyznaczeni członkowie Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej; obecnie każda z Rad wyznaczyła po 3 swoich członków do udziału w pracach Komitetu, artykuł 106 ustęp 1, artykuł 102 ustęp 6.32 oraz artykuł 104 ustęp 9.18,
- Komitet określi swoją strukturę wewnętrzną i regulamin, uwzględniając ogólne zasady UPU, artykuł 106 ustęp 6,
- posiedzenia Komitetu Konsultacyjnego będą się odbywać dwa razy w roku, w siedzibie głównej Związku, podczas dorocznych sesji Rady Eksploatacji Pocztovej i Rady Administracyjnej, artykuł 106 ustęp 7,
- do zadań Komitetu, artykuł 106 ustęp 8, m.in. należy:
 - analiza dokumentów i raportów Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej (z wyłączeniem przypadków, gdy dostęp do tych dokumentów zostanie ograniczony ze względu na poufność zawartych w nich informacji),

- przeprowadzanie badań i debata nad zagadnieniami o istotnym znaczeniu dla członków Komitetu,
- informowanie o swojej działalności poprzez przedkładanie raportów z posiedzeń oraz zaleceń i opinii obu Radom Związku,
- przygotowywanie zaleceń dla Kongresu, które będą wymagały aprobaty Rady Administracyjnej (w przypadku zagadnień istotnych dla Rady Eksploatacji Pocztowej, zalecenia te będą przez tę Radę badane i opiniowane).

4. Zmieniono termin zwoływania Kongresów z 5 na co 4 lata od zakończenia roku, w którym odbył się Kongres, artykuł 101 ustęp 1 („Organizacja i zwoływanie Kongresów i Kongresów Nadzwyczajnych”),

Zmiana ta ma umożliwić UPU szybsze podejmowanie decyzji w odpowiedzi na zmiany zachodzące na świecie, które mają wpływ na usługi pocztowe. Uzasadnieniem tej zmiany jest również fakt, że czteroletnie odstępy pomiędzy Kongresami uwzględniają również dwuletnie cykle Programu i Budżetu, wprowadzone decyzją Kongresu w Pekinie w 1999 r.

Następstwem skrócenia terminu zwoływania Kongresów jest skrócenie kadencji Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztowej Światowego Związku Pocztowego. Członkowie obu Rad wybierani są na Kongresach.

5. Skrócono także kadencję Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego UPU i jego Zastępcy z 5 do 4 lat, artykuł 111 ustęp 1 („Wybór Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego Biura”) jako konsekwencja skrócenia okresu między Kongresami, patrz wyżej.

6. Podjęto decyzję o sporządzaniu sprawozdań z dwuletniej działalności Związku, artykuł 121 („Dwuletnie raporty z działalności Związku”).

Nowy zapis wynika z dostosowania publikacji sprawozdań z przyjętym dwuletnim cyklem budżetowym Związku.

7. Zobowiązano Radę Administracyjną do wyznaczenia, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztowej i Sekretarzem Generalnym UPU, organizacji międzynarodowych, stowarzyszeń, przedsiębiorstw lub innych kompetentnych osób, które mogłyby być zapraszane na wybrane posiedzenia Kongresu i jego Komisji, o ile będzie to w interesie Związku lub prac Kongresu i jego danych Komisji, o czym stanowią dotychczasowe przepisy Regulaminów Wewnętrznych Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztowej. Zobligowano także Dyrektora Generalnego UPU do wystosowania bezpośrednio do ww. podmiotów zaproszenia do wzięcia udziału w Kongresie w charakterze obserwatorów, artykuł 102 ustęp 6.19 („Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Administracyjnej”).

Przepis artykułu 102 ustęp 6.19 Regulaminu Generalnego UPU zmieniono w wyniku wprowadzenia do Regulaminu Wewnętrznego Kongresów oddzielnych zapisów dla obserwatorów „z mocy prawa” (artykuł 5 „Obserwatorzy z mocy prawa”) i dla „zaproszonych gości” (artykuł 6 „Zaproszeni goście”). W ten sposób zharmonizowano przepisy Regulaminu Wewnętrznego Kongresów z zapisami Regulaminów Wewnętrznych Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztowej, w których te odniesienia były zawarte.

Do grupy tzw. „obserwatorów z mocy prawa”, zgodnie z ww. artykułem 5, należą Związki Regionalne, Liga Państw Arabskich, Związek Afrykański oraz członkowie Komitetu Konsultacyjnego. Będą oni mieli dostęp do wszystkich dokumentów, z wyjątkiem poufnych, oraz prawo do udziału we wszystkich posiedzeniach Kongresu i jego Komisji bez prawa do głosowania.

Natomiast „Zaproszeni goście” to - zgodnie z artykułem 6 Regulaminu Wewnętrznego Kongresów - wszelkie organizacje międzynarodowe, stowarzyszenia, przedsiębiorstwa lub inne kompetentne osoby. Wyznaczani oni będą przez Radę Administracyjną i zapraszani

tylko na wybrane posiedzenia Kongresu lub jego Komisji bez prawa do głosowania, o ile będzie to w interesie Związku lub prac Kongresu i jego danych Komisji

8. Zapewniono podstawy prawne dla Dyrektora Generalnego UPU do podjęcia odpowiednich działań po zamknięciu Kongresu, artykuł 112 ustęp 2.8 („Funkcje Dyrektora Generalnego”).

Zobowiązano Dyrektora Generalnego do przedłożenia Radzie Eksploatacji Pocztovej, po zamknięciu Kongresu, propozycji wymaganych zmian do Regulaminów powstałych w wyniku decyzji podjętych przez Kongres.

9. Zapewniono podstawy prawne dla ustalenia limitu czasowego składania wniosków do Rady Eksploatacji Pocztovej dotyczące przygotowania nowych Regulaminów w świetle decyzji podjętych na Kongresie oraz określono procedury ich zgłaszania, artykuł 123 („Tryb zgłaszania wniosków na Kongres”).

Propozycje zmian do Regulaminów, które są wynikiem zaproponowanych zmian do Światowej Konwencji Pocztovej lub Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych należy przekazać do Biura Międzynarodowego razem z tymi propozycjami kongresowymi, do których się odnoszą. Propozycje te mogą być zgłaszane przez poszczególne administracje krajów członkowskich bez konieczności poparcia ich ze strony innych administracji pocztowych krajów członkowskich. Biuro Międzynarodowe roześle je do wszystkich krajów członkowskich nie później niż w ciągu miesiąca przed rozpoczęciem Kongresu.

Propozycje zmian do Regulaminów wymagane w wyniku decyzji podjętych przez Kongres należy złożyć do Biura Międzynarodowego nie później niż 2 miesiące przed otwarciem posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej. Zostaną one rozesełane wszystkim krajom członkowskim nie później niż w ciągu miesiąca przed otwarciem posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej.

Pozostałe propozycje zmian do Regulaminów zostaną rozpatrzone przez Radę Eksploatacji Pocztovej w okresie 6 miesięcy od zakończenia Kongresu. Jest to okres przewidziany na przygotowywanie przez ww. Radę nowych Regulaminów. Propozycje te należy przedłożyć do Biura Międzynarodowego przynajmniej 2 miesiące przed rozpoczęciem Kongresu.

10. Określono warunki składania propozycji zmian między Kongresami, artykuł 125 ustęp 1 („Rozpatrywanie propozycji zmian między Kongresami”).

Przyjęty zapis wyjaśnia, że po upływie okresu 2 miesięcy przewidzianego na składanie uwag w sprawie propozycji zmian do Światowej Konwencji Pocztovej, Porozumień i ich Protokołów końcowych, Biuro Międzynarodowe roześle do krajów członkowskich zaproszenie do głosowania w sprawie danej poprawki w terminie kolejnych 2 miesięcy. Kraj, który nie odda głosu w tym terminie uznany będzie za wstrzymujący się od głosowania.

11. Wprowadzono dwie dodatkowe klasy składek członkowskich, tj. klasy o liczbie jednostek udziałowych 30 i 45, zwiększając dotychczasową ilość klas, z 11 do 13 klas, artykuł 130 ustęp 1 („Klasy składek”).

Administracja Polska, korzystając z zasady swobodnego wyboru klasy składek na mocy art. 21 ustęp 4 Konstytucji UPU, utrzymuje klasę 5 jednostek udziałowych, co pozwala na dalsze utrzymanie stałego naszego udziału w wydatkach UPU.

12. Przyjęto pakiet modyfikujący wymagania co do kworum i odpowiedniej ilości głosów dla przyjęcia poprawek do Konstytucji, Światowej Konwencji Pocztovej, Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych oraz Regulaminu Generalnego.

Poprzez wprowadzenie w ww. Aktach zapisu odnoszącego się do krajów „mających prawo do głosowania” Kongres wykluczył kraje objęte systemem sankcji karnych przy obliczaniu wymaganego kworum i wymaganej ilości głosów do przyjęcia propozycji zmian do tych Aktów, artykuł 133 Regulaminu Generalnego UPU („Warunki przyjęcia propozycji dotyczących Regulaminu Generalnego”), oraz następujące artykuły Regulaminu Wewnętrznego Kongresów: artykuł 19 („Kworum”), artykuł 21 („Warunki przyjęcia propozycji”) oraz artykuł 30 („Zmiany w Regulaminie”)

Omówienie szczegółowe – patrz Uzasadnienie do **Artykułu IV**, dotyczącego zmian do artykułu 30 Konstytucji („Zmiana Konstytucji”).

13. Zmieniono okres obowiązywania Regulaminu Generalnego, artykuł 135 („Wejście w życie i okres ważności Regulaminu Generalnego”)

Zgodnie z przyjętym zapisem, Regulamin Generalny, podobnie jak i Konstytucja, będzie obowiązywać przez czas nieokreślony, a więc będzie dokumentem stałym.

Chodzi o to, że Regulamin Generalny, podobnie jak Konstytucja powinien być z natury dokumentem stałym, zmienianym tylko częściowo w drodze protokołów dodatkowych. Regulamin zawiera bowiem przepisy natury ogólnej dotyczące organizacji i finansów Związku. Jedynymi przepisami wymagającymi rewizji na każdym Kongresie to przepisy dotyczące ustalenia finansów UPU. Nie ma więc potrzeby uaktualniać na każdym Kongresie całego dokumentu. Wystarczy tylko wnieść odpowiednie zmiany w formie protokołu dodatkowego, który następnie będzie ratyfikowany przez kraje członkowskie.

Szczegółowe omówienie – patrz Uzasadnienie do **Artykułu V**, dotyczącego zmian do artykułu 31 ustęp 2 Konstytucji („Zmiany Regulaminu Generalnego, Konwencji i Porozumień”).

14. Zastąpiono protokoły z posiedzeń Związku sprawozdaniami, zmieniając następujące artykuły Regulaminu Wewnętrznego Kongresów: artykuł 12 ustęp 4 („Sekretariat Kongresu i Komisji”), artykuł 20 ustęp 3b („Zasady i procedura głosowania”), artykuł 24 („Sprawozdania”).

Pozwoli to na zmniejszanie ilości dokumentacji, a więc niezbędnego papieru oraz redukcję personelu, niosąc oszczędności dla Związku.

15. Wprowadzono nowy artykuł do Regulaminu Wewnętrznego Kongresów wyjaśniający procedurę składania odwołania od decyzji podjętych przez Kongres i jego Komisje, artykuł 25 („Odwołanie się od decyzji podjętych przez Komisje Kongresowe oraz Kongres”).

Zgodnie z przyjętym zapisem każda delegacja może odwołać się od decyzji, które zostały przyjęte lub odrzucone przez Komisje Kongresowe a także przez sam Kongres, a które dotyczą propozycji zmian do Aktów UPU, zapisów rezolucji, itd. poprzez złożenie odpowiedniego wniosku w tej sprawie.

Wniosek należy złożyć Przewodniczącemu Kongresu na piśmie w ciągu 48 godzin od zakończenia posiedzenia danej Komisji, na której propozycja była przyjęta lub odrzucona. Wniosek powinien zostać rozpatrzony na kolejnym posiedzeniu plenarnym.

Decyzja przyjęta lub odrzucona przez Kongres może zostać ponownie rozpatrzona przez ten sam Kongres, o ile wniosek w sprawie odwołania się od niej uzyskał poparcie co najmniej 10 delegacji i został zatwierdzony przez większość 2/3 członków obecnych i głosujących, mających prawo do głosowania (wyklucza to z głosowania kraje objęte sankcjami karnymi). Możliwość ta jednak ograniczona jest do propozycji przedstawionych bezpośrednio na posiedzeniach plenarnych, co oznacza, że dana kwestia sporna nie może być przedmiotem więcej niż jednego wniosku odwoławczego.

16. Wprowadzono opcję szybszego zatwierdzania projektów Aktów UPU przez Kongres, artykuł 26 Regulaminu Wewnętrznego Kongresów („Zatwierdzanie przez Kongres projektów decyzji (Aktów, rezolucji, itp.)”).

Chociaż przedstawiony przez Komisję redakcyjną projekt Aktów analizowany jest z zasady artykuł po artykule, Przewodniczący - za zgodą większości - może zastosować szybszą procedurę, np. poprzez rozpatrywanie każdego projektu zmian rozdział po rozdziale.

17. Wprowadzono jasne zasady zgłaszania zastrzeżeń do Aktów UPU, artykuł 28 Regulaminu Wewnętrznego Kongresów („Zastrzeżenia do Aktów”) oraz artykuł 22 Konstytucji („Akty Związku”) i artykuły 26 i 37 Konwencji.

Zastrzeżenie musi być złożone pisemnie w języku francuskim lub angielskim natychmiast po przyjęciu poprawki do artykułu, do którego odnosi się zastrzeżenie. Sekretariat Biura Międzynarodowego UPU ustali termin ostateczny składania wniosków w sprawie zastrzeżeń, aby zdążyć rozesłać wszystkie propozycje zastrzeżeń do wszystkich członków przed przyjęciem Protokołu Końcowego Kongresu. Po tym terminie zastrzeżenia nie będą rozpatrywane przez Sekretariat lub Kongres,

Szczegółowe omówienie - patrz Uzasadnienie do Artykułu III, dotyczącego zmian do artykułu 22 Konstytucji („Akty Związku”)

OPIS NAJWAŻNIEJSZYCH ZMIAN DO ŚWIATOWEJ KONWENCJI POCZTOWEJ

Światowa Konwencja Pocztaowa jest dokumentem zawierającym podstawowe zasady dotyczące międzynarodowej służby pocztowej oraz postanowienia dotyczące usług przesyłek listowych i usług paczek pocztowych. Zgodnie z Art. 22 konstytucji UPU, Akt ten jest obligatoryjny dla wszystkich krajów członkowskich

Światowa Konwencja Pocztaowa przyjęta na 23 Kongresie Światowego Związku Pocztowego (UPU) w Bukareszcie w dniu 5 października 2004 r, zgodnie z jej artykułem 38 wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2006 roku.

Nastąpiła dalsza modyfikacja Konwencji. Wychodząc z założenia, że dokument ten powinien zawierać tylko fundamentalne traktatowe zobowiązania, wiele zagadnień, które poprzednio były w Konwencji Pekinńskiej, zostało przeniesionych do Regulaminów, tj. Regulaminu poczty listowej i Regulaminu dotyczącego paczek pocztowych, co spowodowało znaczne skrócenie i uproszczenie dokumentu w stosunku do wersji z roku 1999r. Obecny dokument posiada tylko 38 artykułów zamiast dotychczasowych 65.

Nowa Konwencja:

- zawiera podstawowe uprawnienia rządowe i zalecenia dla operatorów pocztowych odnośnie usług jakie powinni świadczyć, aby zapewnić powszechne usługi pocztowe na jednolitym rynku pocztowym,
- ustala ogólne zasady co do sposobu świadczenia powyższych usług,
- zawiera zasady polityki międzyrządowej np. w obszarach, które leżą poza sferą usług pocztowych lecz mają wpływ na usługę pocztową jak np. przewóz niebezpiecznych towarów.

Do najważniejszych zmian należą:

1. włączono na początku Konwencji definicje pewnych terminów, jak: powszechna usługa pocztowa, przesyłki zamknięte, tranzyt otwarty, przesyłka pocztowa, koszty końcowe, opłaty tranzytowe, udział lądowy, tranzytowy udział lądowy, udział morski, aby wszystkie zainteresowane strony w sposób jednakowy pojmowały terminologię przyjętą w Aktach UPU-artykuł 1 („Definicje”),

2. zobligowano państwa członkowskie do przekazania w ciągu 6 miesięcy od zakończenia Kongresu do Biura Międzynarodowego UPU nazwy i adresu jednostki rządowej odpowiedzialnej za nadzorowanie spraw pocztowych oraz nazwy i adresu operatora lub operatorów wyznaczonych do świadczenia usług pocztowych i wypełniania obowiązków wynikających z Aktów UPU, artykuł 2 („Wyznaczenie jednostki lub jednostek odpowiedzialnych za wypełnianie zobowiązań wynikających ze stosowania Konwencji”).

3. zmodyfikowano wymagania co do kworum i odpowiedniej ilości głosów dla przyjęcia poprawek do Konwencji, artykuł 36 („Warunki zatwierdzania propozycji dotyczących Konwencji i Regulaminów”),

Poprzez wprowadzenie zapisu odnoszącego się krajów „mających prawo do głosowania” Kongres wykluczył kraje objęte systemem sankcji przy obliczaniu wymaganego kworum i wymaganej ilości głosów do przyjęcia propozycji zmian do tych Aktów.

Szczegółowe omówienie - patrz Uzasadnienie do **Artykułu IV**, dotyczącego zmian do artykułu 30 Konstytucji UPU („Zmiana konstytucji”).

4. duże zmiany zaszyły w przepisach dotyczących kosztów końcowych. Przyjęto pakiet zmieniający system rozliczeń za doręczanie przychodzącej poczty międzynarodowej (kosztów końcowych), odzwierciedlający w pełniejszy sposób rzeczywiste koszty, artykuł 28 „Koszty Końcowe. Postanowienia ogólne”, artykuł 29 („Koszty Końcowe. Postanowienia stosowane między krajami w systemie docelowym”), artykuł 30 („Koszty Końcowe. Postanowienia stosowane wobec strumieni poczty przeznaczonej do krajów w systemie przejściowym, pochodzącej z krajów w systemie przejściowym oraz strumieni poczty wymienianej między tymi krajami”),

Dla celów kosztów końcowych (rozliczeń pomiędzy administracjami pocztowymi za doręczaną pocztą międzynarodową) Kongres zdecydował o zastąpieniu podziału na kraje uprzemysłowione i kraje rozwijające podziałem na kraje w systemie docelowym i systemie przejściowym, (artykuł 28).

System docelowy (artykuł 29) przeznaczony jest do wymiany poczty między krajami uprzemysłowionymi i wiąże się z jakością usług (artykuł 28 ustęp 6). Kraje uprzemysłowione zobligowane są do przystąpienia do tego systemu z dniem 1 stycznia 2006. Z tą datą kraje te będą stosować we wzajemnych rozliczeniach stawki specyficzne dla danego kraju, oparte o krajowe opłaty pocztowe. Ustalono, że od roku 2009 za doręczanie przesyłek w tym systemie administracja kraju przeznaczenia będzie pobierać od administracji kraju nadania 68% opłaty krajowej za list 20 gr. Zdecydowano, że poziom ten zostanie osiągnięty sukcesywnie poprzez zwiększanie o 2% obecnie stosowanej opłaty krajowej (60 %) w kolejnych latach.

Kraje rozwijające się, w tym Polska, będą natomiast od 1 stycznia 2006 roku w systemie przejściowym, w którym rozliczenia (artykuł 30) oparte są na stawkach za przesyłkę i za kilogram poczty, wyliczonych na podstawie średnich światowych kosztów. Te stawki będą stosowane do wszystkich rozliczeń, w których jedną ze stron jest kraj rozwijający się. System przejściowy zakończy się 31 grudnia 2013 r., kiedy to wszystkie rozliczenia będą oparte na stawkach specyficznych dla danego kraju. Do tego dnia kraje rozwijające się będą rozwijać swoją infrastrukturę pocztową i poprawiać standardy doręczeń.

W systemie przejściowym będą obowiązywały następujące stawki:

- Dla strumieni poczty listowej stawka za przesyłkę będzie wynosić 0,147 SDR (DTS), a za kilogram 1,491 SDR (DTS);
- Dla strumieni poczty listowej poniżej 100 ton w ciągu roku będzie obowiązywać stawka ryczałtowa w wysokości 3,727 SDR (DTS), wyliczona na podstawie światowej średniej 15 przesyłek za kilogram. Ta stawka ryczałtowa jest o 8,75% wyższa niż obecnie stosowana stawka 3,427 SDR (DTS);

- Powyższa stawka będzie mogła być stosowana dla strumieni poczty powyżej 100 ton, o ile żadna z administracji, których to dotyczy, nie zażąda rewizji w oparciu o rzeczywistą ilość przesyłek w kilogramie poczty. Jeśli ilość ta wyniesie pomiędzy 13 a 17, stawka ryczałtowa nadal będzie miała zastosowanie;
- Stawka za przesyłanie worków M wzrośnie o 21,4% z 0,653 SDR (DTS) do 0,793 SDR (DTS) za kilogram;
- Zostanie wprowadzona dodatkowa opłata 0,5 SDR (DTS) za przesyłkę poleconą i 1 SDR (DTS) za przesyłkę z zadeklarowaną wartością.

W wymianie poczty między ww. krajami przewidziano również mechanizmy ochronne, które uwzględniają szczególną specyfikę niektórych krajów w systemie przejściowym:

- mechanizm rewizyjny – dla strumieni poczty powyżej 100 ton administracja może zażądać zmiany stawki na podstawie rzeczywistej ilości przesyłek w kilogramie poczty, artykuł 30.1.1.2;
- mechanizm dla poczty masowej – kraje w systemie przejściowym mogą otrzymywać rekompensatę za doręczanie przychodzącej poczty masowej zgodnie ze stawkami przewidzianymi dla poczty listowej (0,147 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,491 SDR (DTS) za kilogram), artykuł 30.3.2;
- mechanizm harmonizacji systemów – dopuszcza się 10% wzrost ilości przesyłek dla strumieni poczty powyżej 50 ton płynących z krajów rozwijających się do uprzemysłowionych lub dla strumieni poczty wymienianej pomiędzy krajami rozwijającymi się. Jeżeli wzrost jest powyżej 10%, należy płacić wyższe stawki za nadmiar poczty, artykuł 30 ustęp 2

Zgodzono się, że postanowienia w sprawie kosztów końcowych powinny być stosowane na zasadzie wzajemności, bez wyjątku przez wszystkie kraje członkowskie. Uznano więc, że zgłaszanie przez niektóre kraje członkowskie zastrzeżeń w Protokole końcowym szczególnie odnośnie do opłat dodatkowych z tytułu doręczania przesyłek poleconych i z podaną wartością i nie płacenie takowych, narusza przez te kraje zasadę równości. W związku z tym włączono do artykułów 29 i 30 dodatkowe zapisy, odpowiednio ustępy 8 i 4 o zakazie składania zastrzeżeń do postanowień tych artykułów, chyba że zostaną zawarte bilateralne umowy w tej sprawie.

5. Przyjęto nowy system finansowania Funduszu Jakości Usług, artykuł 31,

Dotychczas Fundusz Jakości Usług był finansowany przez kraje uprzemysłowione, które wpłacały składki w wysokości 7,5% kosztów końcowych płaconym krajom rozwijającym się. Ze środków funduszu finansowane były projekty zmierzające do poprawy jakości usług w krajach rozwijających się. Dotychczas na kraje najstabilniej rozwinięte przypadało niecałe 5% zasobów Funduszu.

Nowy system zapewni znacznie większe środki z Funduszu Jakości Usług krajom najstabilniej rozwiniętym. W przyszłości 16,5% wartości kosztów końcowych płaconych zarówno przez kraje uprzemysłowione jak i kraje rozwijające się (z wyjątkiem najstabilniej rozwiniętych) będzie wpływać na Fundusz Jakości Usług z przeznaczeniem dla krajów najstabilniej rozwiniętych. W rezultacie przyjętej przez Kongres nowej klasyfikacji krajów rozwijających się (zgodnie z kryteriami przyjętymi przez Program Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNDP) w celu określenia czy dany kraj kwalifikuje się do otrzymania pomocy finansowej na rozwój), kraje – tzw. płatnicy netto (których dochód narodowy na głowę mieszkańca przekracza 4700 USD) otrzymają ze środków z Funduszu Jakości tylko 1% wartości kosztów końcowych płaconych przez kraje uprzemysłowione. Natomiast kraje uprawnione do otrzymania pomocy, tj. kraje których dochód narodowy na głowę mieszkańca wynosi od 901 do 4700 USD (w tej kategorii znajduje się Polska), z wyłączeniem krajów najstabilniej rozwiniętych, uzyskają 8% wartości kosztów końcowych płaconych przez kraje uprzemysłowione. W ten sposób na kraje najstabilniej rozwinięte przypadają będzie ok. 20% zasobów Funduszu, a więc środki 4-krotnie wyższe od obecnych.

Dotychczas Polska jako kraj rozwijający się nie wpłacała na Fundusz Jakości Usług, ale korzystała z zasobów tego funduszu. Zgodnie z nową klasyfikacją Polska, przesyłając pocztę

do krajów najstabilniej rozwiniętych, będzie wpłacać na ten Fundusz ale jednocześnie będzie mogła nadal korzystać z jego zasobów.

6. Zobowiązano Radę Eksploatacji Pocztovej UPU do wprowadzenia najpóźniej w roku 2006 procedur finansowania regionalnych projektów przeznaczonych na poprawę jakości usług w krajach rozwijających się, artykuł 31 ustęp 6,

7. Określono jasne zasady zgłaszania zastrzeżeń, artykuł 26 („Stosowanie zasady wzajemności do zastrzeżeń odnośnie odpowiedzialności”) oraz artykuł 37 („Zastrzeżenia wnoszone na Kongresie”),

Zgodnie z artykułami 26 i 37:

- *zabrania się składania zastrzeżeń, które są nie do pogodzenia z przedmiotem i celem samego Związku,*
- *zastrzeżenie musi być złożone na Kongresie w formie pisemnej, w języku francuskim lub angielskim, natychmiast po przyjęciu poprawki do artykułu, do którego odnosi się dane zastrzeżenie,*
- *zastrzeżenia zgłoszone na Kongres muszą być zatwierdzone przez większość, jaka jest wymagana dla przyjęcia poprawki do artykułu, do którego odnosi się to zastrzeżenie,*
- *zastrzeżenia można składać tylko w przypadku absolutnej konieczności. Zastrzeżenia będą stosowane w oparciu o zasadę wzajemności, szczególnie te w sprawie wypłaty odszkodowania, artykuł 26.*

Szczegółowe omówienie - patrz Uzasadnienie do **Artykułu III**, dotyczącego zmian do artykułu 22 Konstytucji „Akty Związku”.

8. Wprowadzono i zdefiniowano nową fakultatywną usługę pocztową -Elektroniczny Znak Pocztowy (*Electronic Post Mark – EPM*), artykuł 14 ustęp 1.4

Usługa EPM stanowi dowód zaistnienia zdarzenia elektronicznego, w określonej formie i w określonym czasie, w którym uczestniczy jedna lub więcej osób. Zapewnia dokumentom elektronicznym wszystkie cechy tradycyjnego „papierowego” znaku pocztowego, a dzięki cechom takim jak: oznakowanie daty i godziny, sprawdzenie zawartości i zaszyfrowanie, nie zmienia zawartości wiadomości elektronicznej, EPM działa jako ważny dowód prawny: kto, co i kiedy podpisał.

Dzięki wprowadzeniu definicji EPM do Konwencji, Światowy Związek Pocztowy będzie mógł pomagać swoim członkom w rozwoju rynku i polityki dla światowych usług EPM.

9. Wiele zmian to zmiany charakterze redakcyjnym mające na celu korektę istniejącego tekstu Konwencji, ułatwienie czytania i zrozumienia tekstu, np. artykuł 15 („Przesyłki nie przyjmowane. Zakazane”),

10. Wiele zmian dotyczy harmonizacji przepisów Konwencji z przepisami Regulaminów, artykuły 7, 28, 32, 34,

11. Inne dotyczą ujednoczenia np. opłat tranzytowych dla odsyłek zamkniętych i przesyłek w transzycie otwartym , artykuł 32 („Opłaty tranzytowe”), czy przyjęcia jednolitych zasad ustalania opłat dla paczek i listów, artykuł 6 („Opłaty”),

12. Artykuł 5 („Przynależność przesyłek pocztowych. Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu. Dosyłanie. Zwrot do nadawcy przesyłek niedoręczalnych”) - sankcjonuje zajęcie przesyłek zawierających przedmioty zakazane, takie jak narkotyki, substancje psychotropowe, materiały wybuchowe, łatwopalne czy inne niebezpieczne przedmioty nie tylko przez kraj pochodzenia czy przeznaczenia ale także przez kraj tranzytowy, zgodnie z jego legislacją.

13. Obarczono nadawcę przesyłki odpowiedzialnością nie tylko za szkody wyrządzone przesyłkom pocztowym ale także pracownikom służby pocztowej oraz wyposażeniu pocztowemu, które powstały wskutek nadania przedmiotów niedopuszczonych do przewozu lub nieprzestrzegania warunków przyjęcia, artykuł 23.

OPIS NAJWAŻNIEJSZYCH ZMIAN DO POROZUMIENIA DOTYCZĄCEGO POCZTOWYCH USŁUG PŁATNICZYCH.

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych reguluje świadczenia w zakresie pocztowych środków płatniczych (przekaz, przelew i inne), które poszczególne kraje oferują we wzajemnych stosunkach w dziedzinie poczty. Zgodnie z artykułem 22 Konstytucji UPU Porozumienie obowiązuje tylko te kraje członkowskie, które są jego stronami.

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych zostało podpisane w dniu 5 października 2004 r. przez Podsekretarza Stanu w b. Ministerstwie Infrastruktury Pana Wojciecha Hałkę oraz Pana Tadeusza Bartkowiaka, Dyrektora Generalnego Poczty Polskiej, którzy otrzymali stosowne pełnomocnictwa. Zgodnie z artykułem 23 ustęp 4 ww. Porozumienia, dokument ten wejdzie w życie 1 stycznia 2006 r. i pozostanie w mocy do czasu wejścia w życie Aktów następnego Kongresu.

Najważniejsze zmiany do Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych przyjęte przez XXIII. Kongres UPU w Bukareszcie w 2004 r. to:

- wprowadzenie w artykule 1 ustępu 3 dotyczącego przekazania do Biura Międzynarodowego nazwy i adresu organu rządowego odpowiedzialnego za nadzorowanie pocztowych usług finansowych oraz nazwy i adresu operatora lub operatorów oficjalnie wyznaczonych do świadczenia pocztowych usług finansowych i wypełniania obowiązków wynikających z Aktów UPU;
- usunięcie z Porozumienia z 1999 r. ustępów 3 i 4 artykułu 2 oraz artykułów 11 i 12 dotyczących usługi „Postczek” i usług pobierania pieniędzy z sieci bankomatów POSTNET;
- usunięcie z Porozumienia z 1999 r. ustępu 4 w artykule 4 dotyczącego przygotowywania kopii przekazów pocztowych;
- usunięcie z Porozumienia z 1999 r. ustępów 2 i 3 w artykule 6 dotyczących możliwości przedłużenia terminu ważności;
- nadanie priorytetu elektronicznym przekazom, artykuły 6 i 14 („Przekazywanie zleceń”);
- ograniczenie terminu ważności przekazów pocztowych do końca pierwszego miesiąca następującego po dacie wystawienia, artykuł 7 („Postępowanie w kraju przeznaczenia”);
- zmiany dotyczące reklamacji usług finansowych, artykuł 19 („Reklamacje”);

Dotychczas, artykuł 7 Porozumienia z 1999 r. dotyczący reklamacji odsyłał do odpowiednich przepisów Światowej Konwencji Pocztowej. Obecnie, artykuł 19 stanowi, że reklamacje będą rozpatrywane w terminie 6 miesięcy od dnia następnego po dniu nadania przekazu pocztowego lub wykonania przelewu. Natomiast Administracja pocztowa ma prawo pobierać od klientów opłaty za reklamacje wniesione w odniesieniu do przekazu pocztowego lub przelewu.

- wprowadzono przepisy dotyczące elektronicznej sieci UPU dla celów przesyłania płatności drogą elektroniczną, artykuł 21 („Zasady ogólne”);
- wprowadzono przepisy dotyczące jakości usług – stosowne standardy będą określone w Regulaminie Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych, artykuły 5 („Obowiązki administracji pocztowej wystawienia”), 9 („Obowiązki administracji pocztowej wypłacającej”), 13 („Obowiązki administracji pocztowej wystawienia”) i 17 („Obowiązki administracji pocztowej wypłacającej”).

W Porozumieniu z 1999 r. nie było przepisów dotyczących elektronicznej wymiany przekazów pocztowych, a także brakowało zasad lub zaleceń dotyczących jakości usług.

Obecne przepisy mają być lepiej dostosowane do zmian zachodzących na rynkach usług płatniczych, a struktura Porozumienia jest bardziej przejrzysta, gdyż odzwierciedla kolejność przeprowadzanych operacji.

EWENTUALNE SKUTKI FINANSOWE ZWIĄZANE Z WEJŚCIEM W ŻYCIE WW. DOKUMENTÓW

W rezultacie zmian w systemie rozliczeń kosztów końcowych UPU nastąpi wzrost opłat płaconych operatorom zagranicznym. Zmniejszą się również środki do wykorzystania przez Polskę z Funduszu Jakości Usług, gdyż mniejsze będą wpływy do Funduszu na rzecz naszego kraju, a ponadto Polska będzie wpłacać na rzecz tego Funduszu składki w wysokości 16,5% opłat należnych krajom najsłabiej rozwiniętym (dotychczas Polska nie wpłacała składek do tego Funduszu).

System przejściowy, w którym będzie Polska, ma na celu przygotowanie krajów rozwijających się do wdrożenia systemu docelowego, w którym stawki kosztów końcowych są powiązane z rzeczywistymi kosztami krajowymi (odzwierciedlonymi w taryfach krajowych). Uwzględniają one jakość świadczonych usług oraz wyniki badań statystycznych wielkości strumieni poczty. Takie rozliczenia obowiązują obecnie między krajami uprzemysłowionymi. Zastosowanie tak ustalonych stawek w rozliczeniach Poczty Polskiej, głównie z krajami uprzemysłowionymi (gros wymiany zagranicznej), wymagać będzie zbliżenia poziomu cen Poczty Polskiej do poziomu cen w krajach uprzemysłowionych w celu pokrycia ewentualnych strat finansowych z tytułu wprowadzenia powyższych zasad rozliczeń kosztów końcowych oraz kosztów badań statystycznych i jakościowych. Oznacza to, że ceny usług Poczty Polskiej w obrocie zagranicznym będą musiały ulec podwyższeniu.

PRZEWIDYWANE SKUTKI SPOŁECZNE I GOSPODARCZE

Zasadnicze zmiany zawarte w Aktach UPU przyjętych przez Kongres w Bukareszcie wiążą się z odpowiedzialnością administracji pocztowych za świadczone przez nie usługi. Wprowadzono zasadę wzajemności do przepisów dotyczących wypłacania odszkodowań a ponadto zdecydowano, że nie można zgłaszać zastrzeżeń odnośnie przepisów dotyczących odpowiedzialności, a dotychczasowe zastrzeżenia w tym zakresie przestaną obowiązywać. Oznacza to, że wszystkie administracje pocztowe będą odpowiadać za zgubione, uszkodzone lub ograbione paczki zwykle (dotychczas niektóre administracje odpowiadały tylko za paczki z podaną wartością). Sprecyzowano termin rozpatrywania reklamacji klientów – wskazany w Konwencji 6-cio miesięczny okres dotyczy jedynie relacji między klientem a administracją pocztową przyjmującą reklamację, a nie obejmuje okresu przesyłania formularzy reklamacyjnych między operatorami pocztowymi. Celem wprowadzanych zmian jest poprawa jakości świadczonych usług, wzrost zadowolenia i satysfakcji klientów z oferowanych im usług, podniesienie wiarygodności poczty jako instytucji publicznej, co powinno w konsekwencji mieć wyraz we wzroście popytu na jej produkty. To z kolei powinno przyczynić się do utrzymania mocnej pozycji poczty na coraz bardziej konkurencyjnym rynku usług.

WYJAŚNIENIE WYBORU TRYBU ZWIĄZANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ AKTAMI UPU

Postanowienia Konstytucji, Regulaminu Generalnego wraz z załącznikiem Regulaminem Wewnętrzny Kongresów, Światowej Konwencji Pocztovej oraz Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych nie dotyczą pokoju, sojuszu, układów politycznych lub wojskowych oraz wolności, praw lub obowiązków obywatelskich określonych w Konstytucji RP.

Przepisy ww. dokumentów nie dotyczą także granic, ani sojuszy obronnych oraz nie zmieniają charakteru członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Światowym Związku Pocztowym.

Wejście w życie omawianych zmian nie pociąga za sobą również obciążeń finansowych dla budżetu Państwa.

Zmiany do ww. dokumentów nie wypełniają także przesłanek art. 90 Konstytucji RP.

Mając powyższe na uwadze, Minister Transportu przedkłada niniejszym do ratyfikacji następujące Akty Światowego Związku Pocztowego:

1. Siódmy Protokół dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego,
2. Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego wraz z jego załącznikiem Regulaminem wewnętrznym Kongresów,
3. Światową Konwencję Pocztową oraz
4. Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych.

Minister Transportu uważa, iż zasadnym jest, aby związanie Rzeczypospolitej Polskiej ww. Aktami UPU nastąpiło w drodze ratyfikacji, zgodnie z postanowieniami art. 89 ust. 2 Konstytucji RP.

Sporzadziła

Agnieszka Fiuto
Referendarz w Departamencie Poczty MT

Agnieszka Fiuto 11.09.2006r.

MINISTER TRANSPORTU

Polaczek
Jerzy Polaczek

Aprobowała:

Elżbieta Abramowicz
Dyrektor Departamentu Poczty MT

E. Abramowicz 2006-09-11

Akceptował:

Eugeniusz Wróbel
Podsekretarz Stanu MT

PODSEKRETARZ STANU

Eugeniusz Wróbel
Eugeniusz Wróbel

Zatwierdził:

Jerzy Polaczek
Minister Transportu

Polaczek

INFORMACJA O ZAKRESIE I WYNIKACH PRZEPROWADZONEGO POSTĘPOWANIA UZGADANIAJĄCEGO

W ramach podjętej procedury wprowadzenia do polskiego porządku prawnego następujących dokumentów Światowego Związku Pocztowego:

- 1) Siódmego protokołu dodatkowego, podpisanego w Bukareszcie dnia 5 października 2004r. do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego sporządzonej w Wiedniu w dniu 10 lipca 1964r.,
- 2) Regulaminu Generalnego Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem – Regulaminem wewnętrznym Kongresów,
- 3) Światowej Konwencji Pocztowej,
- 4) Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych,
- 5) Regulaminu poczty listowej,
- 6) Regulaminu dotyczącego paczek pocztowych oraz
- 7) Regulaminu Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych

w dniu 27 stycznia 2006r. powyższe Akty wraz z wnioskiem ratyfikacyjnym zostały przekazane do uzgodnień międzyresortowych. Termin zakończenia uzgodnień został wyznaczony na 15 marca 2006r., jednakże z uwagi na konieczność uzyskania stanowiska Rządowego Centrum Legislacji faktycznie zakończyły się one 28 sierpnia 2006r.

W trakcie przedmiotowych uzgodnień uwagi merytoryczne zgłosił Prezes Rządowego Centrum Legislacji, który wskazał iż, biorąc pod uwagę materię zamieszczoną w przedmiotowych Aktach, procedurze ratyfikacyjnej powinny zostać poddane: Siódmy protokół dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego wraz z załącznikiem Regulaminem Wewnętrznym Kongresów, Światowa Konwencja Pocztowa oraz Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych. Natomiast nie zgodził się aby pozostałe dokumenty tzn. Regulamin poczty listowej, Regulamin dotyczący paczek pocztowych oraz Regulamin Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych potraktować jako dokumenty uzupełniające do wskazanych w punktach od 1 do 4 umów międzynarodowych, gdyż zgodnie z art. 22 Konstytucji UPU stanowią, podobnie jak dokumenty wymienione w punktach od 1 do 4, samodzielne Akty Związku. W związku z powyższym Regulamin poczty listowej, Regulamin paczek pocztowych i Regulamin Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych powinny zostać wprowadzone do polskiego porządku prawnego przy zastosowaniu trybu zatwierdzenia przez Radę Ministrów w drodze uchwały. Powyższa uwaga Prezesa Rządowego Centrum Legislacji została uwzględniona.

Poza tym Prezes Rządowego Centrum Legislacji wskazał w swym stanowisku, iż w odniesieniu do kwestii ogłoszenia przedmiotowych regulaminów decydujące znaczenie, przy wyborze dziennika promulgacyjnego, powinna mieć materia zawarta w tychże regulaminach oraz stopień jej powiązania regulacjami Aktów ratyfikowanych. W związku z tym Prezes RCL przychylił się do stanowiska Ministra Transportu aby regulaminy te zostały ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Natomiast Minister Spraw Zagranicznych zgłosił trzy uwagi o charakterze technicznym a mianowicie:

- a) o uzupełnienie dołączonej do wniosku ratyfikacyjnego listy państw-członków Światowego Związku Pocztowego,
- b) o uwierzytelnienie tłumaczenia tekstów umów międzynarodowych na język polski oraz
- c) o braku przeciwwskazań do opublikowania Regulaminu poczty listowej, Regulaminu paczek pocztowych oraz Regulaminu Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych w Dzienniku Ustaw.

Dwie pierwsze uwagi zostały uwzględnione przez Ministra Transportu i materiały ratyfikacyjne zostały odpowiednio uzupełnione. Natomiast, mając na względzie uwagi zgłoszone przez Prezesa Rządowego Centrum Legislacji, przyjęto że miejscem publikacji będzie Dziennik Urzędowy Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Siódmy Protokół Dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego*

Spis treści

Artykuł

I (zmieniona Preambuła)

II (nowy artykuł 1 bis)

III (artykuł 22 zmieniony)

IV (artykuł 30 zmieniony)

V (artykuł 31 zmieniony)

VI

Definicje

Akty Związku

Zmiana Konstytucji

Zmiana Regulaminu Generalnego, Konwencji i Porozumień

Wejście w życie i okres obowiązywania Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego

* Tekst jednolity zawiera zmiany wprowadzone na 23. Kongresie Światowego Związku Pocztowego w Bukareszcie, które zostały zaznaczone pogrubioną czcionką.

Siódmy Protokół Dodatkowy do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego

Pełnomocnicy rządów Krajów członkowskich Światowego Związku Pocztowego, zebrani na Kongresie w Bukareszcie, zgodnie z artykułem 30 ustęp 2 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 r., przyjęli, z zastrzeżeniem ratyfikacji, następujące zmiany do wymienionej Konstytucji.

Artykuł I (Zmieniona Preambuła)

W celu rozwoju porozumiewania się między narodami przez sprawne funkcjonowanie służb pocztowych i dla przyczynienia się do osiągnięcia szczytnych celów współpracy międzynarodowej w dziedzinach kulturalnej, społecznej i ekonomicznej, Pełnomocnicy Rządów Umawiających się Krajów przyjęli, z zastrzeżeniem ratyfikacji, niniejszą Konstytucję.

Misją Związku jest działanie na rzecz stałego rozwoju efektywnych i dostępnych powszechnych usług pocztowych o określonej jakości, w celu ułatwienia komunikowania się ludzi na całym świecie poprzez:

- zagwarantowanie swobodnego obiegu przesyłek pocztowych na jednolitym terytorium pocztowym, składającym się ze wzajemnie połączonych sieci;
- popieranie przyjęcia uczciwych i wspólnych standardów oraz wykorzystania technologii;
- zapewnienie współpracy i współdziałania między zainteresowanymi podmiotami;
- promowanie efektywnej współpracy technicznej;
- zapewnienie zaspokajania zmieniających się potrzeb klientów.

Artykuł II (Artykuł 1 bis nowy) Definicje

Dla celów Aktów Światowego Związku Pocztowego następujące określenia posiadają znaczenia podane w poniższych definicjach:

- 1.1 Usługa pocztowa: wszystkie usługi pocztowe, których zakres został zdefiniowany przez organa Związku. Głównym obowiązkiem usług pocztowych jest zaspokojenie pewnych socjalnych i ekonomicznych celów Krajów członkowskich poprzez zapewnienie przyjmowania, sortowania, przewozu i doręczania przesyłek pocztowych.
- 1.2 Kraj członkowski: Kraj, który spełnia warunki artykułu 2 niniejszej Konstytucji.

- 1.3 **Jednolite terytorium pocztowe (jedno i to samo terytorium pocztowe):** obowiązek nałożony na Umawiające się Strony Aktów UPU zapewnienia wzajemnej wymiany przesyłek listowych, w tym wolności tranzytu oraz traktowania przesyłek pocztowych wysyłanych w tranzycie z innych krajów jak ich własnych przesyłek pocztowych, bez dyskryminacji.
- 1.4 **Wolność tranzytu:** obowiązek pośredniczących administracji pocztowych transportowania przesyłek pocztowych, które zostały skierowane do nich w tranzycie przez inną administrację pocztową UPU, zapewniając podobne warunki traktowania jak dla przesyłek krajowych.
- 1.5 **Przesyłka listowa:** zgodnie z definicją w Konwencji.
- 1.6 **Międzynarodowa usługa pocztowa:** pocztowe operacje lub usługi regulowane Aktami; zbiór tych operacji lub usług

Artykuł III
(Artykuł 22 zmieniony)
Akty Związku

1 Konstytucja jest podstawowym Aktem Związku. Zawiera ona zasadnicze przepisy Związku **i nie podlega zastrzeżeniom.**

2 Regulamin Generalny zawiera postanowienia zapewniające stosowanie Konstytucji i funkcjonowanie Związku. Obowiązuje on wszystkie Kraje członkowskie **i nie podlega zastrzeżeniom.**

3 Światowa Konwencja Pocztowa, Regulamin poczty listowej oraz Regulamin dotyczący paczek pocztowych zawierają wspólne przepisy dotyczące międzynarodowej służby pocztowej jak również postanowienia dotyczące usług przesyłek listowych i usług paczek pocztowych. Akty te obowiązują wszystkie Kraje członkowskie.

4 Porozumienia Związku i ich Regulaminy regulują między Krajami członkowskimi, które są ich stronami, usługi inne aniżeli te, które dotyczą przesyłek listowych i paczek pocztowych. Obowiązują one tylko te kraje.

5 Regulaminy, określające środki, których stosowanie jest konieczne dla wykonania Konwencji i Porozumień, są uchwalane przez Radę Eksploatacji Pocztowej, zgodnie z decyzjami podjętymi przez Kongres.

6 Protokoły końcowe załączone do aktów Związku wymienionych w ustępach 3, 4 i 5 zawierają zastrzeżenia do tych aktów.

Artykuł IV
(Artykuł 30 zmieniony)
Zmiana konstytucji

1 Dla przyjęcia zgłoszonych na Kongresie propozycji* odnoszących się do niniejszej Konstytucji wymagane jest zatwierdzenie ich co najmniej przez dwie trzecie Krajów członkowskich Związku **mających prawo do głosowania**.

2 Zmiany przyjęte przez Kongres zostaną ujęte w Protokole Dodatkowym i, jeżeli Kongres nie postanowi inaczej, wchodzi w życie w tym samym czasie co Akty przyjęte ponownie na tymże Kongresie. Podlegają one ratyfikacji przez Kraje członkowskie możliwie jak najszybciej, a z ich dokumentami ratyfikacji postępuje się odpowiednio do wymagań artykułu 26.

Artykuł V

(Artykuł 31 zmieniony)

Zmiany Regulaminu Generalnego, Konwencji i Porozumień

1 Regulamin Generalny, Konwencja i Porozumienia ustalają warunki, od których zależy zatwierdzenie wniosków ich dotyczących.

2 **Konwencja i Porozumienia**, wymienione w ustępie 1, wchodzi w życie jednocześnie i mają jednakowy okres obowiązywania. Z dniem ustalonym przez Kongres dla wejścia w życie tych aktów odpowiednie akty poprzedniego Kongresu tracą moc obowiązującą.

Artykuł VI

Wejście w życie i okres obowiązywania Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego

Niniejszy Protokół Dodatkowy wejdzie w życie **dnia 1 stycznia 2006 r.** i pozostanie w mocy przez czas nie określony.

Na dowód czego Pełnomocnicy Rządów Krajów członkowskich sporządzili niniejszy Protokół Dodatkowy, który mieć będzie tę samą moc i to samo znaczenie, jak gdyby jego postanowienia były zamieszczone w samym tekście Konstytucji, oraz podpisali go w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony u Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego. Jedna jego kopia doręczona zostanie każdej Stronie przez **Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego**.

Sporządzono w Bukareszcie, dnia 5 października 2004 r.

Na oryginalne podpisy pełnomocników ze ...150... krajów

Ze strony polskiej podpisy złożyli:

- 1) *Pan Wojciech Hałka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury,*
- 2) *Pan Tadeusz Bartkowiak - Dyrektor Generalny Poczty Polskiej.*

* Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednociono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego*

Spis treści

Rozdział I

Funkcjonowanie organów Związku

Art.

- 101 Organizacja i zwoływanie Kongresów i Kongresów Nadzwyczajnych
- 102 Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Administracyjnej
- 103 **Informacje** dotyczące działalności Rady Administracyjnej
- 104 Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej
- 105 **Informacje** dotyczące działalności Rady Eksploatacji Pocztovej
- 106 **Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Komitetu Konsultacyjnego**
- 107 **Informacje dotyczące działalności Komitetu Konsultacyjnego**
- 108 Regulamin wewnętrzny Kongresów
- 109 Języki robocze Biura Międzynarodowego
- 110 Języki używane w dokumentacji, podczas obrad i w korespondencji służbowej

Rozdział II

Biuro Międzynarodowe

- 111 Wybory Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego
- 112 Funkcje Dyrektora Generalnego
- 113 Funkcje Wicedyrektora Generalnego
- 114 Sekretariat organów Związku
- 115 Lista krajów członkowskich
- 116 Informacje. Opinie. Żądania dotyczące interpretacji i zmiany Aktów. Ankiety. Rola w rozliczeniach finansowych
- 117 Współpraca techniczna
- 118 Formularze dostarczane przez Biuro Międzynarodowe
- 119 Akty Związków Regionalnych i Porozumienia specjalne
- 120 Czasopismo Związku
- 121 **Dwuletnie** sprawozdanie z działalności Związku

Rozdział III

Tryb zgłaszania i rozpatrywania propozycji **

* Tekst jednolity zawiera zmiany wprowadzone na 23. Kongresie Światowego Związku Pocztowego w Bukareszcie, które zostały zaznaczone pogrubioną czcionką.

**Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

- 122** Tryb zgłaszania propozycji na Kongres
- 123** Tryb zgłaszania propozycji do Rady Eksploatacji Pocztovej dotyczących opracowania nowych Regulaminów w świetle decyzji przyjętych przez Kongres
- 124** Tryb zgłaszania propozycji okresie między dwoma Kongresami
- 125** Rozpatrywanie propozycji w okresie między dwoma Kongresami
- 126** Powiadomianie o decyzjach podjętych w okresie między dwoma Kongresami
- 127 Wejście w życie Regulaminów i innych decyzji podjętych w okresie między dwoma Kongresami.

Rozdział IV

Finanse

- 128 Ustalanie i zarządzanie wydatkami Związku
- 129 Automatyczne sankcje
- 130 Klasy składek
- 131 Regulowanie należności za materiały dostarczane przez Biuro Międzynarodowe

Rozdział V

Arbitraż

- 132 Postępowanie arbitrażowe

Rozdział VI

Postanowienia końcowe

- 133** Warunki zatwierdzania propozycji dotyczących Regulaminu Generalnego
- 134** Propozycje dotyczące porozumień z Organizacją Narodów Zjednoczonych
- 135 Wejście w życie i okres ważności Regulaminu Generalnego

** Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego

Niżej podpisani Pełnomocnicy Rządów Krajów członkowskich Związku zgodnie z artykułem 22, ustęp 2 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, sporządzonej w Wiedniu w dniu 10 lipca 1964 roku za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem artykułu 25, ustęp 4 Konstytucji, ustalili w niniejszym Regulaminie Generalnym następujące postanowienia mające zapewnić stosowanie Konstytucji i funkcjonowanie Związku.

Rozdział I

Funkcjonowanie organów Związku

Artykuł 101

Organizacja i zwoływanie Kongresów i Kongresów Nadzwyczajnych

1 Przedstawiciele Krajów członkowskich zbierają się na Kongresie nie później niż przed upływem **czterech lat** licząc od końca roku, w którym miał miejsce poprzedni Kongres.

2 Każdy Kraj członkowski powierza reprezentowanie go na Kongresie jednemu lub kilku pełnomocnikom zaopatrzonemu przez jego Rząd w niezbędne pełnomocnictwa. W razie potrzeby może on powierzyć reprezentowanie go delegacji innego Kraju członkowskiego. Tym niemniej zrozumiałym jest, że jedna delegacja może reprezentować poza swoim krajem tylko jeden kraj członkowski.

3 W trakcie obrad każdy Kraj członkowski rozporządza jednym głosem, z zastrzeżeniem sankcji, o których mowa w artykule **129**.

4. W zasadzie, każdy Kongres wyznacza kraj, w którym odbędzie się następny Kongres. Jeżeli decyzja ta okaże się niewykonalna, Rada Administracyjna upoważniona jest do wyznaczenia kraju, w którym zbierze się Kongres, po uprzednim porozumieniu się z tym krajem.

5 Zapraszający Rząd, w porozumieniu z Biurem Międzynarodowym, ustala ostateczną datę i dokładne miejsce Kongresu. W zasadzie, na rok przed tą datą zapraszający Rząd wysyła zaproszenie do Rządu każdego kraju członkowskiego Związku. Zaproszenie to może być wysłane bezpośrednio lub za pośrednictwem innego Rządu, lub Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego.

6 Jeżeli Kongres ma być zwołany bez Rządu zapraszającego, Biuro Międzynarodowe, za zgodą Rady Administracyjnej i w porozumieniu z Rządem Konfederacji Szwajcarskiej, podejmie niezbędne decyzje w celu zwołania i zorganizowania Kongresu w kraju będącym siedzibą Związku. W tym przypadku Biuro Międzynarodowe sprawuje funkcje Rządu zapraszającego.

7 Miejsce posiedzeń Kongresu Nadzwyczajnego ustalają, po uzgodnieniu z Biurem Międzynarodowym, kraje członkowskie, które podjęły inicjatywę jego zwołania.

8 Ustępy od 2 do 6 dotyczą analogicznie Kongresów Nadzwyczajnych.

Artykuł 102

Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Administracyjnej

1 Rada Administracyjna składa się z czterdziestu jeden członków, którzy sprawują swoje funkcje w okresie między dwoma kolejnymi Kongresami.

2 Przewodnictwo przypada na mocy prawa Krajowi - gospodarzowi Kongresu. Jeżeli kraj ten zrzeka się swoich uprawnień, staje się on członkiem Rady z mocy prawa i z tego tytułu grupa geograficzna, do której Kraj ten należy dysponuje dodatkowym miejscem nie podlegającym ograniczeniom zawartym w ustępie 3. W tym przypadku, Rada Administracyjna wybiera na przewodniczącego jednego z członków należących do grupy geograficznej, do której należy Kraj-gospodarz Kongresu.

3 Pozostałych czterdziestu członków Rady Administracyjnej wybieranych jest przez Kongres na podstawie sprawiedliwego podziału geograficznego. Co najmniej połowę członków odnawia się na każdym Kongresie; żaden członek nie może być wybrany przez trzy kolejne Kongresy.

4 Każdy członek Rady Administracyjnej wyznacza swojego przedstawiciela, który musi być kompetentny w dziedzinie poczty.

5 Pełnienie obowiązków członka Rady Administracyjnej jest nieodpłatne. Koszty związane z działalnością Rady ponosi Związek.

6 Do uprawnień Rady Administracyjnej należy:

6.1 nadzorowanie działalności Związku w okresie między dwoma Kongresami, zapewniając zgodność z decyzjami Kongresu, rozpatrując zagadnienia dotyczące polityki rządowej w dziedzinie poczty oraz uwzględniając rozwój międzynarodowych regulacji, takich jak regulacje dotyczące handlu usługami i konkurencji;

6.2 rozpatrywanie i zatwierdzanie, w ramach swoich kompetencji, wszelkich działań, uznanych za niezbędne dla ochrony i polepszenia jakości międzynarodowych usług pocztowych oraz ich modernizacji;

6.3 promowanie, koordynowanie i nadzorowanie wszelkich form pomocy technicznej w ramach międzynarodowej współpracy technicznej;

6.4 rozpatrywanie i zatwierdzanie rocznego budżetu i sprawozdania finansowego Związku;

6.5 wyrażanie zgody, jeżeli okoliczności tego wymagają, na przekroczenie górnej granicy wydatków zgodnie z artykułem 128 ustępy 3, 4 i 5;

6.6 ustanowienie Regulaminu finansowego Światowego Związku Pocztowego;

6.7 ustanawianie zasad zarządzania Funduszem rezerwowym;

6.8 ustanawianie zasad zarządzania Funduszem specjalnym;

6.9 ustanawianie zasad zarządzania Funduszem działalności specjalnej;

6.10 ustanawianie zasad zarządzania Funduszem dobrowolnym;

6.11 zapewnianie kontroli działalności Biura Międzynarodowego;

- 6.12 wyrażanie zgody na wybór niższej klasy składek, w przypadku zgłoszenia takiego wniosku, na warunkach przewidzianych w artykule 130 ustęp 6;
- 6.13 zatwierdzanie zmiany grupy geograficznej, w przypadku zgłoszenia takiego wniosku, biorąc pod uwagę opinie wyrażane przez kraje, które są członkami danych grup geograficznych;
- 6.14 ustanawianie Statutu osobowego i warunków pracy wybieralnych funkcjonariuszy Biura;
- 6.15 tworzenie lub likwidowanie miejsc pracy w Biurze Międzynarodowym, biorąc pod uwagę ograniczenia związane z ustaloną granicą wydatków;
- 6.16 ustanowienie Regulaminu funduszu socjalnego;
- 6.17 zatwierdzanie **dwuletniego** sprawozdania oraz Finansowego Raportu Operacyjnego sporządzanych przez Biuro Międzynarodowe z działalności Związku i przedstawianie w razie potrzeby komentarza do powyższych sprawozdań;
- 6.18 decydowanie w sprawach kontaktów z Administracjami pocztowymi w celu wykonywania swoich funkcji;
- 6.19 po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej, decydowanie w sprawach dotyczących nawiązywania kontaktów z organizacjami, które nie są obserwatorami z mocy prawa, rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań Biura Międzynarodowego na temat współpracy Światowego Związku Pocztowego z innymi organizacjami międzynarodowymi, podejmowanie stosownych decyzji dotyczących kształtu tych stosunków i ich rozwoju; **w przypadku gdy leży to w interesie Związku lub prac samego Kongresu, ustalanie we właściwym czasie, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej i Sekretarzem Generalnym, które organizacje międzynarodowe, stowarzyszenia, przedsiębiorstwa i kompetentne osoby powinny być zaproszone na konkretne posiedzenia Kongresu i jego Komisji oraz zlecenie Dyrektorowi Generalnemu Biura Międzynarodowego wystosowania odpowiednich zaproszeń.**
- 6.20 ustalanie, wtedy gdy uzna to za stosowne, zasad, które Rada Eksploatacji Pocztovej powinna wziąć pod uwagę przy rozpatrywaniu zagadnień o istotnych reperkusjach finansowych (opłat, kosztów końcowych, opłat tranzytowych, podstawowych stawek za przewóz lotniczy poczty oraz nadawanie za granicę listów), szczegółowe kontrolowanie rozpatrywania tych zagadnień oraz analizowanie i zatwierdzanie, w celu zapewnienia zgodności z powyżej wymienionym zasadami, wniosków Rady Eksploatacji Pocztovej dotyczących tych zagadnień;
- 6.21 badanie, na wniosek Kongresu, Rady Eksploatacji Pocztovej lub administracji pocztowych zagadnień o charakterze administracyjnym, legislacyjnym i prawnym, dotyczących Związku lub międzynarodowej służby pocztowej; Rada Administracyjna decyduje sama w wyżej wymienionych dziedzinach, czy celowe jest podejmowanie badań na wniosek administracji pocztowych wniesiony w okresie między dwoma Kongresami;
- 6.22 formułowanie propozycji w celu przedstawienia ich do zatwierdzenia przez Kongres lub przez administracje pocztowe, zgodnie z artykułem 125;

- 6.23 zatwierdzanie, w ramach swoich kompetencji, zaleceń Rady Eksploatacji Pocztovej w sprawie przyjęcia, jeżeli jest to konieczne, uregulowań lub nowej procedury, w oczekiwaniu na decyzję Kongresu w danej sprawie;
- 6.24 rozpatrywanie rocznego sprawozdania sporządzonego przez Radę Eksploatacji Pocztovej i wszelkich wniosków przedstawianych przez Radę;
- 6.25 przedstawianie tematów badań do rozpatrzenia przez Radę Eksploatacji Pocztovej zgodnie z artykułem 104 ustęp 9.16;
- 6.26 wyznaczanie kraju - siedziby przyszłego Kongresu w przypadku przewidzianym w artykule 101 ustęp 4;
- 6.27 ustalanie, w odpowiednim czasie i po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej, liczby Komisji niezbędnych do właściwego prowadzenia prac Kongresu i określanie ich uprawnień;
- 6.28 wyznaczanie, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej oraz z zastrzeżeniem aprobaty Kongresu, Krajów członkowskich zdolnych do:
- podjęcia funkcji wiceprzewodniczących Kongresu oraz przewodniczących i wiceprzewodniczących Komisji, uwzględniając w możliwie szerokim zakresie zasadę sprawiedliwego podziału geograficznego krajów członkowskich;
 - zasiadania w Komisjach kongresowych, w skład których wchodzi ograniczona liczba krajów;
- 6.29 rozpatrywanie i zatwierdzanie projektu Planu Strategicznego opracowanego przez Radę Eksploatacji Pocztovej przy udziale Biura Międzynarodowego, który zostanie przedłożony Kongresowi; rozpatrywanie i zatwierdzanie, na podstawie zaleceń Rady Eksploatacji Pocztovej, corocznych weryfikacji Planu przyjętego przez Kongres na podstawie zaleceń Rady Eksploatacji Pocztovej oraz współdziałanie z Radą Eksploatacji Pocztovej przy opracowaniu i corocznej aktualizacji tego Planu;
- 6.30 ustalanie struktury organizacyjnej Komitetu Konsultacyjnego i współdziałanie w organizowaniu Komitetu Konsultacyjnego, zgodnie z postanowieniami artykułu 106 niniejszego Regulaminu;**
- 6.31 ustalanie kryteriów członkostwa w Komitecie Konsultacyjnym oraz zatwierdzanie lub odrzucanie wszystkich wniosków o członkostwo zgodnie z tymi kryteriami, zapewniając aby podjęte w sprawie wniosków działania zostały wykonane w trybie przyspieszonym w okresie między posiedzeniami Rady Administracyjnej;**
- 6.32 wyznaczanie członków, którzy będą pełnić funkcje członków Komitetu Konsultacyjnego;**
- 6.33 przyjmowanie i omawianie sprawozdań i zaleceń Komitetu Konsultacyjnego oraz rozpatrywanie zaleceń przedstawionych przez Komitet Konsultacyjny w celu zgłoszenia ich na Kongres.**

7 Na swoim pierwszym posiedzeniu, które zwołuje Przewodniczący Kongresu, Rada Administracyjna wybiera spośród swoich członków czterech Wiceprzewodniczących i ustala swój Regulamin Wewnętrzny.

8 Rada Administracyjna, zwoływana przez Przewodniczącego, zbiera się na ogół raz w roku w siedzibie Związku.

9 Przewodniczący, Wiceprzewodniczący i Przewodniczący Komitetów Rady Administracyjnej oraz Przewodniczący Grupy Planowania Strategicznego tworzą Komitet Zarządzający. Komitet ten przygotowuje i kieruje pracami każdej sesji Rady Administracyjnej. Zatwierdza on, w imieniu Rady Administracyjnej, roczne sprawozdanie opracowane przez Biuro Międzynarodowe, dotyczące działalności Związku oraz podejmuje wszelkie inne zadania powierzone mu przez Radę Administracyjną lub których konieczność realizacji wynika w czasie procesu planowania strategicznego.

10 Przedstawiciel każdego z członków Rady Administracyjnej uczestniczący w obradach tego organu, z wyjątkiem posiedzeń które odbywają się w czasie Kongresu, ma prawo do zwrotu kosztów zakupu biletu lotniczego klasy ekonomicznej w obie strony lub biletu kolejowego pierwszej klasy, bądź kosztów podróży innym środkiem, pod warunkiem że ich wysokość nie przewyższy ceny biletu lotniczego klasy ekonomicznej w obie strony. Takie samo prawo przysługuje przedstawicielowi każdego członka jej Komitetów, Grup roboczych i innych organów, jeżeli zbierają się one poza Kongresem i sesjami Rady.

11 Przewodniczący Rady Eksploatacji Pocztovej reprezentuje ten organ na posiedzeniach Rady Administracyjnej, których porządek obrad obejmuje sprawy dotyczące organu, którym on kieruje.

12 Przewodniczący Komitetu Konsultacyjnego reprezentuje ten organ na posiedzeniach Rady Administracyjnej, w przypadku gdy porządek obrad obejmuje sprawy, którymi zainteresowany jest Komitet Konsultacyjny.

13 W celu zapewnienia skutecznej współpracy obu tych organów, Rada Eksploatacji Pocztovej może wyznaczyć przedstawicieli do uczestniczenia w posiedzeniach Rady Administracyjnej w charakterze obserwatorów.

14 Administracja pocztowa kraju, w którym zbiera się Rada Administracyjna, jest zapraszana do uczestniczenia w posiedzeniach w charakterze obserwatora, jeżeli kraj ten nie jest członkiem Rady Administracyjnej.

15 Rada Administracyjna może zapraszać na swoje posiedzenia, bez prawa głosowania, każdą organizację międzynarodową, każdego przedstawiciela stowarzyszenia lub przedsiębiorstwa, lub każdą kompetentną osobę, którą pragnie włączyć do swoich prac. Może ona również zaprosić, na tych samych warunkach, jedną lub kilka administracji pocztowych Krajów członkowskich, zainteresowanych sprawami będącymi przedmiotem obrad.

16 Następujący obserwatorzy mogą uczestniczyć, na swoją prośbę, w sesjach plenarnych i posiedzeniach Komitetów Rady Administracyjnej, bez prawa do głosowania:

16.1 członkowie Rady Eksploatacji Pocztovej;

16.2 członkowie Komitetu Konsultacyjnego;

16.3 międzyrządowe organizacje zainteresowane pracami Rady Administracyjnej;

16.4 inne państwa członkowskie Związku;

17 Ze względów logistycznych, Rada Administracyjna może ograniczyć liczbę osób biorących udział ze strony każdego uczestniczącego obserwatora. Może ona także ograniczyć ich prawo do zabierania głosu podczas debat.

18 Członkowie Rady Administracyjnej uczestniczą aktywnie w jej pracach. Obserwatorzy mogą, na swoją prośbę, być dopuszczeni do współpracy w podjętych badaniach, uwzględniając warunki, które Rada może określić w celu zapewnienia efektywności i skuteczności swojej pracy. Mogą oni również być zaproszeni do przewodniczenia Grupom Roboczym i Zespołom Projektowym, jeżeli ich wiedza lub doświadczenie to uzasadniają. Udział obserwatorów nie obciąża Związku dodatkowymi kosztami.

19 W wyjątkowych okolicznościach, obserwatorzy mogą zostać wyłączeni z udziału w posiedzeniu lub jego części, lub ich prawo do otrzymania dokumentów może zostać ograniczone, jeżeli poufność przedmiotu posiedzenia lub dokumentu tego wymaga. Decyzja o takim ograniczeniu będzie podejmowana dla każdego przypadku indywidualnie przez jakikolwiek zainteresowany organ lub jego Przewodniczącego. Poszczególne przypadki zgłaszane są Radzie Administracyjnej, a Radzie Eksploatacji Pocztovej – w przypadku gdy dotyczy to zagadnień o szczególnym znaczeniu dla tego organu. Rada Administracyjna, jeżeli uzna to za konieczne, może później ponownie rozważyć ograniczenia, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej, tam gdzie właściwe.

Artykuł 103

Informacje dotyczące działalności Rady Administracyjnej

1 Po każdej sesji Rada Administracyjna informuje kraje członkowskie Związku, Związki Regionalne **oraz członków Komitetu Konsultacyjnego** o swojej działalności poprzez przesyłanie im, między innymi, sprawozdania analitycznego oraz rezolucji i decyzji.

2 Rada Administracyjna składa Kongresowi sprawozdanie z całokształtu swojej działalności i przesyła je administracjom pocztowym **krajów członkowskich Związku oraz członkom Komitetu Konsultacyjnego** co najmniej na dwa miesiące przed otwarciem Kongresu.

Artykuł 104

Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej

1 Rada Eksploatacji Pocztovej składa się z czterdziestu członków, którzy wykonują swoje funkcje w okresie między dwoma kolejnymi Kongresami.

2 Członkowie Rady Eksploatacji Pocztovej są wybierani przez Kongres zgodnie z określonym podziałem geograficznym. Dwadzieścia cztery miejsca są zarezerwowane dla krajów rozwijających się i szesnście - dla rozwiniętych. Przynajmniej jedna trzecia członków jest wymieniana podczas każdego Kongresu.

3 Każdy członek Rady Eksploatacji Pocztovej wyznacza swojego przedstawiciela odpowiedzialnego za świadczenie usług, o których mowa w Aktach Związku.

4 Koszty związane z działalnością Rady Eksploatacji Pocztovej ponosi Związek. Jej członkowie nie otrzymują żadnego wynagrodzenia. Koszty podróży i pobytu przedstawicieli administracji pocztowych biorących udział w posiedzeniu Rady Eksploatacji Pocztovej ponoszą te administracje. Jednakże przedstawiciel kraju należącego do grupy krajów

najslabiej rozwiniętych gospodarczo, według listy opracowanej przez Organizację Narodów Zjednoczonych, ma prawo, z wyjątkiem posiedzeń odbywających się w czasie trwania Kongresu, do zwrotu kosztów zakupu biletu lotniczego klasy ekonomicznej w obie strony, bądź biletu kolejowego pierwszej klasy, lub też kosztów podróży każdym innym środkiem transportu, pod warunkiem jednak że wysokość tych kosztów nie przekroczy ceny biletu lotniczego klasy ekonomicznej w obie strony.

5 Na swym pierwszym posiedzeniu, które zwołuje i otwiera Przewodniczący Kongresu, Rada Eksploatacji Pocztovej wybiera spośród swoich członków Przewodniczącego, Wiceprzewodniczącego, Przewodniczących Komisji oraz Przewodniczącego Grupy Planowania Strategicznego.

6 Rada Eksploatacji Pocztovej ustala swój Regulamin wewnętrzny.

7 Rada Eksploatacji Pocztovej zbiera się na ogół co roku w siedzibie Związku. Datę i miejsce posiedzenia wyznacza jej Przewodniczący w porozumieniu z Przewodniczącym Rady Administracyjnej i Dyrektorem Generalnym Biura Międzynarodowego.

8 Przewodniczący, Wiceprzewodniczący i Przewodniczący Komisji Rady Eksploatacji Pocztovej oraz Przewodniczący Grupy Planowania Strategicznego tworzą Komitet Zarządzający. Komitet ten przygotowuje i kieruje pracami każdej sesji Rady Eksploatacji Pocztovej oraz wypełnia wszystkie zadania powierzone mu przez Radę lub których konieczność wykonania wyniknie w czasie procesu planowania strategicznego.

9 Do uprawnień Rady Eksploatacji Pocztovej należy:

9.1 prowadzenie badań dotyczących najważniejszych problemów eksploatacyjnych, handlowych, technicznych, ekonomicznych i współpracy technicznej, mających istotne znaczenie dla administracji pocztowych wszystkich Krajów członkowskich, łącznie z zagadnieniami mającymi istotne reperkusje finansowe (opłaty, koszty końcowe, opłaty tranzytowe, stawki za przewóz lotniczy, stawki za paczki pocztowe oraz opłaty za nadawanie przesyłek listowych za granicę), a także opracowywanie informacji i opinii na ten temat oraz zalecanie działań, które należy podjąć w tym zakresie;

9.2 przeprowadzanie weryfikacji Regulaminów Światowego Związku pocztowego w ciągu 6 miesięcy od zakończenia Kongresu, o ile Kongres nie zdecydował inaczej. Jeżeli zaistnieje pilna potrzeba, Rada Eksploatacji Pocztovej może również zmodyfikować wyżej wymienione Regulaminy na innych sesjach. W obu przypadkach Rada Eksploatacji Pocztovej podporządkowuje się zaleceniom Rady Administracyjnej dotyczącym polityki i podstawowych zasad;

9.3 koordynowanie praktycznych działań mających na celu rozwój i usprawnianie międzynarodowych usług pocztowych;

9.4 podejmowanie, pod warunkiem aprobaty przez Radę Administracyjną w ramach jej kompetencji, wszystkich działań uznanych za konieczne w celu ochrony i podwyższania jakości międzynarodowych usług pocztowych oraz ich modernizacji;

9.5 formułowanie propozycji, które zostaną przedłożone do zatwierdzenia przez Kongres lub Administracje pocztowe, zgodnie z artykułem 125; wymagane jest zatwierdzenie przez Radę Administracyjną, w przypadku gdy propozycje te dotyczą zagadnień należących do jej kompetencji;

- 9.6 rozpatrywanie, na wniosek administracji pocztowej kraju członkowskiego, każdej propozycji przekazanej przez daną administrację pocztową do Biura Międzynarodowego, zgodnie z artykułem 124, przygotowanie komentarzy i zobowiązanie Biura Międzynarodowego do dołączenia ich do danej propozycji przed przedłożeniem jej do zatwierdzenia przez administracje pocztowe krajów członkowskich;
- 9.7 zalecanie, jeżeli to konieczne, zaś tam gdzie właściwe - po zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną oraz po konsultacji z wszystkimi administracjami pocztowymi - przyjęcia uregulowań lub nowej procedury w oczekiwaniu na decyzję Kongresu w danej sprawie;
- 9.8 opracowanie i przedstawianie, w formie zaleceń dla administracji pocztowych, standardów w dziedzinie techniki, eksploatacji i innych wchodzących w zakres jej kompetencji, gdzie jednolita praktyka jest niezbędna; podejmuje również, w razie potrzeby, modyfikację standardów przez nią już ustanowionych;
- 9.9 rozpatrywanie, na podstawie konsultacji z Radą Administracyjną i za jej aprobatą, projektu Planu Strategicznego opracowanego przez Biuro Międzynarodowe, który zostanie przedłożony Kongresowi; weryfikowanie co roku zatwierdzonego przez Kongres planu przy współpracy z Grupą Planowania Strategicznego i Biurem Międzynarodowym oraz za aprobatą Rady Administracyjnej;
- 9.10 zatwierdzanie tych części rocznego sprawozdania z działalności Związku opracowanego przez Biuro Międzynarodowe, które odnoszą się do obowiązków oraz funkcji Rady Eksploatacji Pocztovej;
- 9.11 decydowanie o podejmowaniu kontaktów z administracjami pocztowymi w celu wykonywania swych funkcji;
- 9.12 podejmowanie badań nad problemami związanymi z kształceniem i szkoleniem zawodowym, którymi zainteresowane są kraje nowe i kraje rozwijające się;
- 9.13 podejmowanie niezbędnych działań w celu badania i upowszechniania eksperymentów i postępów poczynionych przez niektóre kraje w dziedzinie techniki, eksploatacji, ekonomii i kształcenia zawodowego, którymi zainteresowane są służby pocztowe;
- 9.14 badanie aktualnego stanu i potrzeb służb pocztowych w nowych krajach i w krajach rozwijających się oraz opracowywanie odpowiednich zaleceń dotyczących metod i środków usprawniania służb pocztowych w tych krajach;
- 9.15 podejmowanie, w porozumieniu z Radą Administracyjną, stosownych działań w dziedzinie współpracy technicznej ze wszystkimi Krajami członkowskimi Związku, w szczególności z krajami nowymi i rozwijającymi się;
- 9.16 rozpatrywanie wszystkich innych zagadnień zgłoszonych jej przez członka Rady Eksploatacji Pocztovej, przez Radę Administracyjną lub przez każdą administrację pocztową któregośkolwiek z krajów członkowskich;
- 9.17 **przyjmowanie i omawianie sprawozdań jak również zaleceń Komitetu Konsultacyjnego oraz – w przypadku gdy dotyczy to zagadnień o szczególnym znaczeniu dla Rady Eksploatacji Pocztovej - rozpatrywanie i wydawanie opinii w sprawie zaleceń przedstawionych przez Komitet Konsultacyjny w celu zgłoszenia ich na Kongres;**

9.18 wyznaczenie członków, którzy będą pełnić funkcje członków Komitetu Konsultacyjnego;

10 Na podstawie Planu Strategicznego Światowego Związku Pocztowego przyjętego przez Kongres, a w szczególności jego części odnoszącej się do strategii Stałych Organów Związku, Rada Eksploatacji Pocztovej ustala na pierwszej sesji po Kongresie projekt podstawowego planu pracy, określający taktyczne działania zmierzające do wdrożenia strategii. Program podstawowy zawierający ograniczoną ilość przedsięwzięć dotyczących aktualnych i będących przedmiotem wspólnego zainteresowania tematów jest co roku weryfikowany w zależności od nowych uwarunkowań i priorytetów oraz zmian wprowadzonych do Planu Strategicznego.

11 W celu zapewnienia skutecznej współpracy obu organów Rada Administracyjna może wyznaczyć przedstawicieli do uczestniczenia w posiedzeniach Rady Eksploatacji Pocztovej w charakterze obserwatorów.

12 Następujący obserwatorzy, na swoją prośbę, mogą uczestniczyć w sesjach plenarnych i posiedzeniach Komitetów Rady Eksploatacji Pocztovej, bez prawa do głosowania:

12.1 członkowie Rady Administracyjnej;

12.2 członkowie Komitetu Konsultacyjnego;

12.3 międzyrządowe organizacje zainteresowane pracami Rady Eksploatacji Pocztovej;

12.4 inne kraje członkowskie Związku;

13 Rada Eksploatacji Pocztovej może ograniczyć, ze względów logistycznych, liczbę osób biorących udział ze strony każdego uczestniczącego obserwatora. Może ona także ograniczyć ich prawo do zabierania głosu podczas debat.

14 Członkowie Rady Eksploatacji Pocztovej uczestniczą aktywnie w jej pracach. **Obserwatorzy** mogą, na swoją prośbę, **być dopuszczeni** do udziału w podjętych badaniach, uwzględniając warunki, które Rada może określić w celu zapewnienia efektywności i skuteczności swojej pracy. Mogą oni również być zapraszani do przewodniczenia Grupom Roboczym i **Zespołom Projektowym**, jeżeli ich **wiedza** lub **doświadczenie** to uzasadniają. **Udział obserwatorów nie obciąża Związku dodatkowymi kosztami.**

15 W wyjątkowych okolicznościach, obserwatorzy mogą zostać wyłączeni z udziału w posiedzeniu lub jego części, lub ich prawo do otrzymania dokumentów może zostać ograniczone, jeżeli poufność przedmiotu posiedzenia lub dokumentu tego wymaga. Decyzja o takim ograniczeniu będzie podejmowana dla każdego przypadku indywidualnie przez jakikolwiek zainteresowany organ lub jego Przewodniczącego. Poszczególne przypadki zgłaszane są Radzie Administracyjnej i Radzie Eksploatacji Pocztovej. Rada Administracyjna, jeżeli uzna za konieczne, może później, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej, ponownie rozważyć ograniczenia, tam gdzie właściwe.

16 Przewodniczący Komitetu Konsultacyjnego reprezentuje ten organ na posiedzeniach Rady Eksploatacji Pocztovej, w przypadku gdy porządek obrad obejmuje sprawy, którymi zainteresowany jest Komitet Konsultacyjny.

17 Na swoje posiedzenia Rada Eksploatacji Pocztovej może zaprosić bez prawa głosowania:

17.1 każdą organizację międzynarodową lub kompetentną osobę, którą pragnie włączyć do swoich prac;

17.2 administracje pocztowe krajów członkowskich nie należących do Rady Eksploatacji Pocztovej;

17.3 każde stowarzyszenie lub przedsiębiorstwo, z którymi pragnie się skonsultować w sprawie zagadnień związanych ze swoją działalnością.

Artykuł 105

Informacje dotyczące działalności Rady Eksploatacji Pocztovej

1 Po każdej sesji Rada Eksploatacji Pocztovej informuje administracje pocztowe krajów członkowskich, Związki Regionalne **oraz członków Komitetu Konsultacyjnego** o swojej działalności poprzez przesyłanie im, między innymi, sprawozdania analitycznego oraz swoich rezolucji i decyzji.

2 Rada Eksploatacji Pocztovej sporządza dla Rady Administracyjnej roczne sprawozdanie ze swojej działalności.

3 Rada Eksploatacji Pocztovej **składa** Kongresowi sprawozdanie z całokształtu swojej działalności i przesyła je administracjom pocztowym krajów członkowskich **Związku oraz członkom Komitetu Konsultacyjnego** co najmniej na dwa miesiące przed otwarciem Kongresu.

Artykuł 106

Skład, funkcjonowanie i posiedzenia Komitetu Konsultacyjnego

1 Celem Komitetu Konsultacyjnego jest reprezentowanie w szerokim zakresie interesów międzynarodowego sektora pocztowego oraz zapewnienie ram efektywnego dialogu między zainteresowanymi podmiotami. Składa się on z organizacji pozarządowych reprezentujących klientów, operatorów świadczących usługi doręczeń, organizacji pracowników, dostawców towarów i usług dla sektora usług pocztowych oraz tym podobnych organizacji zrzeszających osoby fizyczne a także firm zainteresowanych międzynarodowymi usługami pocztowymi. Jeżeli te organizacje są zarejestrowane, to muszą być zarejestrowane w jednym z krajów członkowskich Związku. Rada Administracyjna i Rada Eksploatacji Pocztovej odpowiednio wyznaczają swoich członków do pełnienia funkcji członków Komitetu Konsultacyjnego. Poza członkami wyznaczonymi przez Radę Administracyjną i Radę Eksploatacji Pocztovej, członkostwo w Komitecie Konsultacyjnym zostanie określone w procedurze składania wniosku i zatwierdzenia, ustalonej przez Radę Administracyjną, przeprowadzonej zgodnie z art. 102 ustęp 6.31.

2 Każdy członek Komitetu Konsultacyjnego wyznacza swojego przedstawiciela.

3 Koszty eksploatacyjne Komitetu Konsultacyjnego ponoszone są wspólnie przez Związek oraz członków Komitetu, w sposób określony przez Radę Administracyjną.

4 Członkowie Komitetu Konsultacyjnego nie otrzymują wynagrodzenia ani innej rekompensaty.

5 Komitet Konsultacyjny reorganizuje się po każdym Kongresie, zgodnie z ramami ustalonymi przez Radę Administracyjną. Przewodniczący Rady Administracyjnej przewodniczy posiedzeniu organizacyjnemu Komitetu Konsultacyjnego, na którym zostanie wybrany jego Przewodniczący.

6 Komitet Konsultacyjny określa swoją strukturę wewnętrzną i sporządza własny regulamin wewnętrzny, uwzględniając ogólne zasady Związku, z zastrzeżeniem akceptacji przez Radę Administracyjną, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej.

7 Komitet Konsultacyjny zbiera się dwa razy w roku. Z zasady, posiedzenia odbywają się w siedzibie Związku w tym samym czasie co posiedzenia Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej. Datę i miejsce każdego posiedzenia wyznacza Przewodniczący Komitetu Konsultacyjnego, w porozumieniu z Przewodniczącym Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej oraz Dyrektorem Generalnym Biura Międzynarodowego.

8 Komitet Konsultacyjny ustala własny program w zakresie następujących uprawnień:

8.1 badanie dokumentów i sprawozdań Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej. W wyjątkowych przypadkach, prawo do otrzymywania pewnych tekstów i dokumentów może zostać ograniczone, jeżeli poufność przedmiotu posiedzenia lub dokumentu tego wymaga. Decyzja o takim ograniczeniu podejmowana będzie dla każdego przypadku indywidualnie przez jakikolwiek zainteresowany organ lub jego Przewodniczącego. Poszczególne przypadki zgłaszane są Radzie Administracyjnej, a Radzie Eksploatacji Pocztovej - w przypadku gdy dotyczy to zagadnień o szczególnym znaczeniu dla tego organu; Rada Administracyjna, jeżeli uzna to za konieczne, może później ponownie rozważyć ograniczenia, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej, tam gdzie właściwe.

8.2 przeprowadzanie badań i omawianie kwestii o zasadniczym znaczeniu dla członków Komitetu Konsultacyjnego.;

8.3 rozpatrywanie spraw oddziałujących na sektor usług pocztowych oraz opracowanie sprawozdań na temat tych zagadnień;

8.4 wniesienie wkładu w prace Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej, w tym przedkładanie sprawozdań i zaleceń oraz przedstawianie opinii, na prośbę obu Rad;

8.5 zgłaszanie zaleceń na Kongres, z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez Radę Administracyjną oraz - w przypadku gdy zagadnienia dotyczą kwestii o szczególnym znaczeniu dla Rady Eksploatacji Pocztovej - z zastrzeżeniem rozpatrzenia i wydania opinii przez Radę Eksploatacji Pocztovej.

9 Przewodniczący Rady Administracyjnej oraz Przewodniczący Rady Eksploatacji Pocztovej reprezentują te organy na posiedzeniach Komitetu Konsultacyjnego, w przypadku gdy porządek tych obrad obejmuje sprawy, którymi zainteresowane są te organy.

10 Aby zapewnić efektywny kontakt z organami Związku, Komitet Konsultacyjny może wyznaczyć swych przedstawicieli do udziału w posiedzeniach Kongresu, Rady Administracyjnej, Rady Eksploatacji Pocztovej oraz ich odpowiednich Komitetów jako obserwatorów bez prawa głosowania.

11 Członkowie Komitetu Konsultacyjnego, na swoją prośbę, mogą uczestniczyć w plenarnych sesjach i posiedzeniach Komitetów Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej, zgodnie z artykułami 102, ustęp 16 i 104 ustęp 12. Mogą oni również uczestniczyć w pracach zespołów projektowych i grup roboczych na mocy artykułu 102, ustęp 18 i 104, ustęp 14. Członkowie Komitetu Konsultacyjnego mogą brać udział w Kongresie jako obserwatorzy bez prawa głosowania.

12 Następujący obserwatorzy, na swoją prośbę, mogą uczestniczyć w posiedzeniach Komitetu Konsultacyjnego, bez prawa do głosowania:

12.1 członkowie Rady Administracyjnej oraz Rady Eksploatacji Pocztovej;

12.2 międzyrządowe organizacje zainteresowane pracami Komitetu Konsultacyjnego;

12.3 Związki Regionalne;

12.4 inne kraje członkowskie Związku;

13 Komitet Konsultacyjny może ograniczyć, ze względów logistycznych, liczbę osób biorących udział ze strony każdego uczestniczącego obserwatora. Może on także ograniczyć ich prawo do zabierania głosu podczas debat.

14 W wyjątkowych okolicznościach, obserwatorzy mogą zostać wyłączeni z udziału w posiedzeniu lub jego części, lub ich prawo do otrzymania dokumentów może zostać ograniczone, jeżeli poufność przedmiotu posiedzenia lub dokumentu tego wymaga. Decyzja o takim ograniczeniu będzie podejmowana dla każdego przypadku indywidualnie przez jakikolwiek zainteresowany organ lub jego Przewodniczącego. Poszczególne przypadki zgłaszane są Radzie Administracyjnej, a Radzie Eksploatacji Pocztovej - w przypadku gdy dotyczy to zagadnień o szczególnym znaczeniu dla tego organu. Rada Administracyjna, jeżeli uzna za konieczne, może później ponownie rozważyć ograniczenia, po konsultacji z Radą Eksploatacji Pocztovej, tam gdzie właściwe.

15 Biuro Międzynarodowe, pod kierownictwem Dyrektora Generalnego, zapewnia obsługę sekretariatu dla Komitetu Konsultacyjnego.

Artykuł 107

Informacje dotyczące działalności Komitetu Konsultacyjnego

1 Po każdej sesji Komitet Konsultacyjny informuje Radę Administracyjną i Radę Eksploatacji Pocztovej o swojej działalności poprzez przesyłanie Przewodniczącym tych organów, między innymi sprawozdania podsumowującego ze swych posiedzeń oraz swoich zaleceń i opinii.

2 Komitet Konsultacyjny sporządza dla Rady Administracyjnej roczne sprawozdanie ze swojej działalności, z kopią do Rady Eksploatacji Pocztovej. Sprawozdanie zostaje włączone do dokumentacji Rady Administracyjnej, która jest dostarczana krajom członkowskim Związku i Związkom Regionalnym, zgodnie z artykułem 103.

3 Komitet Konsultacyjny składa Kongresowi sprawozdanie z całokształtu swojej działalności i przesyła je administracjom pocztowym krajów członkowskich Związku co najmniej 2 miesiące przed otwarciem Kongresu.

Artykuł 108

Regulamin wewnętrzny Kongresów

1. Przy organizowaniu swoich prac i prowadzeniu obrad Kongres stosuje postanowienia Regulaminu Wewnętrznego Kongresów.
2. Każdy Kongres może zmienić ten Regulamin na warunkach w nim ustalonych.

Artykuł 109

Języki robocze Biura Międzynarodowego

Językami roboczymi Biura Międzynarodowego są francuski i angielski.

Artykuł 110

Języki używane w dokumentacji, podczas obrad i w korespondencji służbowej

1 W dokumentacji Związku stosowane są języki: francuski, angielski, arabski i hiszpański. Używa się również języków: chińskiego, niemieckiego, portugalskiego i rosyjskiego, pod warunkiem że wydawnictwa w tych ostatnich językach ograniczają się do dokumentacji podstawowej, najważniejszej. Używa się także innych języków, pod warunkiem że wyrażające takie życzenie kraje członkowskie same pokryją koszty z tym związane.

2 Kraj lub Kraje członkowskie, które zażądały innego języka niż język oficjalny tworzą grupę językową.

3 Dokumentacja jest publikowana przez Biuro Międzynarodowe w języku oficjalnym i w językach właściwie ustanowionych grup językowych, w sposób bezpośredni bądź za pośrednictwem regionalnych biur tych grup, na warunkach uzgodnionych z Biurem Międzynarodowym. Wydawanie dokumentów w różnych językach odbywa się według tego samego modelu.

4 Dokumentacja publikowana bezpośrednio przez Biuro Międzynarodowe jest rozprowadzana, w miarę możliwości, jednocześnie w różnych żądanych językach.

5 Korespondencja między administracjami pocztowymi a Biurem Międzynarodowym, a także między tym ostatnim a zewnętrznymi podmiotami może być wymieniana w każdym języku, dla którego Biuro Międzynarodowe posiada służbę tłumaczeń.

6 Koszty związane z tłumaczeniem na jakikolwiek język, łącznie z kosztami wynikającymi ze stosowania postanowień ustępu 5, ponosi grupa językowa, która zażądała tego języka. Kraje członkowskie używające języka oficjalnego płacą, jeżeli chodzi o tłumaczenie dokumentów nieoficjalnych, ryczałtową składkę, której kwota na jednostkę składki jest taka sama jak kwota uiszczana przez Kraje członkowskie używające innego języka roboczego Biura Międzynarodowego. Wszelkie inne koszty związane z dostarczeniem dokumentów są pokrywane przez Związek. Górną granicę wydatków ponoszonych przez Związek z tytułu wydawania dokumentów w językach: chińskim, niemieckim, portugalskim i rosyjskim ustala się w rezolucji Kongresu.

7 Koszty ponoszone przez grupę językową dzielone są między członków tej grupy proporcjonalnie do ich udziału w wydatkach Związku. Koszty te mogą być dzielone między członków grupy językowej według innego klucza podziału, pod warunkiem że zainteresowani wyrażą na to zgodę i powiadomią o swojej decyzji Biuro Międzynarodowe poprzez rzecznika grupy.

8 Biuro Międzynarodowe uwzględnia każdą zmianę w wyborze języka żądanego przez kraj członkowski po okresie, który nie powinien przekroczyć dwóch lat.

9 W czasie dyskusji na posiedzeniach organów Związku używa się języków: francuskiego, angielskiego, hiszpańskiego i rosyjskiego przy zastosowaniu systemu tłumaczeń z aparaturą elektroniczną lub bez niej. Wybór systemu pozostawia się do uznania organizatorów posiedzenia, po zasięgnięciu opinii Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego i zainteresowanych Krajów członkowskich.

10 Podczas obrad i posiedzeń wymienionych w ustępie 9, można używać również innych języków.

11 Delegacje używające innych języków zapewniają tłumaczenie symultaniczne na jeden z języków wymienionych w ustępie 9, za pomocą systemu podanego w powyższym ustępie, jeżeli możliwe jest wprowadzenie w nim niezbędnych zmian technicznych, bądź przez indywidualnych tłumaczy.

12 Koszty związane ze służbą tłumaczeń są dzielone między Kraje członkowskie posługujące się tym samym językiem, proporcjonalnie do ich udziału w wydatkach Związku. Koszty instalacji i konserwacji urządzeń technicznych ponosi jednak Związek.

13 Administracje pocztowe mogą uzgodnić między sobą jakiego języka będą używać w korespondencji służbowej wymienianej między nimi. W razie braku takiego uzgodnienia używa się języka francuskiego.

Rozdział II

Biuro Międzynarodowe

Artykuł 111

Wybór Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego.

1 Dyrektor Generalny i Wicedyrektor Generalny Biura Międzynarodowego są wybierani przez Kongres na okres dzielący dwa kolejne Kongresy, przy czym minimalny czas trwania ich mandatu wynosi **cztery lata**. Mandat ten może być wznowiony tylko jeden raz. O ile Kongres nie postanowi inaczej, datę przejścia funkcji ustala się na dzień 1 stycznia roku, który następuje po Kongresie.

2 Przynajmniej na siedem miesięcy przed otwarciem Kongresu Dyrektor Generalny Biura Międzynarodowego przesyła notę do Rządów Krajów członkowskich, zapraszając je do przedstawienia ewentualnych kandydatur na stanowisko Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego oraz powiadamiając w tej samej nocy, czy Dyrektor Generalny i Wicedyrektor Generalny pełniący aktualnie te funkcje są zainteresowani ewentualnym wznowieniem ich pierwszego mandatu. Zgłoszenie kandydatur wraz z życiorysami kandydatów powinno być przesłane do Biura Międzynarodowego co najmniej na dwa miesiące przed otwarciem Kongresu. Kandydaci powinni być obywatelami tych Krajów członkowskich, które ich zgłosiły. Biuro Międzynarodowe opracowuje dokumentację w tej sprawie dla Kongresu. Wybór Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego następuje w głosowaniu tajnym; w pierwszej kolejności dokonuje się wyboru Dyrektora Generalnego.

3 W przypadku wakatu na stanowisku Dyrektora Generalnego, Wicedyrektor Generalny przejmuje funkcje Dyrektora Generalnego aż do chwili wygaśnięcia jego mandatu; może on być wybrany na to stanowisko i zostaje przyjęty z urzędu jako kandydat, pod warunkiem że jego pierwotny mandat Wicedyrektora Generalnego nie był już raz wznowiony przez poprzedni Kongres i że wyraża on zainteresowanie kandydowaniem na stanowisko Dyrektora Generalnego.

4 W przypadku jednoczesnego wakatu Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego, Rada Administracyjna, w oparciu o otrzymane w drodze konkursu kandydatury, wybiera Wicedyrektora Generalnego na okres do najbliższego Kongresu. Zgłaszanie kandydatur reguluje, poprzez analogię, ustęp 2.

5 W przypadku wakatu na stanowisku Wicedyrektora Generalnego, na wniosek Dyrektora Generalnego Rada Administracyjna powierza, na okres do najbliższego Kongresu, jednemu z **Dyrektorów stopnia D2** w Biurze Międzynarodowym funkcję Wicedyrektora Generalnego

Artykuł 112

Funkcje Dyrektora Generalnego

1 Dyrektor Generalny organizuje, administruje i kieruje Biurem Międzynarodowym, którego jest prawnym przedstawicielem. Do jego kompetencji należy odpowiednie uszeregowanie stanowisk od stopnia G 1 do D 2 oraz mianowanie i awansowanie pracowników w tych stopniach. Przy nominacji na stopnie od P 1 do D 2 powinien on brać pod uwagę kwalifikacje zawodowe kandydatów polecanych przez administracje pocztowe krajów członkowskich, których są oni obywatelami, uwzględniając zasadę sprawiedliwego podziału geograficznego według kontynentów i podziału według języków. Stanowiska stopnia **D 2** powinny być w miarę możliwości obsadzane przez kandydatów z różnych regionów oraz z regionów innych niż te, z których pochodzą Dyrektor Generalny i Zastępca Dyrektora Generalnego, z uwzględnieniem podstawowej zasady efektywności Biura Międzynarodowego. W przypadku gdy dane stanowisko wymaga specjalnych kwalifikacji, Dyrektor Generalny może uwzględnić kandydatury z zewnątrz. Bierze on również pod uwagę przy mianowaniu nowych pracowników fakt, że w zasadzie osoby zajmujące stanowiska odpowiadające stopniom D 2, D 1 i P 5 powinny być obywatelami różnych krajów członkowskich Związku. Podczas awansowania pracownika Biura Międzynarodowego na stopnie D 2, D 1 i P 5 nie wymagane jest stosowanie się do tej zasady. Ponadto, zasada sprawiedliwego podziału geograficznego i językowego brana jest pod uwagę w czasie procesu rekrutacji dopiero po ocenie kwalifikacji. Dyrektor Generalny raz w roku informuje Radę Administracyjną o nominacjach i awansach na stopnie od P 4 do D 2.

2 Do zadań Dyrektora Generalnego należy:

- 2.1 wykonywanie funkcji depozytariusza Aktów Związku i pośrednika w procedurze przystąpienia i przyjęcia do Związku, jak i opuszczenia tej organizacji;
- 2.2 powiadamianie wszystkich Rządów krajów członkowskich o decyzjach podjętych przez Kongres;
- 2.3 powiadamianie wszystkich administracji pocztowych o Regulaminach opracowanych lub zweryfikowanych przez Radę Eksploatacji Pocztovej;
- 2.4 przygotowywanie projektu rocznego budżetu Związku na jak najniższym poziomie uwzględniając potrzeby Związku i przedkładanie go w odpowiednim trybie do rozpatrzenia przez Radę Administracyjną; przekazywanie informacji o budżecie

- krajom członkowskim po zatwierdzeniu go przez Radę Administracyjną oraz wykonywanie go;
- 2.5 wykonywanie specjalnych prac wymaganych przez organy Związku oraz prac wymaganych od niego przez Akty;
- 2.6 podejmowanie inicjatyw mających na celu realizację zadań określonych przez organy Związku w ramach ustalonej polityki i posiadanych funduszy;
- 2.7 przedkładanie propozycji i wniosków Radzie Administracyjnej lub Radzie Eksploatacji Pocztovej;
- 2.8 **po zamknięciu Kongresu, przedkładanie propozycji Radzie Eksploatacji Pocztovej dotyczących zmian w Regulaminach powstałych w wyniku decyzji przyjętych przez Kongres, zgodnie z Regulaminem wewnętrznym Rady Eksploatacji Pocztovej;**
- 2.9 przygotowywanie dla Rady Eksploatacji Pocztovej, na podstawie jej dyrektyw, projektu Planu Strategicznego, który zostanie przedłożony Kongresowi oraz projektu corocznej weryfikacji tego Planu;
- 2.10 zapewnianie reprezentacji Związku;
- 2.11 działanie w charakterze pośrednika między:
- Światowym Związkiem Pocztowym a Związkami Regionalnymi;
 - Światowym Związkiem Pocztowym a Organizacją Narodów Zjednoczonych;
 - Światowym Związkiem Pocztowym a międzynarodowymi organizacjami, których działalność leży w sferze zainteresowań Związku;
 - Światowym Związkiem Pocztowym a międzynarodowymi organizacjami, stowarzyszeniami lub przedsiębiorstwami, z którymi organy Związku pragną się skonsultować lub włączyć do swoich prac;
- 2.12 pełnienie funkcji Sekretarza Generalnego organów Związku i nadzorowanie z tego tytułu, uwzględniając specjalne postanowienia niniejszego Regulaminu Generalnego, a w szczególności:
- przygotowanie i organizację prac organów Związku,
 - opracowanie, sporządzanie i dystrybucję dokumentów, sprawozdań i protokołów,
 - funkcjonowanie sekretariatu w czasie posiedzeń organów Związku;
- 2.13 branie udziału w posiedzeniach organów Związku i uczestniczenie w dyskusjach bez prawa głosowania, z możliwością wyznaczenia innej reprezentującej go osoby.

Artykuł 113

Funkcje Wicedyrektora Generalnego

1 Wicedyrektor Generalny pomaga Dyrektorowi Generalnemu i jest przed nim odpowiedzialny.

2 W przypadku nieobecności lub niemożności pełnienia funkcji przez Dyrektora Generalnego, Wicedyrektor Generalny przejmuje jego obowiązki. To samo stosuje się w przypadku wakatu na stanowisku Dyrektora Generalnego, o którym mowa w artykule **111 ustęp 3**.

Artykuł 114

Sekretariat organów Związku

Funkcjonowanie sekretariatu organów Związku zapewnia Biuro Międzynarodowe w ramach odpowiedzialności Dyrektora Generalnego. Przesyła ono wszystkie dokumenty wydane z okazji każdej sesji do administracji pocztowych będących członkami danego organu, do administracji pocztowych krajów, które nie będąc członkami danego organu współpracują w podjętych badaniach, do Związków regionalnych oraz innych administracji pocztowych krajów członkowskich, które sobie tego życzą.

Artykuł 115

Lista Krajów członkowskich

Biuro Międzynarodowe sporządza i uaktualnia listę krajów członkowskich Związku z oznaczeniem ich klasy składek, grupy geograficznej i stanowiska wobec Aktów Związku.

Artykuł 116

Informacje. Opinie. Żądania dotyczące interpretacji i zmiany Aktów. Ankiety. Rola w rozliczeniach finansowych

1 Biuro Międzynarodowe jest zawsze do dyspozycji Rady Administracyjnej, Rady Eksploatacji Pocztovej i administracji pocztowych w celu dostarczania im wszelkich niezbędnych informacji w sprawach dotyczących tej służby.

2 Zadaniem Biura jest w szczególności zbieranie, koordynacja, wydawanie i rozsyłanie wszelkiego rodzaju informacji interesujących międzynarodową służbę pocztową, wydawanie na prośbę zainteresowanych stron opinii w sprawach spornych, postępowanie w przypadku wniosków o interpretację oraz zmianę Aktów Związku oraz, ogólnie, prowadzenie badań i wykonywanie prac redakcyjnych i dokumentacyjnych, które zostały mu powierzone na mocy wymienionych Aktów lub które zostaną mu zlecone w interesie Związku.

3 Na życzenie Administracji pocztowych Biuro przeprowadza również ankiety w celu poznania opinii innych administracji pocztowych w określonej sprawie. Wynik ankiety nie ma statusu głosowania i nie jest formalnie wiążący.

3 Biuro może pełnić funkcję izby rozrachunkowej we wszelkiego rodzaju rozliczeniach finansowych związanych ze służbą pocztową.

Artykuł 117

Współpraca techniczna

W ramach międzynarodowej współpracy technicznej Biuro Międzynarodowe ma obowiązek rozwijania pocztowej pomocy technicznej we wszystkich jej formach.

Artykuł 118

Formularze dostarczane przez Biuro Międzynarodowe

Do obowiązku Biura Międzynarodowego należy wydawanie międzynarodowych kuponów na odpowiedź oraz zaopatrywanie w nie, po cenie kosztów własnych, administracji pocztowych, które je zamówią.

Artykuł 119

Akty Związków Regionalnych i Porozumienia specjalne

1 Dwa egzemplarze Aktów Związków regionalnych i Porozumień specjalnych, zawartych zgodnie z artykułem 8 Konstytucji, powinny być przekazane do Biura Międzynarodowego przez biura tych Związków, a w przypadku ich braku przez jedną z układających się stron.

2 Biuro Międzynarodowe czuwa, aby Akty Związków regionalnych i Porozumienia specjalne nie zawierały warunków mniej korzystnych dla ogółu społeczeństwa od warunków przewidzianych w Aktach Związku oraz informuje administracje pocztowe o istnieniu takich Związków i Porozumień. Sygnalizuje ono Radzie Administracyjnej wszelkie nieprawidłowości stwierdzone na podstawie stosowania niniejszego postanowienia.

Artykuł 120

Czasopismo Związku

Biuro Międzynarodowe, w oparciu o materiały przekazane do jego dyspozycji, redaguje czasopismo w językach: angielskim, arabskim, chińskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim i rosyjskim.

Artykuł 121

Dwuletnie sprawozdanie z działalności Związku

Biuro Międzynarodowe sporządza **dwuletnie** sprawozdanie z działalności Związku, które po zatwierdzeniu przez Radę Administracyjną przekazywane jest do wiadomości administracjom pocztowym, Związkom regionalnym i Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Rozdział III

Tryb zgłaszania i rozpatrywania propozycji*

Artykuł 122**

Tryb zgłaszania propozycji na Kongres

1 Z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustępach 2 i 5, następująca procedura reguluje zgłaszanie wszelkich propozycji, które mają być przedstawione Kongresowi przez administracje pocztowe krajów członkowskich:

** Wcześniej używano wyrażenia „wniośki”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

- a) przyjmowane są propozycje, które wpłyną do Biura Międzynarodowego co najmniej na sześć miesięcy przed wyznaczoną datą Kongresu;
- b) w okresie sześciu miesięcy poprzedzających datę Kongresu nie przyjmuje się żadnej propozycji o charakterze redakcyjnym;
- c) propozycje merytoryczne, które wpłyną do Biura Międzynarodowego w okresie między szóstym a czwartym miesiącem przed wyznaczoną datą Kongresu, przyjmowane są tylko wówczas, jeśli popierają je co najmniej dwie administracje pocztowe;
- d) propozycje merytoryczne, które wpłyną do Biura Międzynarodowego w okresie między czwartym a drugim miesiącem poprzedzającym wyznaczoną datę Kongresu, są przyjmowane tylko wówczas, jeśli popiera je co najmniej osiem administracji pocztowych. Nadesłane w późniejszym terminie propozycje nie są przyjmowane;
- e) oświadczenia popierające powinny wpłynąć do Biura Międzynarodowego w tym samym terminie co wnioski, których one dotyczą.

2 Propozycje dotyczące Konstytucji lub Regulaminu Generalnego powinny wpłynąć do Biura Międzynarodowego co najmniej na 6 miesięcy przed otwarciem Kongresu; propozycje, które wpłyną po tym terminie, ale jeszcze przed otwarciem Kongresu, mogą być uwzględnione jedynie wówczas, jeżeli Kongres podejmie stosowną decyzję większością dwóch trzecich głosów krajów reprezentowanych na Kongresie i jeżeli zachowane zostaną warunki przewidziane w ustępie 1.

3 Każda propozycja powinna, zgodnie z zasadą, mieć na uwadze tylko jeden cel i zawierać jedynie zmiany uzasadnione przez ten cel.

4 Propozycje natury redakcyjnej są zaopatrzone przez administracje pocztowe, które je zgłaszają, w nagłówku uwaga: «Propozycja natury redakcyjnej» i publikowane przez Biuro Międzynarodowe pod kolejnym numerem, po którym następuje litera R. Propozycje nie opatrzone tą uwagą, a dotyczące, zdaniem Biura Międzynarodowego, jedynie redakcji, są publikowane z odpowiednią adnotacją; Biuro Międzynarodowe sporządza listę tych propozycji dla potrzeb Kongresu.

5 Trybu ustalonego w ustępach 1 i 4 nie stosuje się ani do propozycji dotyczących Regulaminu wewnętrznego Kongresów ani do zmian odnoszących się do propozycji już zgłoszonych.

Artykuł 123 **

Tryb zgłaszania propozycji do Rady Eksploatacji Pocztovej dotyczących opracowania nowych Regulaminów w świetle decyzji przyjętych przez Kongres.

1 Regulaminy Światowej Konwencji Pocztovej i Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych sporządza się w świetle decyzji przyjętych przez Kongres.

** Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednotoczono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

2 Propozycje będące następstwem zaproponowanych zmian do Konwencji lub Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych są przedkładane do Biura Międzynarodowego razem z propozycjami Kongresowymi, do których się one odnoszą. Mogą być one zgłaszane przez poszczególne administracje krajów członkowskich bez konieczności uzyskania dla nich poparcia ze strony innych administracji pocztowych krajów członkowskich. Propozycje te są rozsyłane wszystkim krajom członkowskim nie później niż na miesiąc przed rozpoczęciem Kongresu.

3 Pozostałe propozycje dotyczące Regulaminów, do rozpatrzenia przez Radę Eksploatacji Pocztovej podczas opracowywania nowych Regulaminów w ciągu sześciu (6) miesięcy od zakończenia Kongresu, należy przedłożyć do Biura Międzynarodowego przynajmniej dwa miesiące przed rozpoczęciem Kongresu.

4 Propozycje dotyczące zmian do Regulaminów wniesionych w wyniku decyzji podjętych przez Kongres, zgłoszone przez administracje pocztowe krajów członkowskich, należy złożyć do Biura Międzynarodowego nie później niż dwa miesiące przed otwarciem posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej. Propozycje te są rozsyłane wszystkim krajom członkowskim nie później niż na miesiąc przed otwarciem posiedzenia Rady Eksploatacji Pocztovej.

Artykuł 124**

Tryb zgłaszania propozycji w okresie między dwoma Kongresami

1 Każda propozycja dotycząca Konwencji lub Porozumień, zgłoszona przez administrację pocztową w okresie między dwoma Kongresami, może być rozpatrywana pod warunkiem uzyskania dla niej poparcia ze strony co najmniej dwóch innych administracji pocztowych. Propozycje te nie zostaną rozpatrzone, jeżeli Biuro Międzynarodowe nie otrzyma w tym samym czasie niezbędnych oświadczeń o ich poparciu.

2 Propozycje te przesyłane są innym administracjom pocztowym za pośrednictwem Biura Międzynarodowego.

3 Propozycje dotyczące Regulaminów nie wymagają takiego poparcia, ale są rozważane przez Radę Eksploatacji Pocztovej jedynie wtedy, gdy stwierdzi ona pilną potrzebę ich rozpatrzenia.

Artykuł 125**

Rozpatrywanie propozycji w okresie między dwoma Kongresami

1 Każda propozycja dotycząca Konwencji, Porozumień i ich Protokołów końcowych podlega następującej procedurze postępowania: **w przypadku przesłania propozycji przez administrację pocztową kraju członkowskiego do Biura Międzynarodowego, Biuro rozsyła ją do wszystkich administracji pocztowych krajów członkowskich celem rozpatrzenia. Pozostawia się okres dwóch miesięcy na rozpatrzenie danej propozycji i przesłanie uwag do Biura Międzynarodowego. Poprawki do danej propozycji są niedopuszczalne. Po upływie powyższych dwóch miesięcy, Biuro Międzynarodowe rozsyła administracjom pocztowym krajów członkowskich wszystkie otrzymane uwagi i przesyła do każdej administracji pocztowej zaproszenie do głosowania za lub przeciw**

** Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

danej propozycji. Administracje pocztowe krajów członkowskich, które nie oddadzą głosu w okresie dwóch miesięcy, uznaje się za wstrzymujące się od głosowania. Powyżej podane terminy liczy się poczynając od daty okólników Biura Międzynarodowego.

2 Propozycje dotyczące zmian do Regulaminów rozpatrywane są przez Radę Eksploatacji Pocztovej.

3 Jeżeli propozycja dotyczy Porozumienia lub jego Protokołu końcowego, w postępowaniu podanym w ustępie 1 mogą brać udział jedynie administracje pocztowe krajów członkowskich, które są stronami tego Porozumienia.

Artykuł 126

Powiadamianie o decyzjach podjętych w okresie między dwoma Kongresami.

1 Zmiany wprowadzone do Konwencji, Porozumień i Protokołów końcowych tych Aktów są zatwierdzane w formie powiadomienia Rządów krajów członkowskich przez Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego.

2 Zmiany wprowadzone do Regulaminów i ich Protokołów końcowych przez Radę Eksploatacji Pocztovej są podawane do wiadomości administracjom pocztowym przez Biuro Międzynarodowe. To samo dotyczy interpretacji, o której mowa w artykule 36 ustęp 3.2. Konwencji i w odpowiednich postanowieniach Porozumień.

Artykuł 127

Wejście w życie Regulaminów i innych decyzji podjętych w okresie między dwoma Kongresami

1 Regulaminy wchodzi w życie z tą samą datą i mają ten sam okres ważności co Akty uchwalone przez Kongres.

2 Z zastrzeżeniem ustępu 1, decyzje o zmianach w Aktach Związku podjęte w okresie pomiędzy dwoma Kongresami wchodzi w życie po upływie co najmniej trzech miesięcy od ich ogłoszenia.

Rozdział IV

Finanse

Artykuł 128

Ustalanie i zarządzanie wydatkami Związku

1 Z zastrzeżeniem ustępów od 2 do 6, roczne wydatki związane z działalnością organów Związku nie mogą przekroczyć kwot niżej podanych na rok 2005 i lata następne: 37.000.000 franków szwajcarskich w latach od roku 2005 do 2008. Podstawowy limit na rok 2008 dotyczy również następnych lat w przypadku przełożenia Kongresu, którego odbycie przewidywane jest w 2008 roku.

2 Wydatki związane ze zwołaniem najbliższego Kongresu (koszty podróży sekretariatu, opłaty za transport, koszty instalacji sprzętu do tłumaczenia symultanicznego, koszty

sporządzania dokumentów w czasie trwania Kongresu, itp.) nie mogą przekroczyć limitu **2.900.000** franków szwajcarskich.

3 Rada Administracyjna może przekroczyć limity ustalone w ustępach 1 i 2 w celu uwzględnienia podwyżek wynagrodzeń, składek emerytalnych lub dodatków, łącznie z dodatkami służbowymi, zatwierdzonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych dla swojego personelu pełniącego obowiązki w Genewie.

4 Rada Administracyjna upoważniona jest również do corocznego uaktualniania limitów wydatków innych niż wydatki osobowe w zależności od wskaźnika cen towarów konsumpcyjnych w Szwajcarii.

5 W odstępstwie od postanowień ustępu 1, Rada Administracyjna lub - w przypadku nagłej konieczności - Dyrektor Generalny może zezwolić na przekroczenie ustalonych limitów w związku z poważnymi i nieprzewidzianymi naprawami w budynku Biura Międzynarodowego; kwota przeznaczona na ten cel nie może jednak przekroczyć 125.000 franków szwajcarskich rocznie.

6 Jeżeli środki przewidziane w ustępach 1 i 2 okażą się niewystarczające dla należytego funkcjonowania Związku, limity te mogą być przekroczone wyłącznie za zgodą większości Krajów członkowskich Związku. Każda konsultacja powinna zawierać pełne przedstawienie faktów uzasadniających takie żądanie.

7 Kraje przystępujące do Związku lub przyjęte w charakterze członków Związku, jak również te, które występują ze Związku, powinny opłacić swoje składki za cały rok, w ciągu którego ich przystąpienie lub wystąpienie weszło w życie.

8 Kraje członkowskie płacą z góry swoje składki na poczet rocznych wydatków Związku na podstawie budżetu uchwalonego przez Radę Administracyjną. Składki te muszą być zapłacone najpóźniej pierwszego dnia roku budżetowego, do którego odnosi się dany budżet. Po przekroczeniu tego terminu należne sumy podlegają oprocentowaniu na rzecz Związku w stosunku 3 procent (3%) rocznie za okres pierwszych sześciu miesięcy i 6 procent (6%) rocznie licząc od siódmego miesiąca.

9 Jeżeli zaległości obowiązkowych składek, bez odsetek, jakie dany kraj członkowski winien jest Związkowi, są równe kwocie składek tego kraju członkowskiego za dwa poprzednie lata budżetowe lub ją przekraczają, taki kraj członkowski może nieodwołalnie scedować na rzecz Związku, w całości lub w części, kwoty środków należnych jemu od innych krajów członkowskich, zgodnie z zasadami ustalonymi przez Radę Administracyjną. Warunki takiego scedowania należnych środków zostaną ustalone na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy danym krajem członkowskim, jego dłużnikami/wierzycielami oraz Związkiem.

10 Kraj członkowski, który z powodów prawnych czy innych nie może przeprowadzić tego rodzaju cesji, podejmie działania mające na celu opracowanie harmonogramu spłat swoich zaległości.

11 Poza wyjątkowymi okolicznościami, spłata zaległości obowiązkowych składek należnych na rzecz Związku nie może wykraczać poza okres dziesięciu lat.

12 W wyjątkowych okolicznościach, Rada Administracyjna może zwolnić kraj członkowski z całości lub części należnych do zapłaty odsetek, jeżeli kraj ten dokonał spłaty pełnej kwoty zaległego długu.

13 Kraj członkowski może być również zwolniony, w ramach harmonogramu spłat zaległych rachunków zatwierdzonego przez Radę Administracyjną, z całości lub z części narosłych odsetek lub odsetek, które będą przyrastały; takie zwolnienie jest jednak uwarunkowane całkowitą i terminową realizacją harmonogramu spłat w uzgodnionym okresie, nie dłuższym niż dziesięć lat.

14 W celu złagodzenia trudności finansowych Związku tworzy się Fundusz Rezerwowy, którego wysokość ustala Rada Administracyjna. Fundusz ten zasilany jest w pierwszym rzędzie poprzez wpłaty nadwyżek budżetowych. Może on również służyć do zrównoważenia budżetu lub zmniejszenia składek Krajów członkowskich.

15 W przypadku przejściowych trudności finansowych, Rząd Konfederacji Szwajcarskiej wpłaca niezbędne krótkoterminowe zaliczki na warunkach ustalonych w drodze obopólnego porozumienia. Rząd ten nieodpłatnie nadzoruje rachunkowość i rozliczenia Biura Międzynarodowego, w granicach przyznanych środków, których wysokość ustala Kongres.

Artykuł 129

Automatyczne sankcje

1 Każdy Kraj członkowski, który nie może przeprowadzić cesji, o której mowa w artykule **128 ustęp 9** i który nie zgadza się na realizację harmonogramu spłat zaproponowanego przez Międzynarodowe Biuro zgodnie z artykułem **128 ustęp 10**, lub który nie postępuje w sposób zgodny z takim harmonogramem, automatycznie traci prawo do głosowania na Kongresie i na posiedzeniach Rady Administracyjnej i Rady Eksploatacji Pocztovej i nie będzie już kwalifikował się do członkostwa w tych dwóch Radach.

2 Automatyczne sankcje zostają zniesione z urzędu i ze skutkiem natychmiastowym bezzwłocznie po uiszczeniu przez dany kraj członkowski jego zaległych obowiązkowych składek należnych Związkowi, zarówno kwoty kapitału jak i odsetek lub po wyrażeniu przez ten kraj zgody na realizację harmonogramu spłat zaległości.

Artykuł 130

Klasy składek

1 Kraje członkowskie uczestniczą w pokrywaniu wydatków Związku według klasy składek, do której należą. Klasy te są następujące:

klasa 50 jednostek,

klasa 45 jednostek,

klasa 40 jednostek,

klasa 35 jednostek,

klasa 30 jednostek,

klasa 25 jednostek,

klasa 20 jednostek,

klasa 15 jednostek,

klasa 10 jednostek,

klasa 5 jednostek,

klasa 3 jednostek,

klasa 1 jednostki,

klasa 0,5 jednostki, zarezerwowana dla krajów najslabiej rozwiniętych wymienionych przez Organizację Narodów Zjednoczonych i dla innych krajów wskazanych przez Radę Administracyjną.

2 Niezależnie od klas składek, wymienionych w ustępie 1, każdy Kraj członkowski może wybrać liczbę jednostek wyższą niż 50.

3 Kraje członkowskie zostają zakwalifikowane do jednej z wyżej wymienionych klas składek w chwili ich przyjęcia lub przystąpienia do Związku według procedury określonej w artykule 21, ustęp 4 Konstytucji.

4 Kraje członkowskie mogą w przyszłości zmieniać klasę składek, pod warunkiem powiadomienia o zmianach Biura Międzynarodowego przynajmniej na dwa miesiące przed otwarciem Kongresu. Powiadomienie to, przedstawione do oceny Kongresu, nabiera mocy prawnej od daty wejścia w życie postanowień finansowych przyjętych przez Kongres. Kraje członkowskie, które nie poinformowały w wymaganym czasie o swoim zamiarze zmiany klasy składki pozostają w klasie, do której należały dotychczas.

5 Kraje członkowskie nie mogą żądać obniżenia klasy składek więcej niż o jedną klasę za jednym razem.

6 Jednakże, w przypadku zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, takich jak klęski żywiołowe wymagające programów międzynarodowej pomocy, Rada Administracyjna może wyrazić zgodę na tymczasowe obniżenie klasy składek, raz pomiędzy dwoma Kongresami, na prośbę danego kraju członkowskiego, jeżeli dany członek przedstawi dowody, że nie jest już w stanie utrzymać składki w uprzednio wybranej klasie. W tych samych okolicznościach Rada Administracyjna może również wyrazić zgodę na tymczasowe obniżenie dla krajów nie należących do grupy najslabiej rozwiniętych krajów znajdujących się w klasie z 1 jednostką, umieszczając je w klasie z 0,5 jednostki.

7 Rada Administracyjna może wyrazić zgodę na tymczasowe obniżenie klasy składki w związku z zastosowaniem ustępu 6 maksymalnie na okres dwóch lat lub do następnego Kongresu, którykolwiek z tych terminów przypada wcześniej. Po wygaśnięciu określonego okresu, dany Kraj automatycznie powraca do swojej pierwotnej klasy składek.

8 W odstępstwie od postanowień zawartych w ustępach 4 i 5, podwyższenie klasy składek nie podlega żadnym ograniczeniom.

Artykuł 131

Regulowanie należności za materiały dostarczone przez Biuro Międzynarodowe

Płatności za dostarczone materiały, które Biuro Międzynarodowe przesyła odpłatnie Administracjom pocztowym, muszą być uiszczone w jak najkrótszym terminie i nie później niż w ciągu sześciu (6) miesięcy, licząc od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym Biuro przesłało rachunek. Po upływie tego terminu należne kwoty podlegają oprocentowaniu na rzecz Związku w stosunku 5 procent rocznie, licząc od dnia upłynięcia terminu.

Rozdział V

Arbitraż

Artykuł 132

Postępowanie arbitrażowe

1 W razie sporu, który ma być rozstrzygnięty w drodze orzeczenia arbitrażowego, każda z administracji pocztowych uczestniczących w sporze jako strona wybiera jedną administrację pocztową kraju członkowskiego, niezaangażowaną bezpośrednio w sporze. W przypadku kiedy kilka administracji pocztowych wspólnie występuje w sprawie, dla celów niniejszego postanowienia traktuje się je jako jedną administrację.

2 W razie gdy jedna z administracji pocztowych uczestniczących w sporze nie nada w terminie sześciu (6) miesięcy dalszego biegu wnioski o wszczęcie postępowania arbitrażowego, Biuro Międzynarodowe, jeśli otrzyma odpowiednią prośbę, wzywa uchylającą się administrację pocztową do wyznaczenia arbitra lub samo wyznacza arbitra z urzędu.

3 Strony postępowania mogą porozumieć się odnośnie wyznaczenia tylko jednego arbitra, którym może być Biuro Międzynarodowe.

4 Decyzja arbitrów zapada większością głosów.

5 W przypadku równej ilości głosów, w celu rozstrzygnięcia sprawy arbitrzy wybierają inną administrację pocztową również niezaangażowaną w sporze. W razie braku zgody co do wyboru, odpowiednia administracja pocztowa zostaje wyznaczona przez Biuro Międzynarodowe spośród administracji pocztowych nie proponowanych przez arbitrów.

6. Jeżeli spór dotyczy jednego z Porozumień, arbitrzy mogą być wyznaczeni wyłącznie spośród administracji pocztowych będących stronami tego Porozumienia.

Rozdział VI

Postanowienia końcowe

Artykuł 133*

Warunki zatwierdzania propozycji dotyczących Regulaminu Generalnego

Propozycje przedstawione Kongresowi dotyczące niniejszego Regulaminu Generalnego wchodzi w życie po zatwierdzeniu ich przez większość Krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie **i mających prawo do głosowania**. W czasie głosowania musi być obecnych co najmniej dwie trzecie Krajów członkowskich Związku **mających prawo do głosowania**.

Artykuł 134**

Propozycje dotyczące Porozumień z Organizacją Narodów Zjednoczonych

Warunki zatwierdzania, o których mowa w artykule **133**, stosuje się w równym stopniu do propozycji mających na celu zmiany do Porozumień zawartych między Światowym Związkiem Pocztowym a Organizacją Narodów Zjednoczonych, o ile porozumienia te nie przewidują warunków zmiany zawartych w nich postanowień.

** Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Artykuł 135

Wejście w życie i okres ważności Regulaminu Generalnego

Niniejszy Regulamin Generalny wejdzie w życie dnia 1 stycznia **2006 roku** i **pozostanie w mocy przez czas nieokreślony**.

Na dowód czego Pełnomocnicy Rządów Krajów członkowskich podpisali niniejszy Regulamin Generalny w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony u Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego. Kopia tego dokumentu doręczona zostanie każdej Stronie przez **Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego**.

Sporządzono w **Bukareszcie**, dnia **5 października 2004 roku**.

Na oryginale podpisy pełnomocników ze ...150... krajów

Ze strony polskiej podpisy złożyli:

- 1) *Pan Wojciech Hałka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury*
- 2) *Pan Tadeusz Bartkowiak - Dyrektor Generalny Poczty Polskiej*

Regulamin Generalny Światowego Związku Pocztowego –załącznik

Regulamin wewnętrzny Kongresów

Spis treści

Art.

- 1 Postanowienia ogólne
- 2 Delegacje
- 3 Pełnomocnictwa delegacji
- 4 Kolejność miejsc
- 5 Obserwatorzy z **mocy prawa**
- 6 **Zaproszeni goście**
- 7 Dziekan Kongresu
- 8 Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Kongresu i Komisji
- 9 Biuro Kongresu
- 10 Członkowie Komisji
- 11 Grupy Robocze
- 12 Sekretariat Kongresu i Komisji
- 13 Języki obrad
- 14 Języki, w jakich redagowane są dokumenty Kongresu
- 15** Propozycje
- 16** Rozpatrywanie propozycji przez Kongres i Komisje
- 17 Obrady
- 18 Wnioski dotyczące punktów porządku obrad i wnioski proceduralne
- 19 Korum
- 20 Zasady i procedura głosowania
- 21** Warunki zatwierdzania propozycji
- 22 Wybór członków Rady Administracyjnej lub Rady Eksploatacji Pocztovej
- 23 Wybór Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego
- 24 **Sprawozdania**
- 25 **Odwołanie się od decyzji podjętych przez Komisje i Kongres**
- 26 Zatwierdzenie przez Kongres projektów decyzji (Aktów, rezolucji, itd.)
- 27 Zlecenie prac studialnych Radzie Administracyjnej i Radzie Eksploatacji Pocztovej
- 28 Zastrzeżenia do Aktów
- 29 Podpisanie Aktów
- 30 Zmiany w Regulaminie

**Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednociono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Regulamin wewnętrzny Kongresów

Artykuł 1

Postanowienia ogólne

Niniejszy Regulamin wewnętrzny, zwany dalej «Regulaminem», został opracowany zgodnie z postanowieniami Aktów Związku i jest im podporządkowany. W przypadku rozbieżności między jednym z jego postanowień a postanowieniem Aktów, to ostatnie jest decydujące.

Artykuł 2

Delegacje

1 Termin «delegacja» odnosi się do osoby lub zespołu osób wyznaczonych przez kraj członkowski do uczestniczenia w Kongresie. Delegacja składa się z Przewodniczącego delegacji oraz, w razie potrzeby, jego zastępcy, jednego lub kilku delegatów i ewentualnie jednego lub kilku pracowników pomocniczych (w tym ekspertów, sekretarek, itd.).

2 Przewodniczący delegacji, ich zastępcy oraz delegaci są przedstawicielami krajów członkowskich w rozumieniu artykułu 14, ustęp 2 Konstytucji, jeżeli posiadają pełnomocnictwa odpowiadające warunkom określonym w artykule 3 niniejszego Regulaminu.

3 Pracownicy pomocniczy są dopuszczeni do posiedzeń i mają prawo uczestniczenia w debatach, ale zazwyczaj nie mają prawa do głosowania. Jednakże Przewodniczący delegacji może upoważnić ich do wzięcia udziału w głosowaniu w imieniu swojego kraju na posiedzeniach Komisji. Takie upoważnienia składa się na piśmie Przewodniczącemu Komisji przed rozpoczęciem posiedzenia.

Artykuł 3

Pełnomocnictwa delegacji

1 Pełnomocnictwa delegacji podpisuje Głowa Państwa, Szef Rządu lub Minister Spraw Zagranicznych. Sporządza się je w należytej formie. Pełnomocnictwa delegatów upoważnionych do podpisywania Aktów (pełnomocników) określają zakres takiego podpisu (podpis z zastrzeżeniem ratyfikacji lub zatwierdzenia, podpis «ad referendum», podpis ostateczny). Wobec braku tego rodzaju sprecyzowania uważa się, że podpis wymaga ratyfikacji lub zatwierdzenia. Pełnomocnictwa upoważniające do podpisania Aktów dają z natury rzeczy prawo do zabierania głosu i głosowania. Delegaci, którym kompetentne władze udzieliły ogólnych pełnomocnictw, bez określenia ich zakresu, uprawnieni są do zabierania głosu, do głosowania i podpisania Aktów, chyba że z tekstu pełnomocnictw jasno wynika inaczej.

2 Pełnomocnictwa są składane z chwilą otwarcia Kongresu wyznaczonemu w tym celu organowi.

3 Delegaci nie wyposażeni w pełnomocnictwa lub którzy nie złożyli swoich pełnomocnictw mogą - pod warunkiem, że zostali zgłoszeni przez swoje Rządy Rządowi kraju zapraszającego - brać udział w debatach i głosować z chwilą wzięcia udziału w pracach Kongresu. To samo dotyczy delegatów, których pełnomocnictwa uznano za nieprawidłowe. Delegaci ci tracą prawo do głosowania z chwilą zatwierdzenia przez Kongres ostatniego sprawozdania Komisji do spraw weryfikacji pełnomocnictw, stwierdzającego brak ich pełnomocnictw lub że ich pełnomocnictwa nie są prawidłowo wystawione, aż do czasu uregulowania sytuacji. Ostatnie sprawozdanie Komisji do spraw weryfikacji pełnomocnictw

jest zatwierdzane przez Kongres przed wyborami, z wyjątkiem wyboru Przewodniczącego Kongresu, i przed zatwierdzeniem projektów Aktów.

4 Pełnomocnictwa kraju członkowskiego, który jest reprezentowany na Kongresie przez inny kraj członkowski (na podstawie upoważnienia) mają taką samą formę jak pełnomocnictwa wymienione w ustępie 1.

5 Pełnomocnictwa i upoważnienia przesłane telegramem nie są dopuszczane. Natomiast przyjmowane będą telegramy stanowiące odpowiedź na prośbę o informacje w sprawie pełnomocnictw.

6 Delegacja, która po złożeniu pełnomocnictw nie może uczestniczyć w jednym lub kilku posiedzeniach może być reprezentowana przez delegację innego kraju, pod warunkiem poinformowania o tym na piśmie Przewodniczącego danego posiedzenia. Jednakże jedna delegacja może reprezentować tylko jeden kraj poza swoim własnym.

7 Delegaci krajów członkowskich nie będących stronami Porozumienia mogą uczestniczyć w obradach Kongresu dotyczących tego Porozumienia, bez prawa do głosowania.

Artykuł 4 Kolejność miejsc

1 Na posiedzeniach Kongresu i Komisji delegacje zajmują miejsca we francuskim porządku alfabetycznym nazw reprezentowanych krajów członkowskich.

2 Przewodniczący Rady Administracyjnej określa we właściwym czasie, w drodze losowania, kraj, który zajmie miejsce przed trybuną prezydiąlną w czasie posiedzeń Kongresu i Komisji.

Artykuł 5 Obserwatorzy z mocy prawa

1 Przedstawiciele Organizacji Narodów Zjednoczonych **dopuszczeni są jako obserwatorzy do uczestnictwa i udziału w debatach Kongresu.**

2 **Związki Regionalne dopuszczone są jako obserwatorzy do uczestnictwa w Kongresie i jego Komisjach.**

3 **Liga Państw Arabskich i Związek Afrykański dopuszczeni są jako obserwatorzy do uczestnictwa w Kongresie i jego Komisjach.**

4 **Członkowie Komitetu Konsultacyjnego dopuszczeni są jako obserwatorzy do uczestnictwa w Kongresie i jego Komisjach.**

5 Obserwatorzy, o których mowa w ustępach 1 do 4, **nie mają prawa do głosowania ale mogą zabierać głos za zgodą Przewodniczącego posiedzenia.**

6 **W wyjątkowych okolicznościach, prawo obserwatorów, o których mowa w ustępie 4, do uczestnictwa w pewnych posiedzeniach lub ich części może zostać ograniczone, jeżeli poufność omawianych kwestii tego wymaga. O takiej decyzji zostaną oni niezwłocznie powiadomieni. Decyzja o ograniczeniu podejmowana jest dla każdego przypadku indywidualnie przez jakikolwiek zainteresowany organ lub jego**

Przewodniczącego. Decyzje te są ponownie rozpatrywane przez Biuro Kongresu, które ma prawo je przyjąć lub cofnąć zwykłą większością głosów.

Artykuł 6

Zaproszeni goście

1 Przedstawiciele wyspecjalizowanych agencji Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz organizacji międzyrządowych są wyznaczani przez Radę Administracyjną do wzięcia udziału w określonych posiedzeniach Kongresu i jego Komisji, w przypadku gdy dyskutowane są sprawy o szczególnym znaczeniu dla tych organizacji.

2 Przedstawiciele organów międzynarodowych, stowarzyszeń lub przedsiębiorstw, lub kompetentne osoby wyznaczone przez Radę Administracyjną są dopuszczeni do określonych posiedzeń Kongresu lub jego Komisji.

3 Zaproszeni goście, wymienieni w ustępach 1 i 2, nie mają prawa do głosowania ale mogą zabierać głos za zgodą Przewodniczącego posiedzenia.

Artykuł 7

Dziekan Kongresu

1 Administracja pocztowa kraju będącego gospodarzem Kongresu, w porozumieniu z Biurem Międzynarodowym, proponuje kandydata do pełnienia funkcji Dziekana Kongresu. W odpowiednim czasie Rada Administracyjna zatwierdza tę kandydaturę.

2 Podczas otwarcia pierwszego posiedzenia plenarnego każdego Kongresu Dziekan pełni funkcję Przewodniczącego Kongresu do czasu wyboru przez Kongres Przewodniczącego. Ponadto, pełni on funkcje powierzone mu w myśl niniejszego Regulaminu.

Artykuł 8

Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Kongresu i Komisji

1 W czasie swojego pierwszego posiedzenia plenarnego Kongres, na wniosek Dziekana, wybiera Przewodniczącego Kongresu, a następnie, na wniosek Rady Administracyjnej, zatwierdza wybór krajów członkowskich, które sprawować będą funkcje Wiceprzewodniczących Kongresu oraz Przewodniczących i Wiceprzewodniczących Komisji. Funkcje te są przydzielane z uwzględnieniem, w możliwie szerokim zakresie, zasady sprawiedliwego podziału geograficznego krajów członkowskich.

2 Przewodniczący otwierają i zamykają posiedzenia, którym przewodniczą, kierują dyskusją, udzielają głosu mówcom, poddają pod głosowanie wnioski oraz podają wymaganą większość do ich przyjęcia, ogłaszają decyzje i, z zastrzeżeniem aprobaty przez Kongres, interpretują te decyzje, o ile to konieczne.

3 Przewodniczący czuwają nad przestrzeganiem niniejszego Regulaminu oraz nad zachowaniem porządku w czasie posiedzeń.

4 Każda delegacja może odwołać się do Kongresu lub Komisji od decyzji przyjętej przez Przewodniczącego na podstawie postanowienia niniejszego Regulaminu lub jego

interpretacji. Decyzja Przewodniczącego pozostaje w mocy, o ile nie zostanie anulowana większością głosów członków obecnych i głosujących.

5 W przypadku gdy kraj członkowski wyznaczony do sprawowania funkcji Przewodniczącego nie może jej dalej wykonywać, jeden z Wiceprzewodniczących zostaje wyznaczony na jego miejsce przez Kongres lub daną Komisję.

Artykuł 9

Biuro Kongresu

1 Biuro jest organem centralnym powołanym do kierowania pracami Kongresu. W jego skład wchodzi Przewodniczący i Wiceprzewodniczący Kongresu, jak również Przewodniczący Komisji. Biuro zbiera się okresowo w celu przeanalizowania przebiegu prac Kongresu i jego Komisji oraz określenia zaleceń zmierzających do zapewnienia właściwego przebiegu prac. Jest ono pomocne Przewodniczącemu przy opracowywaniu porządku obrad każdego posiedzenia plenarnego oraz przy koordynacji prac Komisji. Opracowuje ono zalecenia dotyczące zamknięcia obrad Kongresu.

2 Sekretarz Generalny Kongresu i zastępca Sekretarza Generalnego, wymienieni w artykule 12, ustęp 1, uczestniczą w posiedzeniach Biura.

Artykuł 10

Członkowie Komisji

1 Kraje członkowskie reprezentowane na Kongresie są, z mocy prawa, członkami Komisji powołanych do zbadania wniosków dotyczących Konstytucji, Regulaminu Generalnego i Konwencji.

2 Kraje członkowskie reprezentowane na Kongresie, będące stronami jednego lub wielu fakultatywnych Porozumień są, z mocy prawa, członkami jednej i/lub wielu Komisji powołanych do rewizji tych Porozumień. Prawo do głosowania członków tej lub tych Komisji ograniczone jest do Porozumienia lub Porozumień, których są stronami.

3 Delegacje nie będące członkami Komisji rozpatrujących Porozumienia mogą uczestniczyć w posiedzeniach tych Komisji i brać udział w obradach bez prawa do głosowania.

Artykuł 11

Grupy Robocze

Kongres i każda Komisja mogą utworzyć Grupy Robocze w celu rozpatrzenia specjalnych zagadnień.

Artykuł 12

Sekretariat Kongresu i Komisji

1 Dyrektor Generalny i zastępca Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego pełnią odpowiednio funkcje Sekretarza Generalnego i zastępcy Sekretarza Generalnego Kongresu.

2 Sekretarz Generalny i zastępca Sekretarza Generalnego uczestniczą w posiedzeniach Kongresu i Biura Kongresu oraz biorą udział w ich obradach bez prawa do głosowania. Mogą oni również uczestniczyć na tych samych warunkach w posiedzeniach Komisji lub też wyznaczyć swojego przedstawiciela w osobie wyższego funkcjonariusza Biura Międzynarodowego.

3 Prace Sekretariatu Kongresu, Biura Kongresu i Komisji wykonuje personel Biura Międzynarodowego przy współpracy z administracją pocztową kraju zapraszającego.

4 Wyżsi funkcjonariusze Biura Międzynarodowego pełnią funkcje Sekretarzy Kongresu, Biura Kongresu i Komisji. Pomagają oni Przewodniczącemu w czasie posiedzeń i są odpowiedzialni za redakcje sprawozdań.

5 Do pomocy Sekretarzom Kongresu i Komisji przydzielani są zastępcy Sekretarzy.

Artykuł 13

Języki obrad

1 Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 2, dopuszcza się w czasie obrad języki: francuski, angielski, hiszpański, rosyjski przy użyciu systemu tłumaczenia symultanicznego lub konsekwentnego.

2 Obrady Komisji redakcyjnej odbywają się w języku francuskim.

3 Dopuszcza się również inne języki do obrad wymienionych w ustępie 1. Język kraju gospodarza korzysta pod tym względem z pierwszeństwa. Delegacje używające innych języków zapewniają symultaniczne tłumaczenie w jednym z języków wymienionych w ustępie 1 bądź za pomocą systemu tłumaczenia symultanicznego, jeżeli jest to możliwe z technicznego punktu widzenia, bądź też przez indywidualnych tłumaczy.

4 Koszty instalacji i utrzymania urządzeń technicznych pokrywa Związek.

5 Koszty służby tłumaczeń dzieli się między kraje członkowskie używające tego samego języka proporcjonalnie do ich udziału w wydatkach Związku.

Artykuł 14

Języki, w jakich redagowane są dokumenty Kongresu

1 Opracowane w czasie Kongresu dokumenty wraz z projektami decyzji przedłożonymi do zatwierdzenia Kongresu są publikowane w języku francuskim przez Sekretariat Kongresu.

2 W tym celu, dokumenty opracowane przez delegacje krajów członkowskich należy składać w tym języku bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem służby tłumaczeń przydzielonej Sekretariatowi Kongresu.

3 Służby powyższe, zorganizowane na własny koszt przez grupy językowe, utworzone zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Regulaminu Generalnego, mogą również tłumaczyć dokumenty Kongresu na odpowiednie języki.

Artykuł 15**

Propozycje

- 1 Wszystkie kwestie przedkładane Kongresowi mają formę propozycji.
- 2 Wszystkie propozycje opublikowane przez Biuro Międzynarodowe przed otwarciem Kongresu uważa się za przedłożone Kongresowi.
- 3 Na dwa miesiące przed otwarciem Kongresu nie uwzględnia się żadnych propozycji, z wyjątkiem tych, które zawierają poprawki do propozycji uprzednio zgłoszonych.
- 4 Jako poprawkę uważa się każdą propozycję, która nie naruszając istoty oryginalnej propozycji zawiera skreślenia, uzupełnienia lub korektę części oryginalnej propozycji. Żadna proponowana zmiana nie będzie traktowana jako poprawka, jeżeli jest niezgodna ze znaczeniem lub intencją oryginalnej propozycji. W wątpliwych przypadkach rozstrzyga Kongres lub Komisja.
- 5 Poprawki przedstawione na Kongresie do już zgłoszonych propozycji powinny być złożone na piśmie w języku francuskim w Sekretariacie przed południem, w dniu poprzedzającym obrady, w sposób umożliwiający rozdanie ich delegatom jeszcze w tym samym dniu. Termin ten nie ma zastosowania do poprawek wynikających bezpośrednio z dyskusji na Kongresie lub Komisjach. W tym ostatnim przypadku, jeżeli to jest wymagane, autor poprawki powinien przedstawić swój tekst na piśmie w języku francuskim lub w przypadku trudności w jakimkolwiek innym języku obrad. Przewodniczący, którego to dotyczy, odczyta lub poleci odczytać ten tekst.
- 6 Procedura przewidziana w ustępie 5 dotyczy również przedstawienia propozycji nie zmierzających do zmiany tekstu Aktów (projektów rezolucji, projektów zaleceń, projektów decyzji, itd.).
- 7 Każda propozycja lub poprawka powinna mieć formę ostateczną tekstu, który zostanie włączony do Aktów Związku, z zastrzeżeniem oczywiście właściwej korekty dokonanej przez Komisję redakcyjną.

Artykuł 16**

Rozpatrywanie propozycji przez Kongres i Komisje

- 1 Propozycje natury redakcyjnej (w których po kolejnym numerze następuje litera R) przydzielane są do Komisji Redakcyjnej bądź bezpośrednio, jeżeli nie ma żadnej wątpliwości ze strony Biura Międzynarodowego co do ich charakteru (listę tych wniosków dla Komisji Redakcyjnej sporządza Biuro Międzynarodowe), bądź - jeżeli Biuro Międzynarodowe ma pewne wątpliwości co do ich natury - po potwierdzeniu przez inne Komisje, że propozycje te mają charakter wyłącznie redakcyjny (listę tych wniosków sporządza się również dla zainteresowanych Komisji). Jednakże, jeżeli tego rodzaju propozycje mają związek z innymi merytorycznymi propozycjami, które mają być omawiane na Kongresie lub w innych Komisjach, Komisja Redakcyjna odkłada ich rozpatrzenie do czasu podjęcia przez Kongres lub inne Komisje decyzji odnośnie do właściwych propozycji merytorycznych. Propozycje, w których po kolejnym numerze nie występuje litera R, lecz które zdaniem Biura Międzynarodowego są propozycjami natury redakcyjnej, przekazuje się bezpośrednio do

**Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

zainteresowanych Komisji wraz z odpowiednimi propozycjami merytorycznymi. W chwili otwarcia obrad Komisje te decydują, które z tych propozycji mają być przekazywane bezpośrednio do Komisji Redakcyjnej. Listę tych propozycji dla zainteresowanych Komisji sporządza Biuro Międzynarodowe.

2 Jeżeli ten sam problem jest przedmiotem kilku propozycji, Przewodniczący ustala kolejność, w której są omawiane, rozpoczynając, zgodnie z zasadą, od propozycji, która najbardziej odbiega od oryginalnego tekstu i powoduje najbardziej istotne zmiany w stosunku do stanu aktualnego.

3 Jeżeli propozycja może być podzielona na kilka części, każda z tych części może być oddzielnie poddana pod dyskusję i głosowanie, pod warunkiem wyrażenia na to zgody przez autora propozycji lub przez zgromadzenie.

4 Każda propozycja wycofana na Kongresie lub w Komisji przez jego autora może być ponownie zgłoszona przez delegacje innego kraju członkowskiego. Nawet jeżeli poprawka do propozycji została zaakceptowana przez jej autora, inna delegacja może ponownie zgłosić oryginalną, nie poprawioną propozycję.

5 Każdą poprawkę do propozycji, zaakceptowaną przez delegację zgłaszającą tę propozycję, włącza się natychmiast do tekstu tej propozycji. Jeżeli autor oryginalnej propozycji nie akceptuje poprawki, Przewodniczący decyduje, czy w pierwszym rzędzie należy głosować nad poprawką czy nad propozycją, poczynając od redakcji tekstu, która najbardziej odbiega od znaczenia lub intencji tekstu oryginalnego oraz która pociąga za sobą najbardziej istotne zmiany w stosunku do stanu aktualnego.

6 Procedura opisana w ustępie 5 ma również zastosowanie w przypadku zgłoszenia kilku poprawek do tej samej propozycji.

7 Przewodniczący Kongresu i Przewodniczący Komisji przekazują Komisji redakcyjnej, po każdym posiedzeniu, pisemny tekst propozycji, poprawek lub przyjętych decyzji.

Artykuł 17

Obrady

1 Delegaci mogą zabierać głos jedynie za zgodą Przewodniczącego posiedzenia. Zalecane jest, aby wypowiadać się powoli i wyraźnie. Przewodniczący powinien zapewnić delegatom możliwość swobodnego i pełnego wypowiedzenia swoich poglądów na temat będący przedmiotem dyskusji, o ile nie zakłóci to normalnego przebiegu obrad.

2 O ile większość członków obecnych i głosujących nie zadecyduje inaczej, czas trwania wystąpienia nie powinien przekraczać pięciu minut. Przewodniczący ma prawo przerwać wypowiedź każdemu mówcy po przekroczeniu przez niego danego limitu czasu. Może on również zwrócić się do delegata z prośbą o nie odbieganie od tematu.

3 W czasie obrad Przewodniczący może, po uzyskaniu zgody większości członków obecnych i głosujących, zamknąć listę mówców po odczytaniu zapisanych do głosu delegatów. Po wyczerpaniu listy mówców ogłasza on zamknięcie dyskusji. Aczkolwiek, może on, nawet po zamknięciu listy, udzielić autorowi dyskutowanego wniosku prawa odpowiedzi na wszelkie wystąpienia.

4 Przewodniczący może również, po uzyskaniu zgody większości członków obecnych i głosujących, ograniczyć liczbę wystąpień tej samej delegacji dotyczących jednego lub określonej grupy propozycji, pozostawiając jednak autorowi prawa przedstawienia swojej

propozycji i zabrania głosu w czasie późniejszym, jeżeli sobie tego życzy, w celu wprowadzenia nowych elementów w odpowiedzi na wystąpienia innych delegacji, tak aby mógł zabrać głos, jeżeli sobie tego życzy, jako ostatni.

5 Za zgodą większości członków obecnych i głosujących, Przewodniczący może ograniczyć liczbę wystąpień dotyczących jednego lub określonej grupy propozycji; jednakże w dyskusji musi wypowiedzieć się co najmniej pięciu mówców za propozycją i pięciu przeciw propozycji będącej przedmiotem dyskusji.

Artykuł 18

Wnioski dotyczące punktów porządku obrad i wnioski proceduralne

1 W czasie dyskusji nad każdym problemem, a nawet tam, gdzie właściwe, po zakończeniu debaty, każda delegacja może zgłosić wniosek w sprawie punktu porządku obrad z żądaniem:

- uzyskania wyjaśnień co do przebiegu dyskusji,
- poszanowania Regulaminu wewnętrznego,
- zmiany zaproponowanego przez Przewodniczącego porządku dyskusji nad wnioskami.

Wniosek w sprawie punktu porządku obrad ma pierwszeństwo przed innymi wnioskami, w tym wnioskami proceduralnymi wymienionymi w ustępie 3.

2 Przewodniczący udziela niezwłocznie żądanych wyjaśnień lub podejmuje odpowiednie decyzje dotyczące wniosku w sprawie punktu porządku obrad. W przypadku różnicy zdań decyzje Przewodniczącego poddaje się pod głosowanie.

3 Ponadto, w czasie dyskusji nad określonym problemem każda delegacja może zgłosić wniosek proceduralny mający na celu uwzględnienie propozycji:

- a) zawieszenia posiedzenia,
- b) zamknięcia posiedzenia,
- c) odroczenia dyskusji nad rozpatrywanym problemem,
- d) zamknięcia dyskusji nad rozpatrywanym problemem.

Wnioski proceduralne, zgodnie z wyżej wymienionym porządkiem, mają pierwszeństwo przed innymi wnioskami, z wyjątkiem wniosków w sprawie punktów porządku obrad, o których mowa w ustępie 1.

4 Wnioski zmierzające do zawieszenia lub zamknięcia posiedzenia nie są przedmiotem dyskusji, są jednakże niezwłocznie poddawane pod głosowanie.

5 Jeżeli delegacja proponuje odroczenie lub zamknięcie obrad nad dyskutowanym problemem, udziela się głosu tylko dwóm mówcom przeciwnym odroczeniu lub zamknięciu debaty, po czym wniosek poddaje się pod głosowanie.

6 Delegacja zgłaszająca wniosek w sprawie punktu porządku obrad lub proceduralny nie może w swoim wystąpieniu poruszać istoty dyskutowanego zagadnienia. Autor wniosku proceduralnego może wycofać go przed poddaniem pod głosowanie, a każdy taki wniosek z poprawką lub bez, który został wycofany z dyskusji może być ponownie zgłoszony przez inną delegację.

Artykuł 19

Kworum

1 Z zastrzeżeniem ustępów 2 i 3, niezbędne kworum do otwarcia posiedzeń i rozpoczęcia głosowania stanowi połowa krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie i posiadających prawo do głosowania.

2 W momencie głosowania nad zmianami Konstytucji i Regulaminu Generalnego wymagane kworum stanowi 2/3 krajów członkowskich Związku, **mających prawo do głosowania**.

3 W przypadku Porozumień, wymagane kworum dla otwarcia posiedzeń i dla rozpoczęcia głosowania stanowi połowa krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie, będących Stronami tych Porozumień i posiadających prawo do głosowania.

4 Delegacje obecne, ale nie biorące udziału w określonym głosowaniu, lub które oświadczą, że nie chcą w nim uczestniczyć nie są uważane za nieobecne przy ustalaniu kworum, wymaganego zgodnie z postanowieniem ustępów 1, 2 i 3.

Artykuł 20

Zasady i procedura głosowania

1 Problemy, które nie mogą być uregulowane w wyniku wspólnego porozumienia, są rozwiązywane przez głosowanie.

2 Głosowanie odbywa się systemem tradycyjnym lub przy użyciu elektronicznych urządzeń do głosowania. W zasadzie, przeprowadza się je przy użyciu urządzeń elektronicznych, jeżeli zgromadzenie nimi dysponuje. Jednakże, w głosowaniu tajnym można posłużyć się systemem tradycyjnym, jeżeli zgłoszony przez daną delegację w tym zakresie wniosek uzyska poparcie większości delegacji obecnych i głosujących.

3 W systemie tradycyjnym procedury głosowania są następujące:

- a) przez podniesienie ręki. Jeżeli wynik głosowania budzi jakiegokolwiek wątpliwości, Przewodniczący może z własnej woli lub na życzenie delegacji zarządzić niezwłoczne imienne głosowanie w tej sprawie;
- b) przez głosowanie imienne, na żądanie delegacji lub na życzenie Przewodniczącego. Wywoływanie odbywa się w porządku alfabetycznym w języku francuskim nazw krajów reprezentowanych, zaczynając od kraju wyłonionego przez Przewodniczącego w drodze losowania. Wynik głosowania wraz z listą krajów w porządku, w jakim głosowały, dołącza się do **sprawozdania** z posiedzenia;
- c) przez głosowanie tajne z wykorzystaniem kartek do głosowania, na żądanie dwóch delegacji. Przewodniczący posiedzenia wyznacza w tym przypadku trzech skrutatorów i podejmuje niezbędne środki gwarantujące tajemnicę głosowania.

4 Procedura głosowania przy użyciu urządzenia elektronicznego jest następująca:

- a) głosowanie nierejestrowane: zastępuje ono głosowanie przez podniesienie ręki;
- b) głosowanie rejestrowane: zastępuje ono głosowanie imienne, jednakże przystępuje się do wywoływania nazw krajów dopiero w przypadku, kiedy zażąda tego jakaś

delegacja i jeżeli ten wniosek uzyska poparcie większości delegacji obecnych i głosujących;

c) głosowanie tajne: zastępuje ono głosowanie tajne przez złożenie kartek do głosowania.

5 Niezależnie od stosowanego systemu, głosowanie tajne ma pierwszeństwo przed inną procedurą głosowania.

6 Żadna delegacja nie ma prawa przerwać rozpoczętego głosowania, chyba że zgłosi wniosek formalny dotyczący sposobu przeprowadzenia głosowania.

7 Po zakończeniu głosowania Przewodniczący może udzielić głosu delegacjom, które chcą uzasadnić swoje głosowanie.

Artykuł 21**

Warunki zatwierdzania propozycji

1 Propozycje zmierzające do zmiany Aktów uważa się za przyjęte, jeżeli uzyskają poparcie:

a) w odniesieniu do Konstytucji - co najmniej dwóch trzecich krajów członkowskich Związku **mających prawo do głosowania**;

b) w odniesieniu do Regulaminu Generalnego - większości krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie i **mających prawo do głosowania**;

c) w odniesieniu do Konwencji - większości krajów członkowskich obecnych i głosujących, **które mają prawo do głosowania**;

d) w odniesieniu do Porozumień - większości Krajów członkowskich obecnych i głosujących, które są Stronami tych Porozumień i **które mają prawo do głosowania**;

2 Decyzje w kwestiach proceduralnych, które nie mogą zostać rozstrzygnięte jednomyślnie, podejmowane są większością głosów krajów członkowskich obecnych i głosujących, **które mają prawo do głosowania**. To samo kryterium stosuje się do decyzji nie dotyczących zmian do Aktów, chyba że Kongres zadecyduje inaczej większością głosów krajów członkowskich obecnych i głosujących, **które mają prawo do głosowania**;

3 Z zastrzeżeniem ustępu 5, za „kraje członkowskie obecne i głosujące” uważa się kraje członkowskie, **które mają prawo do głosowania**, głosujące „za” lub „przeciw”; głosy wstrzymujące się nie są brane pod uwagę przy podliczaniu liczby głosów niezbędnych do utworzenia większości, jak również kartki czyste lub nieważne w razie głosowania tajnego.

4 W przypadku równej liczby głosów „za” i „przeciw” propozycję uważa się za odrzuconą.

5 Jeżeli liczba głosów wstrzymujących się i kartek czystych lub nieważnych przekracza połowę liczby oddanych głosów (za, przeciw i wstrzymujących się), rozpatrzenie sprawy

**Wcześniej używano wyrażenia „wnioski”. Obecnie ujednolicono nazewnictwo zgodnie z art. 29 Szóstego Protokołu Dodatkowego do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego z dnia 15 września 1999 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 131, poz. 1208), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

odracza się na następne posiedzenie, w czasie którego głosy wstrzymujące się, kartki czyste lub nieważne nie będą brane pod uwagę.

Artykuł 22

Wybór członków Rady Administracyjnej lub Rady Eksploatacji Pocztovej

W przypadku gdy Kraje członkowskie, kandydujące na członków Rady Administracyjnej lub członków Rady Eksploatacji Pocztovej, otrzymały w wyniku głosowania równą ilość głosów, Przewodniczący przeprowadza losowanie.

Artykuł 23

Wybór Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego

1 Wybory Dyrektora Generalnego i Wicedyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego odbywają się w głosowaniu tajnym, kolejno, w czasie jednego lub kilku posiedzeń tego samego dnia. Wybrany zostaje kandydat, który uzyska większość głosów Krajóv członkowskich obecnych i głosujących. Przystępuje się do tylu głosowań, ile jest niezbędnych dla uzyskania przez kandydata większości głosów.

2 Za „Kraje członkowskie obecne i głosujące” uważa się kraje głosujące na jednego z kandydatów zgłoszonych w przepisowym trybie; nie bierze się pod uwagę głosów wstrzymujących się przy podliczaniu liczby głosów niezbędnych do uzyskania większości, podobnie jak kartek czystych i nieważnych.

3 Jeżeli liczba głosów wstrzymujących się oraz kartek czystych lub nieważnych przekroczy połowę liczby oddanych głosów zgodnie z ustępem 2, wybór zostaje odroczony na późniejsze posiedzenie, w czasie którego głosy wstrzymujące się, kartki czyste lub nieważne nie będą brane pod uwagę.

4 Kandydat, który w danej turze głosowania otrzymał najmniejszą liczbę głosów zostaje wyeliminowany.

5 Przy równej liczbie głosów przystępuje się do jednego lub kilku dodatkowych głosowań dla rozdzielenia kandydatów, którzy uzyskali identyczną liczbę głosów; przy czym głosowanie dotyczy tylko tych kandydatów. Jeżeli głosowanie nie da rezultatów, decyduje losowanie. Losowanie przeprowadza Przewodniczący.

Artykuł 24

Sprawozdania

1 Sprawozdania z posiedzeń plenarnych Kongresu i Komisji odtwarzają przebieg posiedzeń, streszczają wystąpienia oraz wnioski i wyniki obrad.

2. Posiedzenia Komisji są przedmiotem sprawozdań przeznaczonych dla Kongresu. Z reguły, Grupy Robocze sporządzają sprawozdanie dla organu, który je powołał.

3 Jednakże, każdy delegat ma prawo zażądać zamieszczenia w sprawozdaniach, w skrócie lub w pełnym brzmieniu, swojego wygłoszonego oświadczenia, pod warunkiem, że dostarczy ona do Sekretariatu tekst francuski lub **angielski** swojego oświadczenia, najpóźniej w ciągu dwóch godzin po zamknięciu posiedzenia.

4 W ciągu 24 godzin po rozesłaniu projektów sprawozdań, delegaci mogą zgłosić swoje uwagi Sekretariatowi, który, w razie potrzeby, pośredniczy między zainteresowaną stroną a Przewodniczącym danego posiedzenia.

5 Zgodnie z zasadą generalną i z zastrzeżeniem postanowień ustępu 4, na początku każdego posiedzenia Kongresu Przewodniczący przedkłada do zatwierdzenia **sprawozdanie** z poprzedniego posiedzenia. Ma to również zastosowanie do sprawozdań Komisji. Sprawozdania z ostatnich posiedzeń, które nie mogły być przedłożone do zatwierdzenia przez Kongres lub Komisję są zatwierdzane przez odpowiednich Przewodniczących tych posiedzeń. Biuro Międzynarodowe uwzględnia również ewentualne uwagi, które delegaci krajów członkowskich zakomunikują mu w terminie czterdziestu dni po przesłaniu powyższych **sprawozdań**.

6 Biuro Międzynarodowe upoważnione jest do poprawienia w sprawozdaniach z posiedzeń Kongresu i Komisji błędów rzeczowych, nie dostrzeżonych w czasie ich aprobaty, zgodnie z ustępem 5.

Artykuł 25

Odwołanie się od decyzji podjętych przez Komisję i przez Kongres

1 Każda delegacja może odwołać się od decyzji dotyczących propozycji (Akty UPU, rezolucje, itp.), które zostały zatwierdzone lub odrzucone przez Komisję. Zawiadomienie o odwołaniu należy złożyć Przewodniczącemu Kongresu na piśmie w ciągu 48 godzin od zakończenia posiedzenia danej Komisji, na której dana propozycja została przyjęta lub odrzucona. Odwołanie jest rozpatrywane na następnym posiedzeniu plenarnym.

2 Jeżeli propozycja została zatwierdzona lub odrzucona przez Kongres, może ona zostać ponownie rozpatrzona przez ten sam Kongres, o ile odwołanie uzyskało poparcie co najmniej 10 delegacji. Takie odwołanie musi zostać zatwierdzone przez większość 2/3 członków obecnych i głosujących, mających prawo do głosowania. Możliwość ta jednak ograniczona jest do propozycji przedłożonych bezpośrednio w czasie posiedzeń plenarnych, co oznacza, że dana kwestia sporna nie może być przedmiotem więcej niż jednego wniosku odwoławczego.

Artykuł 26

Zatwierdzanie przez Kongres projektów decyzji (Akty, rezolucje, itp.)

1 Zgodnie z zasadą generalną, każdy projekt Aktów przedstawiony przez Komisję Redakcyjną analizowany jest artykuł po artykule. **Przewodniczący, za zgodą większości, może zastosować szybszą procedurę, np. poprzez rozpatrywanie każdego projektu rozdział po rozdziale. Każdy Akt można uznać za przyjęty jedynie po korzystnym wyniku głosowania nad całością projektu. W głosowaniu stosuje się postanowienia artykułu 21 ustęp 1.**

2 Biuro Międzynarodowe zobowiązane jest do korygowania w ostatecznej wersji Aktów błędów rzeczowych, nie dostrzeżonych w czasie analizy projektów Aktów, numeracji artykułów i ustępów oraz odsyłaczy.

3 Projekty decyzji innych niż te modyfikujące Akty, przedstawione przez Komisję Redakcyjną są z reguły rozpatrywane w całości. **Postanowienia ustępu 2** stosuje się również do projektów tych decyzji.

Artykuł 27

Zlecenie prac studialnych Radzie Administracyjnej i Radzie Eksploatacji Pocztovej

Z rekomendacji swojego Biura, Kongres zleca prace studialne Radzie Administracyjnej i Radzie Eksploatacji Pocztovej, biorąc pod uwagę skład i kompetencje obu organów, takie jakie są ustalone w artykułach 102 i 104 Regulaminu Generalnego.

Artykuł 28

Zastrzeżenia do Aktów

1 Zastrzeżenia należy przedkładać **do Sekretariatu w formie propozycji, na piśmie, w jednym z języków roboczych Biura Międzynarodowego** (propozycje dotyczące Protokołu końcowego) **natychmiast po przyjęciu propozycji dotyczącej artykułu, do którego odnosi się dane zastrzeżenie.**

2 **Aby umożliwić dystrybucję propozycji dotyczących zastrzeżeń wśród wszystkich krajów członkowskich, przed przyjęciem Protokołu końcowego przez Kongres, Sekretariat Kongresu ustala ostateczny termin wnoszenia zastrzeżeń i informuje o nim kraje członkowskie.**

3 **Zastrzeżenia do Aktów Związku przedłożone po tym terminie nie będą rozpatrywane przez Sekretariat lub Kongres.**

Artykuł 29

Podpisanie Aktów

Akty ostatecznie zatwierdzone przez Kongres przedkłada się Pełnomocnikom do podpisu.

Artykuł 30

Zmiany w Regulaminie

1 Każdy Kongres może zmienić swój Regulamin wewnętrzny. Aby być przedmiotem obrad, propozycje w sprawie zmian do niniejszego Regulaminu, o ile nie zostały przedstawione przez upoważniony do przedłożenia propozycji organ Światowego Związku Pocztovej, muszą uzyskać poparcie na Kongresie co najmniej dziesięciu delegacji.

2 W celu przyjęcia propozycji w sprawie zmian do niniejszego Regulaminu wymagane jest zatwierdzenie ich przez co najmniej dwie trzecie Krajów członkowskich obecnych na Kongresie **i mających prawo do głosowania.**

Światowa Konwencja Pocztowa*

Spis treści

Część pierwsza

Wspólne zasady stosowane w międzynarodowej służbie pocztowej

Rozdział jedyny

Postanowienia ogólne

Art.

1. **Definicje**
2. **Wyznaczenie jednostki lub jednostek odpowiedzialnych za wypełnianie obowiązków wynikających z przystąpienia do Konwencji**
3. Powszechna usługa pocztowa
4. Wolność tranzytu
5. Przynależność przesyłek pocztowych. Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu. Dosiłanie. Zwrot do nadawcy przesyłek nedoręczalnych
6. Opłaty
7. **Zwolnienie od opłat pocztowych**
8. Znaczki pocztowe
9. Bezpieczeństwo pocztowe
10. **Środowisko**
11. **Naruszenia**

* Tekst jednolity zawiera zmiany wprowadzone na 23. Kongresie Światowego Związku Pocztowego w Bukareszcie, które zostały zaznaczone pogrubioną czcionką.

Część druga

Zasady stosowane wobec przesyłek listowych i paczek pocztowych

Rozdział 1

Oferowane usługi

12. Usługi podstawowe
13. Usługi dodatkowe
14. Poczta elektroniczna, EMS, zintegrowana logistyka i nowe usługi
15. Przesyłki nie przyjmowane. Zakazy
16. Dopuszczalne substancje promieniotwórcze i substancje biologiczne
17. Reklamacje
18. Kontrola celna. Opłaty celne i inne należności
19. Wymiana odsyłek zamkniętych z jednostkami wojskowymi
20. **Standardy i cele w zakresie jakości usług**

Rozdział 2

Odpowiedzialność

21. Odpowiedzialność administracji pocztowych. Odszkodowania
22. Nieponoszenie odpowiedzialności przez administracje pocztowe
23. Odpowiedzialność nadawcy
24. Wypłata odszkodowania
25. Ewentualne odzyskanie odszkodowania od nadawcy lub adresata
26. **Wzajemność stosowana wobec zastrzeżeń dotyczących odpowiedzialności**

Rozdział 3

Postanowienia szczególne dotyczące przesyłek listowych

27. Nadawanie przesyłek listowych za granicą

Część trzecia

Zapłata

Rozdział 1

Postanowienia szczególne dotyczące przesyłek listowych

28. Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia ogólne
29. Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia stosowane przy wymianie poczty między krajami **systemu docelowego**
30. Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia stosowane wobec strumieni poczty przeznaczonych **do krajów systemu przejściowego, pochodzących z krajów systemu przejściowego oraz wymienianych między krajami systemu przejściowego**
31. **Fundusz na rzecz poprawy jakości usług**
32. Opłaty tranzytowe

Rozdział 2

Inne postanowienia

33. Stawka podstawowa i postanowienia dotyczące opłat za przewóz lotniczy
34. Udziały lądowe i morskie paczek pocztowych
35. Prawo Rady Eksploatacji Pocztovej (Rady do spraw Operacji Pocztowych) do ustalania opłat i udziałów

Część czwarta

Postanowienia końcowe

36. Tryb zatwierdzania propozycji dotyczących Konwencji i Regulaminów
37. **Zastrzeżenia zgłoszone podczas Kongresu**
38. Wejście w życie i okres obowiązywania Konwencji

Protokół Końcowy Światowej Konwencji Pocztovej

Art.

- I. Przynależność przesyłek pocztowych. Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu
- II. Opłaty
- III. Wyjątki od zwolnienia od opłat pocztowych druków dla ociemniałych (cekogramów)
- IV. Usługi podstawowe
- V. Pakieciki
- VI. Potwierdzenie odbioru
- VII. Usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią (CCRI/IBRS)
- VIII. Zakazy (poczta listowa)
- IX. Zakazy (paczki pocztowe)
- X. Przedmioty podlegające opłatom celnym
- XI. Reklamacje
- XII. Opłata za przedstawienie do kontroli celnej
- XIII. Nadawanie za granicą przesyłek listowych
- XIV. Wyjątkowe końcowe udziały lądowe
- XV. Taryfy specjalne

Światowa Konwencja Pocztowa

Niżej podpisani pełnomocnicy Rządów krajów członkowskich Związku, zgodnie z artykułem 22 ustęp 3 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego sporządzonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 roku, przyjęli w niniejszej Konwencji, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem artykułu 25 ustęp 4 wymienionej Konstytucji, zasady stosowane w międzynarodowej służbie pocztowej.

Część pierwsza

Wspólne zasady stosowane w międzynarodowej służbie pocztowej

Rozdział jedyny

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Definicje

1. Dla celów Światowej Konwencji Pocztowej, poniższe terminy określone są w następujący sposób:
 - 1.1 powszechna usługa pocztowa: stałe świadczenie klientom podstawowych usług pocztowych o określonej jakości w każdym punkcie terytorium kraju, po przystępnych cenach;
 - 1.2 odsyłka zamknięta: worek lub zbiór worków albo innych pojemników zaopatrzonych w chorągiewkę, zaplombowanych lub opieczętowanych, zawierających przesyłki pocztowe;
 - 1.3 tranzyt otwarty: tranzyt, przez kraj pośredniczący, przesyłek, których liczba lub masa nie uzasadnia sporządzania odsyłki zamkniętej do kraju przeznaczenia;
 - 1.4 przesyłka pocztowa: termin ogólny określający każdą z wysyłek wykonywanych przez pocztę (przesyłka listowa, paczka pocztowa, przekaz pocztowy, itp.);
 - 1.5 opłaty końcowe (koszty końcowe): zapłata należna administracji pocztowej kraju przeznaczenia uiszczana przez administrację pocztową kraju wysyłającego z tytułu rekompensaty kosztów związanych z opracowaniem przesyłek listowych otrzymanych w kraju przeznaczenia;

- 1.6 **opłaty tranzytowe:** zapłata za usługi wykonane przez organizację transportową kraju, przez który się przewozi (administrację pocztową, inną służbę lub połączenie obu) dotycząca tranzytu lądowego, morskiego i/lub lotniczego odsyłek;
- 1.7 **końcowy udział lądowy:** zapłata należna administracji pocztowej kraju przeznaczenia uiszczana przez administrację pocztową kraju wysyłającego z tytułu rekompensaty kosztów opracowania paczki pocztowej w kraju przeznaczenia;
- 1.8 **tranzytowy udział lądowy:** zapłata należna za usługi wykonane przez organizację transportową kraju, przez który się przewozi (administrację pocztową, inną służbę lub połączenie obu) dotycząca tranzytu lądowego i/lub lotniczego, w celu skierowania paczki pocztowej przez jego terytorium;
- 1.9 **udział morski:** zapłata należna za usługi wykonane przez organizację transportową (administrację pocztową, inną służbę lub połączenie obu) biorącą udział w przewozie morskim paczki pocztowej.

Artykuł 2

Wyznaczenie jednostki lub jednostek odpowiedzialnych za wypełnianie obowiązków wynikających z przystąpienia do Konwencji

1. Kraje członkowskie przekazują do Biura Międzynarodowego, w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia Kongresu, nazwę i adres organu rządowego odpowiedzialnego za nadzorowanie spraw pocztowych. Ponadto, kraje członkowskie komunikują Biuru Międzynarodowemu, w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia Kongresu, nazwę i adres operatora lub operatorów oficjalnie wyznaczonych do zapewnienia świadczenia usług pocztowych i wypełniania obowiązków wynikających z Aktów Związku na jego lub ich terytoriach. Pomiędzy dwoma Kongresami, należy niezwłocznie poinformować Biuro Międzynarodowe o każdej dokonanej zmianie organów rządowych i oficjalnie wyznaczonych operatorów.

Artykuł 3

Powszechna usługa pocztowa

1. W celu utrzymania idei jednolitego terytorium pocztowego Związku, kraje członkowskie zapewnią, aby wszyscy użytkownicy/klienci korzystali z prawa do powszechnej usługi pocztowej, która odpowiada ofercie podstawowych usług pocztowych o określonej jakości, dostarczanych w sposób stały w każdym punkcie ich terytorium, po przystępnych cenach.

2. W tym celu, kraje członkowskie ustanawiają, w ramach swojego krajowego ustawodawstwa pocztowego lub za pomocą innych przyjętych środków, zakres oferowanych usług pocztowych i wymagania dotyczące jakości oraz przystępnych

cen, biorąc pod uwagę zarówno potrzeby ludności jak i swoje uwarunkowania krajowe.

3. Kraje członkowskie zapewnią, aby oferowane usługi pocztowe i standardy jakościowe były przestrzegane przez operatorów odpowiedzialnych za świadczenie powszechnej usługi pocztowej.

4. Kraje członkowskie zapewnią, aby świadczenie powszechnej usługi pocztowej odbywało się w sposób możliwy do wykonania, gwarantując w ten sposób jej utrzymanie.

Artykuł 4

Wolność tranzytu

1. Zasada wolności wyrażona jest w artykule pierwszym Konstytucji. Zobowiązuje ona każdą administrację pocztową do kierowania zawsze najszybszymi połączeniami i najbezpieczniejszymi sposobami, które wykorzystuje dla swych własnych przesyłek, odsyłek zamkniętych oraz przesyłek listowych w transzycie otwartym, dostarczanych jej przez inną administrację pocztową. **Ta zasada dotyczy również przesyłek lub odsyłek mylnie skierowanych.**

2. Kraje członkowskie, które nie uczestniczą w wymianie listów zawierających łatwo psujące się substancje biologiczne lub substancje promieniotwórcze, mają prawo nie przyjmować tych przesyłek kierowanych w transzycie otwartym przez ich terytorium. To samo dotyczy przesyłek listowych innych niż listy, kartki pocztowe i druki dla ociemniałych (cekogramy). **Dotyczy to również druków, czasopism, magazynów, pakietów oraz worków M, których zawartość nie odpowiada przepisom prawnym regulującym warunki ich publikacji lub ich obiegu w kraju, przez który są przewożone.**

3. Wolność tranzytu paczek pocztowych przeznaczonych do przewozu drogami lądowymi i morskimi ograniczona jest do obszaru krajów uczestniczących w tej usłudze.

4. Wolność tranzytu paczek lotniczych jest zagwarantowana na całym obszarze Związku. Jednakże, kraje członkowskie, które nie uczestniczą w usłudze paczek pocztowych nie mogą być zobowiązane do zapewnienia kierowania paczek lotniczych drogą lądowo-morską.

5. W przypadku, gdy kraj członkowski nie przestrzega postanowień dotyczących wolności tranzytu, inne kraje członkowskie mają prawo wstrzymać ruch pocztowy z tym krajem.

Artykuł 5

Przynależność przesyłek pocztowych. Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu. Dosyłanie. Zwrot do nadawcy przesyłek niedoręczalnych

1. Każda przesyłka pocztowa jest własnością nadawcy do chwili wydania jej osobie uprawnionej, z wyjątkiem przypadku, gdy przesyłka została zajęta na mocy ustawodawstwa kraju **nadania lub przeznaczenia oraz, w przypadku zastosowania postanowień artykułu 15 ustęp 2 punkt 1.1 lub ustęp 3, na mocy ustawodawstwa kraju tranzytowego.**
2. Nadawca przesyłki pocztowej może zlecić jej wycofanie z obiegu lub zlecić zmianę bądź korektę jej adresu. Opłaty i inne warunki ustalone są w Regulaminach.
3. Kraje członkowskie zapewniają dosyłanie przesyłek pocztowych, w przypadku zmiany adresu adresata i zwrot do nadawcy przesyłek niedoręczalnych. Opłaty i inne warunki ustalone są w Regulaminach.

Artykuł 6 Opłaty

1. Opłaty odnoszące się do różnych pocztowych usług międzynarodowych i specjalnych ustalają administracje pocztowe, zgodnie z zasadami wymienionymi w Konwencji i w Regulaminach. Opłaty powinny być w zasadzie powiązane z kosztami świadczenia tych usług.
2. Administracja kraju nadania ustala stawki opłat za przewóz przesyłek listowych i **paczek pocztowych**. Stawki opłat obejmują doręczenie przesyłek do miejsca zamieszkania adresatów, o ile usługa doręczania jest świadczona w krajach przeznaczenia dla przesyłek, o których mowa.
3. Stosowane opłaty, łącznie z podanymi w Aktach opłatami wskaźnikowymi, powinny być co najmniej równe opłatom pobieranym w obrocie krajowym za przesyłki o tej samej charakterystyce (**rodzaj, ilość, termin opracowania, itp.**).
4. Administracje pocztowe są upoważnione do przekraczania wszelkich opłat **wskaźnikowych** wymienionych w **Aktach**.
5. Powyżej minimalnego poziomu opłat określonego w ustępie 3, administracje pocztowe mają prawo, na podstawie ich wewnętrznego ustawodawstwa, ustalać obniżone opłaty za przesyłki listowe **oraz paczki pocztowe** nadawane w ich krajach. Mają one w szczególności możliwość przyznania preferencyjnych opłat klientom nadającym duże ilości przesyłek.
6. Niedozwolone jest pobieranie jakichkolwiek innych opłat pocztowych od klientów poza opłatami przewidzianymi w Aktach.
7. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w Aktach, każda administracja pocztowa zatrzymuje opłaty przez siebie pobrane.

Artykuł 7 Zwolnienie od opłat pocztowych

1. Zasada
 - 1.1 Przypadki zwolnienia od opłat pocztowych, **w znaczeniu zwolnienia od płatności opłat**, są wyraźnie przewidziane w Konwencji. Niemniej jednak, Regulaminy mogą ustalać przepisy przewidujące zwolnienie **zarówno od płatności opłat pocztowych, jak i zwolnienie od płatności opłat tranzytowych, opłat końcowych (kosztów końcowych) oraz udziałów końcowych za przesyłki listowe i paczki pocztowe** mające związek ze służbą pocztową, wysyłane przez administracje pocztowe i Związki Regionalne (po francusku: „Unions restreints”, po angielsku: „Restricted Unions”). Ponadto, przesyłki listowe i paczki pocztowe wysyłane przez Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego do Związków Regionalnych i administracji pocztowych uznaje się za przesyłki mające związek ze służbą pocztową i są zwolnione od wszelkich opłat pocztowych. Jednakże, administracja kraju nadania ma prawo pobierania dopłat lotniczych za te ostatnie przesyłki.
2. Jeńcy wojenni i internowane osoby cywilne
 - 2.1 Przesyłki listowe, paczki pocztowe i przesyłki dotyczące pocztowych usług finansowych, wysyłane do jeńców wojennych lub przez nich nadawane bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem biur określonych w **Regulaminach Konwencji i Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych**, są zwolnione od wszelkich opłat pocztowych, z wyjątkiem dopłat lotniczych. Osoby uczestniczące w wojnie, przyjęte lub internowane w kraju neutralnym, są zrównane z jeńcami wojennymi w ścisłym tego słowa znaczeniu w zakresie stosowania powyższych postanowień.
 - 2.2 Postanowienia ustępu 2 punkt 1 mają zastosowanie również do przesyłek listowych, paczek pocztowych i przesyłek dotyczących pocztowych usług finansowych, pochodzących z innych krajów, skierowanych do internowanych osób cywilnych wymienionych w Konwencji Genewskiej o ochronie osób cywilnych w czasie działań wojennych z dnia 12 sierpnia 1949 roku lub też wysyłanych przez nie bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem biur określonych w **Regulaminach Konwencji i Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych**.
 - 2.3 Biura wymienione w **Regulaminach Konwencji i Porozumienia dotyczącego pocztowych usług płatniczych** korzystają również, w odniesieniu do osób wymienionych w ustępie 2 punkt 1 i w ustępie 2 punkt 2, ze zwolnień od opłat pocztowych za przesyłki listowe, paczki pocztowe i przesyłki dotyczące pocztowych usług finansowych, które wysyłają lub otrzymują bądź bezpośrednio, bądź jako pośrednik.
 - 2.4 Paczki zwolnione od opłat pocztowych przyjmuje się o masie do 5 kilogramów. Limit masy podwyższa się do 10 kilogramów dla przesyłek, których zawartość jest niepodzielna oraz dla przesyłek zaadresowanych do obozu lub obozowych mężów zaufania („hommes de confiance”) w celu rozdzielenia ich pomiędzy jeńców.

- 2.5 W ramach regulowania rachunków między administracjami pocztowymi, paczki służbowe oraz paczki jeńców wojennych i internowanych osób cywilnych nie dają prawa do naliczenia jakiegokolwiek udziału, z wyjątkiem opłat za przewóz lotniczy stosowanych do paczek lotniczych.
3. Druki dla ociemniałych (cekogramy)
- 3.1 Druki dla ociemniałych (cekogramy) są zwolnione z wszelkich opłat pocztowych, z wyjątkiem dopłat lotniczych.

Artykuł 8 Znaczki pocztowe

1. Termin „znaczek pocztowy” jest chroniony na mocy niniejszej Konwencji i zastrzeżony wyłącznie dla znaczków, które spełniają warunki niniejszego artykułu oraz Regulaminów.
2. Znaczek pocztowy:
 - 2.1 jest wydawany wyłącznie przez kompetentny organ emisyjny, zgodnie z Aktami Światowego Związku Pocztowego; wydanie znaczków pocztowych obejmuje ich wprowadzenie do obiegu;
 - 2.2 jest dowodem suwerenności i stanowi:
 - 2.2.1 potwierdzenie uiszczenia opłaty pocztowej, odpowiadającej jego rzeczywistej wartości w momencie gdy jest umieszczany na przesyłce pocztowej zgodnie z Aktami Związku;
 - 2.2.2 źródło dodatkowych przychodów dla administracji pocztowych, jako przedmiot filatelistyczny;
 - 2.3 musi być w obiegu na terytorium kraju pochodzenia administracji pocztowej, która go wydała do stosowania w celach uiszczenia opłaty pocztowej bądź celach filatelistycznych.
3. Jako dowód suwerenności, znaczek pocztowy może zawierać:
 - 3.1 napisaną literami alfabetu łacińskiego nazwę kraju członkowskiego lub terytorium, do którego należy wydająca administracja pocztowa;
 - 3.1.1 fakultatywnie, oficjalne godło kraju członkowskiego, któremu podlega wydająca administracja pocztowa;
 - 3.1.2 w zasadzie, swą wartość nominalną napisaną literami alfabetu łacińskiego lub cyframi arabskimi;
 - 3.1.3 fakultatywnie, słowo „Poczta” („Postes”), napisane literami alfabetu łacińskiego lub innego.

4. Godła Państwowe, oficjalne znaki kontrolne i znaki międzyrządowych organizacji znajdujące się na znaczkach pocztowych są chronione zgodnie z Konwencją Paryską o ochronie własności intelektualnej.

5. Tematy i motywy znaczków pocztowych powinny:

5.1 być zgodne z duchem preambuły do Konstytucji Światowego Związku Pocztowego oraz z decyzjami podjętymi przez organy Związku;

5.2 być ściśle powiązane z tożsamością kulturową kraju wydającej administracji pocztowej lub przyczyniać się do promocji kultury lub utrzymania pokoju;

5.3 mieć, w przypadku upamiętniania osób lub wydarzeń spoza kraju lub terytorium wydającej administracji pocztowej, ścisły związek z tym krajem lub terytorium;

5.4 być pozbawione charakteru politycznego lub obraźliwego wobec osoby lub kraju;

5.5 mieć ważne znaczenie dla kraju, do którego należy emitująca administracja pocztowa lub dla tej administracji pocztowej.

6. Jako przedmiot podlegający prawu własności intelektualnej, znaczek pocztowy zawiera:

6.1 oznaczenie prawa wydającej administracji pocztowej do korzystania z odpowiednich praw własności, to jest:

6.1.1 praw autorskich, poprzez umieszczenie znaku praw własności (©), oznaczenie właściciela praw autorskich i podanie roku wydania;

6.1.2 zarejestrowanego znaku na terytorium kraju członkowskiego, do którego należy wydająca administracja pocztowa, poprzez umieszczenie po tym znaku symbolu zarejestrowanego znaku (®);

6.2 nazwisko artysty;

6.3 nazwę drukarni.

6. Znaki opłaty pocztowej, odciski maszyn do frankowania i nadruki wykonywane za pomocą prasy drukarskiej albo innych sposobów drukowania lub stemplowania, zgodne z postanowieniami Aktów Światowego Związku Pocztowego, można stosować tylko za zgodą administracji pocztowej.

Artykuł 9

Bezpieczeństwo pocztowe

1. Kraje członkowskie przyjmują i realizują strategię działania w zakresie bezpieczeństwa, na wszystkich poziomach eksploatacji pocztowej, w celu utrzymania i zwiększenia zaufania wśród społeczeństwa do usług pocztowych, **w interesie wszystkich pracowników, których to dotyczy. Ta strategia powinna obejmować wymianę informacji dotyczących utrzymania pewności i bezpieczeństwa transportu oraz tranzytu odsyłek między krajami członkowskimi.**

Artykuł 10

Środowisko

1. Kraje członkowskie powinny przyjąć i realizować dynamiczną strategię w zakresie środowiska na wszystkich poziomach eksploatacji pocztowej oraz promować wiedzę odnośnie zagadnień związanych ze środowiskiem w ramach usług pocztowych.

Artykuł 11

Naruszenia

1. Przesyłki pocztowe

1.1 Kraje członkowskie zobowiązują się do podejmowania wszelkich niezbędnych działań w celu zapobiegania poniższym czynom i ścigania oraz ukarania ich sprawców:

1.1.1 umieszczania w przesyłkach pocztowych narkotyków, substancji psychotropowych lub materiałów wybuchowych, łatwopalnych albo w inny sposób niebezpiecznych, które nie są wyraźnie dozwolone przez Konwencję;

1.1.2 umieszczania w przesyłkach pocztowych przedmiotów o charakterze pedofilskim lub pornograficznym przedstawiających dzieci.

2. Uiszczanie opłat pocztowych ogólnie i sposobów uiszczania opłat w szczególności

2.1 Kraje członkowskie zobowiązują się do podejmowania wszelkich niezbędnych działań w celu zapobiegania, ścigania i karania naruszeń dotyczących sposobów uiszczania opłat przewidzianych w niniejszej Konwencji, to jest:

2.1.1 znaczków pocztowych, w obiegu lub wycofanych z obiegu;

2.1.2 znaków ofrankowania;

2.1.3 odcisków maszyn do frankowania lub pras drukarskich;

2.1.4 międzynarodowych kuponów na odpowiedź.

- 2.2 Dla celów niniejszej Konwencji, przez naruszenie dotyczące sposobów uiszczania opłat rozumie się jeden z wymienionych poniżej czynów, popełnionych dla uzyskania bezprawnego zysku dla jego sprawcy lub osoby trzeciej. Winny podlegać karze:**
- 2.2.1 fałszowanie, kopiowanie lub podrabianie sposobów uiszczania opłaty, bądź każde nielegalne lub bezprawne działanie połączone z ich niedozwoloną produkcją;**
 - 2.2.2 używanie, wprowadzenie do obiegu, komercjalizacja, dystrybucja, rozpowszechnianie, transportowanie, prezentowanie lub wystawianie, w tym dla celów reklamowych, sfałszowanych, skopiowanych lub podrobionych sposobów uiszczania opłaty;**
 - 2.2.3 używanie lub wprowadzenie do obiegu, dla celów pocztowych, znaków opłaty, które już były wykorzystane;**
 - 2.2.4 usiłowania popełnienia jednego z wyżej wymienionych naruszeń.**
- 3. Wzajemność**
- 3.1 Jeśli chodzi o sankcje, żadne rozgraniczenie nie może być dokonywane między czynami wymienionymi w ustępie 2, bez względu na to czy chodzi o krajowe czy zagraniczne znaki uiszczania opłaty; postanowienie to nie może podlegać żadnemu prawnemu lub umownemu warunkowi wzajemności.**

Część druga

Zasady stosowane wobec przesyłek listowych i paczek pocztowych

Rozdział 1

Oferowane usługi

Artykuł 12

Usługi podstawowe

1. Kraje członkowskie zapewniają przyjmowanie, opracowanie, przewóz i doręczanie przesyłek listowych.
2. Przesyłki listowe obejmują:
 - 2.1 przesyłki priorytetowe i niepriorytetowe do 2 kilogramów;

- 2.2 listy, kartki pocztowe, druki i pakieciki do 2 kilogramów;
 - 2.3 druki dla ociemniałych (cekogramy) do 7 kilogramów;
 - 2.4 worki specjalne zawierające dzienniki, czasopisma, książki i podobne dokumenty drukowane, dla tego samego adresata i pod tym samym adresem, nazywane „workami M” (po francusku „sacs M”, po angielsku „M bags”), do 30 kilogramów.
3. Przesyłki listowe są klasyfikowane według prędkości ich opracowania lub według ich zawartości, zgodnie z Regulaminem poczty listowej.
 4. Limity masy wyższe niż te wymienione w ustępie 2 stosuje się fakultatywnie dla niektórych rodzajów **przesyłek** listowych, zgodnie z warunkami określonymi w Regulaminie poczty listowej.
 5. Kraje członkowskie zapewniają także przyjmowanie, opracowanie, przewóz i doręczanie paczek pocztowych do 20 kilogramów albo zgodnie z postanowieniami Konwencji albo, w przypadku paczek wychodzących i po zawarciu dwustronnego porozumienia, wykorzystując każdy inny sposób korzystniejszy dla ich klientów.
 6. Limity masy wyższe niż 20 kilogramów stosuje się fakultatywnie dla niektórych rodzajów paczek pocztowych, zgodnie z warunkami określonymi w Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych.
 7. Każdy kraj, którego administracja nie zajmuje się przewozem paczek, ma prawo zlecić wykonanie postanowień Konwencji przedsiębiorstwu przewozowemu. Jednocześnie może on ograniczyć tę usługę do paczek pochodzących lub przeznaczonych do miejscowości obsługiwanych przez te przedsiębiorstwa.
 8. W odstępstwie od postanowień przewidzianych w ustępie 5, kraje, które przed 1 stycznia 2001 roku nie były stronami Porozumienia dotyczącego paczek pocztowych nie są zobowiązane do świadczenia usługi paczek pocztowych.

Artykuł 13

Usługi dodatkowe

1. Kraje członkowskie zapewniają następujące obowiązkowe usługi dodatkowe:
 - 1.1 usługę polecenia dla **wychodzących listowych przesyłek lotniczych i przesyłek priorytetowych;**
 - 1.2 **usługę polecenia dla wychodzących listowych przesyłek niepriorytetowych oraz lądowo-morskich dla kierunków, dla których nie świadczona jest usługa priorytetowa lub lotnicza;**
 - 1.3 **usługę polecenia dla wszystkich przychodzących przesyłek listowych.**

2. Fakultatywne jest świadczenie usługi polecenia dla wychodzących listowych przesyłek niepriorytetowych i lądowo-morskich dla kierunków, dla których zapewniona jest usługa priorytetowa lub lotnicza.

3. Kraje członkowskie mogą zapewniać poniższe fakultatywne usługi dodatkowe w obrocie między administracjami, które zgodziły się świadczyć takie usługi:

3.1 usługę przesyłek z zadeklarowaną wartością dla przesyłek listowych i paczek;

3.2 usługę przesyłek z poświadczonym doręczeniem dla przesyłek listowych;

3.3 usługę przesyłek za pobraniem dla przesyłek listowych i paczek;

3.4 usługę przesyłek ekspresowych dla przesyłek listowych i paczek;

3.5 usługę doręczenia do rąk własnych dla **listowych przesyłek** poleconych, z poświadczonym doręczeniem lub z zadeklarowaną wartością;

3.6 usługę przesyłek wolnych od opłat i należności dla przesyłek listowych i paczek;

3.7 usługę paczek łamliwych i paczek utrudniających manipulacje;

3.8 usługę ładunku zbiorowego „Consignment” dla przesyłek grupowych przeznaczonych za granicę pochodzących od jednego nadawcy.

4. Trzy poniższe usługi dodatkowe mają charakter zarówno obowiązkowy jak i fakultatywny:

4.1 usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią (skrót po francusku: „CCRI”, skrót po angielsku: „IBRS”), która jest zasadniczo fakultatywna; jednakże, wszystkie administracje są zobowiązane zapewnić usługę zwrotu przesyłek CCRI (IBRS);

4.2 usługa międzynarodowych kuponów na odpowiedź; kupony te mogą być wymieniane w każdym kraju członkowskim, ale ich sprzedaż jest fakultatywna;

4.3 **potwierdzenie odbioru dla listowych przesyłek poleconych lub z poświadczonym doręczeniem, paczek i przesyłek z zadeklarowaną wartością; wszystkie administracje przyjmują potwierdzenia odbioru dla przesyłek przychodzących; jednakże, świadczenie usługi potwierdzenia odbioru dla przesyłek wychodzących jest fakultatywne.**

5. Usługi te i opłaty z nimi związane opisane są w Regulaminach.

6. Jeżeli elementy usługi podane poniżej podlegają opłatom specjalnym w obrocie krajowym, administracje pocztowe są upoważnione do pobierania takich samych opłat dla przesyłek międzynarodowych, zgodnie z warunkami ustalonymi w Regulaminach:

- 6.1 doręczanie pakietów o masie powyżej 500 gramów;
- 6.2 nadanie przesyłek listowych w ostatniej chwili przed najpóźniejszą godziną;
- 6.3 nadanie przesyłek poza normalnymi godzinami otwarcia okienek;
- 6.4 zabranie przesyłki z siedziby nadawcy;
- 6.5 wydanie przesyłki listowej poza normalnymi godzinami otwarcia okienek;
- 6.6 wydanie przesyłki adresowanej „poste restante”;
- 6.7 składowanie przesyłek listowych o masie powyżej 500 gramów i paczek pocztowych;
- 6.8 doręczanie paczek w odpowiedzi na zawiadomienie o nadejściu;
- 6.9 ubezpieczenie od ryzyka działania siły wyższej.

Artykuł 14

Poczta elektroniczna, EMS, **zintegrowana logistyka** i nowe usługi

1. Administracje pocztowe mogą uzgodnić między sobą, że będą uczestniczyć w świadczeniu poniższych usług opisanych w Regulaminach:
 - 1.1 poczta elektroniczna, która jest usługą wykorzystującą elektroniczne przesyłanie wiadomości;
 - 1.2 **EMS, która jest ekspresową usługą pocztową przeznaczoną dla dokumentów oraz towarów, i która stanowi, o ile to możliwe, najszybszą usługę pocztową wykonywaną za pomocą środków fizycznych; administracje pocztowe mają prawo świadczyć tę usługę na podstawie wielostronnego Porozumienia standardowego EMS lub na podstawie porozumień dwustronnych;**
 - 1.3 **usługa zintegrowanej logistyki, która w pełni odpowiada potrzebom klientów w zakresie logistyki i obejmuje etapy przed i po fizycznym przesłaniu towarów i dokumentów;**
 - 1.4 **elektroniczny stempel pocztowy, który zaświadcza w sposób dowodowy fakt zaistnienia zdarzenia elektronicznego, w określonej formie, w określonym czasie i w którym wzięty udział jedna lub więcej stron.**
2. Po porozumieniu się między sobą, administracje pocztowe mogą wprowadzić nową usługę, nieprzewidzianą wyraźnie w Aktach Związku. Opłaty za nową usługę ustala każda zainteresowana administracja, biorąc pod uwagę koszty eksploatacyjne usługi.

Artykuł 15

Przesyłki nie przyjmowane. Zakazy

1. Postanowienia ogólne

1.1 Nie przyjmuje się przesyłek, które nie spełniają warunków określonych w Konwencji i w Regulaminach. **Nie przyjmuje się również przesyłek wysłanych z zamiarem popełnienia oszustwa lub uchylania się od dokonania pełnej zapłaty należnych opłat.**

1.2 Wyjątki dotyczące zakazów zawartych w niniejszym artykule są ustalone w Regulaminach.

1.3 Wszystkie administracje pocztowe mają możliwość rozszerzenia zakazów wymienionych w niniejszym artykule, które mogą być stosowane natychmiast po ich umieszczeniu we właściwym zbiorze informacji.

2. Zakazy dotyczące wszystkich rodzajów przesyłek

2.1 Umieszczanie niżej wymienionych przedmiotów jest zakazane we wszystkich rodzajach przesyłek:

2.1.1 narkotyków i substancji psychotropowych;

2.1.2 przedmiotów nieprzyzwoitych lub niemoralnych;

2.1.3 przedmiotów, których przywóz lub obrót jest zabroniony w kraju przeznaczenia;

2.1.4 przedmiotów, które ze względu na ich właściwości lub opakowanie mogą stanowić niebezpieczeństwo dla pracowników i ludności, brudzić lub uszkadzać inne przesyłki, urządzenia pocztowe lub mienie należące do osób trzecich;

2.1.5 dokumentów mających charakter korespondencji bieżącej i osobistej wymienianych między osobami innymi niż nadawca i adresat lub osoby z nimi zamieszkujące.

3. Materiały wybuchowe, łatwopalne lub promieniotwórcze i inne materiały niebezpieczne

3.1 Umieszczanie materiałów wybuchowych, łatwopalnych lub innych materiałów niebezpiecznych jak również substancji promieniotwórczych jest zakazane we wszystkich rodzajach przesyłek.

3.2 Wyjątkowo, przyjmuje się następujące substancje:

3.2.1 wymienione w artykule 16 ustęp 1 substancje promieniotwórcze wysyłane w przesyłkach listowych i w paczkach pocztowych;

- 3.2.2 wymienione w artykule 16 ustęp 2 substancje biologiczne wysyłane w przesyłkach listowych.**
- 4. Żywe zwierzęta**
- 4.1 Umieszczanie żywych zwierząt jest zakazane we wszystkich rodzajach przesyłek.**
- 4.2 Wyjątkowo, zwierzęta wymienione poniżej przyjmuje się w przesyłkach listowych innych niż przesyłki z zadeklarowaną wartością:**
- 4.2.1 pszczoły, pijawki i jedwabniki;**
- 4.2.2 pasożyty i niszczycele szkodliwych owadów, przeznaczone do zwalczania tych owadów, a wymieniane między urzędowo uznanymi instytucjami;**
- 4.2.3 muchy z rodziny wywilżnowatych (drosophiliadae) przeznaczone do prowadzenia badań biomedycznych wymieniane między urzędowo uznanymi instytucjami.**
- 4.3 Wyjątkowo, następujące zwierzęta przyjmuje się w paczkach:**
- 4.3.1 żywe zwierzęta, których przewóz pocztą jest dozwolony przepisami pocztowymi zainteresowanych krajów.**
- 5. Umieszczanie korespondencji w paczkach**
- 5.1 Umieszczanie niżej wymienionych przedmiotów jest zakazane w paczkach pocztowych:**
- 5.1.1 dokumentów mających charakter korespondencji bieżącej i osobistej;**
- 5.1.2 wszelkiej korespondencji wymienianej między osobami innymi niż nadawca i adresat lub osoby z nimi zamieszkujące.**
- 6. Monety, banknoty i inne przedmioty wartościowe**
- 6.1 Zabrania się umieszczania monet, banknotów, waluty lub jakichkolwiek walorów płatnych na okaziciela, czeków podróжных, platyny, złota lub srebra, przetworzonych lub nie, kamieni szlachetnych, biżuterii i innych przedmiotów wartościowych:**
- 6.1.1 w przesyłkach listowych bez zadeklarowanej wartości;**
- 6.1.1.1 jednakże, jeśli przepisy kraju nadania i kraju przeznaczenia na to pozwalają, to takie przedmioty mogą być przesyłane w zamkniętej kopercie jako przesyłki polecane;**

- 6.1.2 w paczkach bez zadeklarowanej wartości, chyba że pozwalają na to przepisy kraju nadania i kraju przeznaczenia;
- 6.1.3 w paczkach bez zadeklarowanej wartości wymienianych między dwoma krajami, które przyjmują deklarowanie wartości;
 - 6.1.3.1 ponadto, każda administracja ma prawo zakazać umieszczania złota w sztabkach w paczkach z lub bez zadeklarowanej wartości, pochodzących z jej terytorium lub przeznaczonych na jej terytorium albo przesyłanych w tranzycie otwartym przez jej terytorium; może ona ograniczyć rzeczywistą wartość takich przesyłek.
- 7. Druki i druki dla ociemniałych (cekogramy)
 - 7.1 Druki i druki dla ociemniałych (cekogramy):
 - 7.1.1 nie mogą posiadać żadnej adnotacji ani zawierać jakiegokolwiek elementu korespondencji;
 - 7.1.2 nie mogą zawierać żadnego znaczka pocztowego, żadnej formy opłaty pocztowej, skasowanych lub nie, ani żadnego papieru wartościowego, z wyjątkiem przypadków, kiedy przesyłka zawiera kartkę, kopertę lub opaskę ze znakiem świadczącym o uprzednim uiszczeniu opłaty w celu dokonania jej zwrotu i na której wydrukowany jest adres nadawcy przesyłki lub jego przedstawiciela w kraju nadania lub przeznaczenia oryginalnej przesyłki.
- 8. Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami
 - 8.1 Postępowanie z przesyłkami przyjętymi niezgodnie z przepisami określają Regulaminy. Jednakże, przesyłek zawierających przedmioty wymienione w ustępie 2 punkt 1.1, w ustępie 2 punkt 1.2 i w ustępie 3 punkt 1 w żadnym przypadku nie wysyła się do miejsca przeznaczenia, nie doręcza się adresatom ani nie zwraca się do miejsca nadania. Jeżeli przedmioty wymienione w ustępie 2 punkt 1.1 oraz w ustępie 3 punkt 1 zostaną wykryte w przesyłkach w tranzycie, będą one traktowane zgodnie z przepisami kraju tranzytowego.

Artykuł 16

Dopuszczalne substancje promieniotwórcze i substancje biologiczne

- 1. Przyjmuje się substancje promieniotwórcze w przesyłkach listowych i paczkach pocztowych w relacjach między administracjami pocztowymi, które wyraziły zgodę na przyjmowanie takich przesyłek bądź we wzajemnym obrocie, bądź tylko w jednym kierunku, na następujących warunkach:
 - 1.1 substancje promieniotwórcze powinny być przygotowane i opakowane zgodnie z właściwymi postanowieniami Regulaminów;

- 1.2 jeśli wysyłane są one w przesyłkach listowych, podlegają one opłacie za przesyłki priorytetowe lub opłacie za listy oraz za polecenie;
 - 1.3 substancje promieniotwórcze umieszczone w przesyłkach listowych lub w paczkach pocztowych powinny być kierowane najszybszą drogą, zazwyczaj lotniczą, pod warunkiem uiszczenia odpowiednich dopłat lotniczych;
 - 1.4 substancje promieniotwórcze mogą być nadawane tylko przez należycie upoważnionych nadawców.
2. Przyjmuje się substancje biologiczne w przesyłkach listowych na następujących warunkach:
- 2.1 Łatwo psujące się substancje biologiczne, substancje wywołujące zakażenie i stały dwutlenek węgla (suchy lód), jeśli stosowany jest do chłodzenia substancji wywołujących zakażenie, mogą być wysyłane pocztą tylko w ramach wymiany między oficjalnie uznanymi uprawnionymi laboratoriami. Te niebezpieczne towary mogą być przyjmowane w przesyłkach w celu ich skierowania drogą lotniczą, pod warunkiem, że pozwalają na to przepisy krajowe, instrukcje techniczne obowiązujące w Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (OACI) i przepisy IATA dotyczące niebezpiecznych towarów.
 - 2.2 Łatwo psujące się substancje biologiczne oraz substancje wywołujące zakażenie przygotowane i opakowane zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Regulaminu podlegają opłacie za przesyłki priorytetowe lub opłacie za listy oraz za polecenie. Za opracowanie pocztowe takich przesyłek można pobierać dopłatę.
 - 2.3 Przyjmowanie łatwo psujących się substancji biologicznych i substancji wywołujących zakażenie ograniczone jest do krajów członkowskich, których administracje pocztowe wyraziły zgodę na przyjmowanie takich przesyłek bądź we wzajemnym obrocie, bądź tylko w jednym kierunku.
 - 2.4 Substancje takie kierowane są najszybszą drogą, zazwyczaj lotniczą, pod warunkiem uiszczenia odpowiednich dopłat lotniczych i korzystają z priorytetu przy doręczaniu.

Artykuł 17 Reklamacje

1. Każda administracja pocztowa jest zobowiązana przyjąć reklamacje dotyczące każdej przesyłki nadanej w jej służbie lub w służbie innej administracji **pocztowej**, pod warunkiem że reklamacje te zostaną złożone w okresie sześciu miesięcy, licząc od dnia następnego po dniu nadania przesyłki. **Okres sześciu miesięcy dotyczy relacji pomiędzy wnoszącymi reklamacje a administracjami pocztowymi i nie obejmuje przesyłania reklamacji między administracjami pocztowymi.**

- 1.1 **Jednakże przyjęcie reklamacji dotyczących nieotrzymania zwykłej przesyłki listowej nie jest obowiązkowe. Administracje pocztowe, które przyjmują reklamacje dotyczące nieotrzymania zwykłych przesyłek listowych mają prawo ograniczyć swoje procedury reklamacyjne do poszukiwań w służbie niedoręczalnych przesyłek.**
2. Reklamacje są przyjmowane na warunkach ustalonych w Regulaminach.
3. Opracowanie reklamacji jest bezpłatne. Jednakże dodatkowe koszty spowodowane żądaniem przesłania usługą EMS pokrywa w zasadzie osoba zgłaszająca reklamację.

Artykuł 18

Kontrola celna. Opłaty celne i inne należności

1. Administracje pocztowe kraju nadania i przeznaczenia są upoważnione do przedstawiania przesyłek do kontroli celnej, zgodnie z przepisami tych krajów.
2. Przesyłki podlegające kontroli celnej mogą być obciążone, na rzecz poczty, opłatą za przedstawienie do kontroli celnej, której kwota **wskaźnikowa** ustalona jest w Regulaminach. Opłatę tę pobiera się tylko z tytułu przedstawienia do kontroli celnej i odprawy celnej przesyłek, które obciążone zostały opłatami celnymi lub każdą inną należnością tego samego rodzaju.
3. Administracje pocztowe, które otrzymały zezwolenie na dokonywanie odprawy celnej w imieniu klientów są upoważnione do pobierania od klientów opłaty opartej na rzeczywistych kosztach operacji.
4. Administracje pocztowe upoważnione są do pobierania od nadawców lub adresatów przesyłek, zależnie od okoliczności, opłat celnych i wszystkich ewentualnych innych należności.

Artykuł 19

Wymiana odsyłek zamkniętych z jednostkami wojskowymi

- 1 Listowe odsyłki zamknięte mogą być wymieniane za pośrednictwem służb lądowych, morskich lub lotniczych innych krajów:
 - 1.1 między urzędami pocztowymi jednego z krajów członkowskich a dowódcami jednostek wojskowych oddanych do dyspozycji Organizacji Narodów Zjednoczonych;
 - 1.2 między dowódcami takich jednostek wojskowych;
 - 1.3 między urzędami pocztowymi jednego z krajów członkowskich a dowódcami jednostek morskich, lotniczych **lub lądowych**, okrętów wojennych lub samolotów wojskowych tego samego kraju stacjonujących za granicą;

1.4 między dowódcami jednostek morskich, lotniczych **lub lądowych**, okrętów wojennych lub samolotów wojskowych tego samego kraju.

2. Przesyłki listowe umieszczone w odsyłkach, o których mowa w ustępie 1, powinny być wyłącznie adresowane do bądź pochodzić od członków jednostek wojskowych lub sztabów i załóg okrętów lub samolotów wojskowych, otrzymujących lub nadających te odsyłki. Stosowane do nich opłaty taryfowe i warunki wysyłania ustalone są na podstawie przepisów administracji pocztowej kraju, który oddał do dyspozycji jednostkę wojskową bądź do którego należą okręty lub samoloty.

3. W przypadku braku specjalnego porozumienia, administracja pocztowa kraju, który oddał do dyspozycji jednostkę wojskową, bądź do którego należą okręty wojenne lub samoloty wojskowe, jest dłużna danym administracjom należności za tranzyt odsyłek oraz z tytułu opłat końcowych (kosztów końcowych) i opłat za przewóz lotniczy.

Artykuł 20

Standardy oraz cele w zakresie jakości usług

1. Administracje powinny **określić i opublikować standardy oraz cele w zakresie doręczania przychodzących do nich przesyłek listowych i paczek.**

2. **Te standardy i cele, powiększone o czas zazwyczaj potrzebny na odprawę celną, nie powinny być mniej korzystne niż te stosowane dla porównywalnych przesyłek w obrocie krajowym.**

3. Administracje kraju nadania **powinny określić również i opublikować standardy od końca do końca** dla listowych przesyłek priorytetowych i lotniczych **jak również dla paczek oraz paczek ekonomicznych/lądowo-morskich.**

4. Administracje pocztowe oceniają **stosowanie standardów jakości usług.**

Rozdział 2

Odpowiedzialność

Artykuł 21

Odpowiedzialność administracji pocztowych. Odszkodowania

1. Postanowienia ogólne

1.1 Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w artykule **22**, administracje pocztowe odpowiadają za:

1.1.1 zaginięcie, ograbienie lub uszkodzenie przesyłek poleconych, paczek zwykłych i przesyłek z zadeklarowaną wartością;

- 1.1.2 zaginięcie przesyłek z poświadczonym doręczeniem;
- 1.1.3 **zwrot paczki, dla której nie podano przyczyny nedoręczenia.**
- 1.2 **Administracje pocztowe nie ponoszą odpowiedzialności za przesyłki inne niż te wymienione w ustępie 1 punkt 1.1 i ustępie 1 punkt 1.2.**
- 1.3 **W każdym innym przypadku nieprzewidzianym w niniejszej Konwencji, administracje pocztowe nie ponoszą odpowiedzialności.**
- 1.4 Jeśli zaginięcie lub całkowite uszkodzenie przesyłki poleconej, paczki zwykłej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością wynika z działania siły wyższej nie dającej podstawy do odszkodowania, nadawca ma prawo do zwrotu uiszczonych opłat, z wyjątkiem opłaty ubezpieczeniowej.
- 1.5 **Kwoty wypłacanego odszkodowania nie mogą być wyższe od kwot podanych w Regulaminie poczty listowej i w Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych.**
- 1.6 **W przypadku ponoszenia odpowiedzialności, szkody pośrednie lub korzyści nie zrealizowane nie są brane pod uwagę w kwocie wypłaconego odszkodowania.**
- 1.7 **Wszystkie postanowienia dotyczące odpowiedzialności administracji pocztowych są ścisłe, obowiązkowe i wyczerpujące. Administracje pocztowe nie ponoszą w żadnym przypadku odpowiedzialności - nawet w przypadku poważnej winy (poważnego błędu) - poza limitami ustalonymi w Konwencji i Regulaminach.**
- 2. Przesyłki polecone
 - 2.1 W przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia przesyłki poleconej, nadawca ma prawo do odszkodowania ustalonego w Regulaminie poczty listowej. Jeśli nadawca żąda kwoty niższej od kwoty ustalonej w Regulaminie poczty listowej, administracje mają prawo wypłacić tę mniejszą kwotę i na tej podstawie otrzymać zwrot odszkodowania od innych administracji, których to dotyczy.
 - 2.2 W przypadku częściowego ograbienia lub częściowego uszkodzenia przesyłki poleconej, nadawca ma prawo do odszkodowania, które odpowiada, w zasadzie, rzeczywistej wysokości szkody poniesionej wskutek ograbienia lub **uszkodzenia.**
- 3. Przesyłki z poświadczonym doręczeniem
 - 3.1 W przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia przesyłki z poświadczonym doręczeniem, nadawca ma prawo **tylko** do zwrotu uiszczonych opłat.
- 4. Paczki zwykłe

- 4.1 W przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia paczki zwykłej, nadawca ma prawo do odszkodowania ustalonego w Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych. **Jeśli nadawca żąda kwoty niższej od kwoty ustalonej w Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych, administracje mają prawo wypłacić tę mniejszą kwotę i na tej podstawie otrzymać zwrot odszkodowania od innych administracji, których to dotyczy.**
- 4.2 W przypadku częściowego ograbienia lub częściowego uszkodzenia paczki zwykłej, nadawca ma prawo do odszkodowania, które odpowiada, w zasadzie, rzeczywistej wysokości szkody poniesionej w wyniku ograbienia lub **uszkodzenia.**
- 4.3 Administracje pocztowe mogą uzgodnić stosowanie we wzajemnym obrocie ustalonej w Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych kwoty za paczkę, bez względu na masę paczki.
5. Przesyłki z zadeklarowaną wartością
- 5.1 W przypadku zaginięcia, całkowitego ograbienia lub całkowitego uszkodzenia przesyłki z zadeklarowaną wartością, nadawca ma prawo do odszkodowania, które odpowiada, w zasadzie, kwocie zadeklarowanej wartości w SDR (DTS).
- 5.2 W przypadku częściowego ograbienia lub częściowego uszkodzenia przesyłki z zadeklarowaną wartością, nadawca ma prawo do odszkodowania, które odpowiada, w zasadzie, rzeczywistej wysokości szkody poniesionej wskutek ograbienia lub uszkodzenia. Jednakże, w żadnym przypadku kwota odszkodowania nie może przekroczyć zadeklarowanej wartości w SDR (DTS).
6. W przypadkach wymienionych w ustępach 4 i 5, odszkodowanie oblicza się według ceny bieżącej, przeliczonej na SDR (DTS), przedmiotów lub towarów tego samego rodzaju, w miejscu i czasie przyjęcia przesyłki do przewozu. W przypadku braku ceny bieżącej, odszkodowanie oblicza się według zwykłej wartości przedmiotów lub towarów szacowanych w oparciu o te same zasady.
7. Jeżeli odszkodowanie należy się za zaginięcie, całkowite ograbienie lub całkowite uszkodzenie przesyłki poleconej, paczki zwykłej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością, to nadawca albo, w zależności od okoliczności, adresat ma ponadto prawo do zwrotu uiszczonych opłat i należności, z wyjątkiem opłaty za polecenie lub opłaty ubezpieczeniowej. To samo dotyczy przesyłek poleconych, paczek zwykłych lub przesyłek z zadeklarowaną wartością, których adresat odmówił przyjęcia z powodu ich złego stanu, jeśli winę za ten stan przypisuje się służbie pocztowej i ponosi ona za to odpowiedzialność.
8. W odstępstwie od postanowień przewidzianych w ustępach 2, 4 i 5, adresat ma prawo do odszkodowania po przyjęciu ograbionej lub uszkodzonej przesyłki poleconej, paczki zwykłej lub przesyłki z zadeklarowaną wartością.

9. Administracja pocztowa kraju nadania ma prawo wypłacić nadawcom w swoim kraju odszkodowania przewidziane w przepisach krajowych dla przesyłek poleconych i paczek bez podanej wartości, pod warunkiem że nie są one niższe od odszkodowań, które ustalone są w ustępie 2 punkt 1 i w ustępie 4 punkt 1. To samo odnosi się do administracji pocztowej kraju przeznaczenia, gdy odszkodowanie wypłacane jest adresatowi. Kwoty określone w ustępie 2 punkt 1 i ustępie 4 punkt 1 mają jednak nadal zastosowanie:

9.1 w przypadku regresu skierowanego w stosunku do odpowiedzialnej administracji;

9.2 jeżeli nadawca zrzeknie się swych praw na rzecz adresata lub odwrotnie.

10. Do tego artykułu nie ma zastosowania żadne zastrzeżenie dotyczące wypłaty odszkodowania dla administracji pocztowych, z wyjątkiem przypadku zawarcia dwustronnej umowy.

Artykuł 22

Nieponoszenie odpowiedzialności przez administracje pocztowe

1. Administracje pocztowe przestają być odpowiedzialne za przesyłki polecane, przesyłki z poświadczonym doręczeniem, paczki i przesyłki z zadeklarowaną wartością, które zostały doręczone zgodnie z zasadami określonymi w ich przepisach krajowych dla przesyłek tego samego rodzaju. Jednakże odpowiedzialność jest nadal utrzymana:

1.1 jeśli ograbienie lub uszkodzenie zostanie stwierdzone bądź przed doręczeniem, bądź w chwili doręczenia przesyłki;

1.2 o ile zezwalają na to przepisy krajowe, jeśli adresat, lub nadawca w przypadku zwrotu do miejsca nadania, zgłosi zastrzeżenia przy przyjmowaniu ograbionej lub uszkodzonej przesyłki;

1.3 o ile zezwalają na to przepisy krajowe, jeśli przesyłka polecana została doręczona do oddawczej skrzynki adresata, a adresat oświadcza, że nie otrzymał przesyłki;

1.4 jeśli adresat paczki lub przesyłki z zadeklarowaną wartością, lub nadawca w przypadku jej zwrotu do miejsca nadania, pomimo złożenia prawidłowego pokwitowania, powiadomi niezwłocznie administrację kraju doręczającego przesyłkę o stwierdzonej szkodzie; powinien on przedstawić dowody, że ograbienie lub uszkodzenie nie nastąpiło po doręczeniu; **termin „niezwłocznie” powinien zostać zinterpretowany zgodnie z przepisami krajowymi.**

2. Administracje pocztowe nie ponoszą odpowiedzialności:

2.1 w przypadku działania siły wyższej, **z zastrzeżeniem postanowień artykułu 13 ustęp 6 punkt 9;**

- 2.2 jeżeli nie mogą udzielić informacji o przesyłkach wskutek zniszczenia dokumentów służbowych w wyniku działania siły wyższej, a ich odpowiedzialność nie została udowodniona w inny sposób;
 - 2.3 jeżeli szkoda powstała z powodu błędu lub zaniedbania ze strony nadawcy lub wynika z rodzaju zawartości;
 - 2.4 jeśli chodzi o przesyłki, które podlegają zakazom przewidzianym w artykule **15**;
 - 2.5 w przypadku zajęcia, na mocy przepisów kraju przeznaczenia, zgodnie z zawiadomieniem administracji tego kraju;
 - 2.6 jeśli chodzi o przesyłki z zadeklarowaną wartością, które były przedmiotem oszukańczego zadeklarowania wartości wyższej od rzeczywistej wartości zawartości;
 - 2.7 jeżeli nadawca nie zgłosił żadnej reklamacji w terminie sześciu miesięcy, licząc od dnia następnego po dniu nadania przesyłki;
 - 2.8 jeśli chodzi o paczki jeńców wojennych i internowanych osób cywilnych;
 - 2.9 jeżeli są podejrzenia, że nadawca działał z zamiarem oszustwa w celu otrzymania odszkodowania.**
3. Administracje pocztowe nie ponoszą żadnej odpowiedzialności z tytułu deklaracji celnych, bez względu na formę ich sporządzenia, ani z tytułu decyzji podjętych przez służby celne w czasie sprawdzania przesyłek podlegających kontroli celnej.

Artykuł 23

Odpowiedzialność nadawcy

1. Nadawca przesyłki jest odpowiedzialny **za uszkodzenia ciała odniesione przez pracowników poczty oraz za wszelkie szkody wyrządzone innym przesyłkom pocztowym i urządzeniom pocztowym, spowodowane nadaniem przedmiotów niedopuszczonych do przewozu lub nieprzestrzeganiem warunków przyjęcia.**
2. **W przypadku szkód wyrządzonych innym przesyłkom pocztowym, nadawca jest odpowiedzialny w takim samym zakresie jak administracje pocztowe za każdą uszkodzoną przesyłkę.**
3. Nadawca pozostaje odpowiedzialny nawet wtedy, gdy urząd nadawczy przyjmie taką przesyłkę.
4. Natomiast, **jeżeli nadawca przestrzegał warunków przyjęcia przesyłki, nie ponosi on odpowiedzialności, o ile wystąpił błąd lub zaniedbanie ze strony administracji pocztowych lub przewoźników w opracowaniu przesyłek po ich przyjęciu.**

Artykuł 24

Wypłata odszkodowania

1. Z zastrzeżeniem prawa regresu w stosunku do odpowiedzialnej administracji, obowiązek wypłaty odszkodowania i zwrotu opłat oraz należności ciąży na administracji kraju nadania lub na administracji kraju przeznaczenia.
2. Nadawca może zrzec się swych praw do odszkodowania na rzecz adresata. I odwrotnie, adresat może zrzec się swych praw na rzecz nadawcy. Nadawca lub adresat może upoważnić osobę trzecią do otrzymania odszkodowania, o ile przepisy krajowe na to pozwalają.

Artykuł 25

Ewentualne odzyskanie odszkodowania od nadawcy lub adresata

1. Jeżeli po wypłaceniu odszkodowania, przesyłka polecona, paczka lub przesyłka z zadeklarowaną wartością, albo część zawartości uważana poprzednio za zaginioną zostanie odnaleziona, to nadawca lub adresat, zależnie od okoliczności, jest powiadomiony, że może ją podjąć w okresie trzech miesięcy w zamian za zwrot kwoty wypłaconego odszkodowania. Prosi się go jednocześnie o podanie, komu przesyłka ma być doręczona. W razie odmowy lub nieudzielenia odpowiedzi w wyznaczonym terminie, postępuje się podobnie w stosunku do adresata lub nadawcy, zależnie od okoliczności, **przyznając tej osobie ten sam czas na odpowiedź.**
2. Jeżeli nadawca i adresat rezygnują z przyjęcia przesyłki **lub nie udzielą odpowiedzi w wyznaczonym terminie określonym w ustępie 1**, staje się ona własnością tej administracji lub ewentualnie tych administracji, które poniosły stratę.
3. W przypadku późniejszego odnalezienia przesyłki z zadeklarowaną wartością, której zawartość zostaje uznana za niższą od kwoty wypłaconego odszkodowania, nadawca lub adresat, zależnie od okoliczności, powinien zwrócić kwotę tego odszkodowania w zamian za wydanie przesyłki, niezależnie od tego, jakie będą konsekwencje wynikające z oszukańczego zadeklarowania wartości.

Artykuł 26

Wzajemność stosowana wobec zastrzeżeń dotyczących odpowiedzialności

1. **W odstępstwie od postanowień artykułów od 22 do 25, każdy kraj członkowski, który zastrzega sobie prawo do niewypłacania odszkodowania z tytułu odpowiedzialności, nie ma prawa do odszkodowania ze strony innego kraju członkowskiego, który zgadza się na ponoszenie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami wyżej wymienionych artykułów.**

Rozdział 3

Postanowienia szczególne dotyczące przesyłek listowych

Artykuł 27

Nadawanie przesyłek listowych za granicą

1. Żaden kraj członkowski nie jest zobowiązany do przewożenia ani doręczania adresatom przesyłek listowych, których nadawcy, mający siedzibę na jego terytorium, nadają lub powodują ich nadawanie w obcym kraju w celu skorzystania ze stosowanych tam niższych opłat.

2. Postanowienia ustępu 1 stosuje się bez różnicy zarówno do przesyłek listowych przygotowanych do wysłania w kraju - siedzibie nadawcy i następnie przewiezionych za granicę, jak i do przesyłek listowych przygotowanych do wysłania w obcym kraju.

3. Administracja kraju przeznaczenia ma prawo żądać od nadawcy lub z powodu jego braku od administracji kraju nadania, zapłaty według taryfy krajowej. Jeśli ani nadawca, ani administracja kraju nadania nie zgadza się na uiszczenie tych opłat w terminie określonym przez administrację kraju przeznaczenia, ta ostatnia może albo zwrócić takie przesyłki do administracji kraju nadania będąc uprawniona do otrzymania zapłaty za koszty zwrotu, albo postąpić z przesyłkami stosownie do swoich własnych przepisów.

4. Żaden kraj członkowski nie jest zobowiązany do przewożenia ani doręczania adresatom przesyłek listowych, których nadawcy nadali je lub polecili nadać w dużych ilościach w kraju innym niż ten, gdzie znajduje się ich siedziba, jeśli kwota do pobrania z tytułu opłat końcowych (kosztów końcowych) okaże się niższa od kwoty, jaka zostałaby pobrana, gdyby przesyłki zostały nadane w kraju - siedzibie nadawców. Administracje krajów przeznaczenia mają prawo żądać od administracji kraju nadania zapłaty odpowiadającej ponoszonym kosztom, ale nieprzekraczającej granicy określonej przez większą z kwot, wynikających z dwóch następujących formuł: albo 80% taryfy krajowej za porównywalne przesyłki, albo 0,14 SDR (DTS) za przesyłkę plus 1 SDR (DTS) za kilogram. Jeśli administracja kraju nadania nie zgadza się na zapłacenie żądanej opłaty w terminie określonym przez administrację kraju przeznaczenia, ta ostatnia może albo zwrócić takie przesyłki do administracji kraju nadania będąc uprawniona do otrzymania zapłaty za koszty zwrotu, albo postąpić z przesyłkami stosownie do swoich własnych przepisów.

Część trzecia

Zapłata

Rozdział 1

Postanowienia szczególne dotyczące przesyłek listowych

Artykuł 28

Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia ogólne (po francusku „Frais terminaux”, po angielsku „Terminal dues”)

1. Z zastrzeżeniem zwolnień określonych w Regulaminach, każda administracja, która otrzymuje przesyłki listowe od innej administracji, ma prawo pobierania od administracji kraju wysyłającego zapłatę za koszty związane z nadchodzącą pocztą międzynarodową.

2. Dla stosowania postanowień dotyczących zapłaty opłat końcowych (kosztów końcowych), administracje pocztowe zostają podzielone na kraje i **terytoria systemu docelowego** lub kraje i **terytoria mające prawo uczestnictwa w systemie przejściowym**, zgodnie z listą sporządzoną dla tego celu przez Kongres w **rezolucji C 12/2004. W postanowieniach dotyczących opłat końcowych (kosztów końcowych) zarówno kraje jak i terytoria nazywane są „krajami”**.

3. Postanowienia niniejszej Konwencji dotyczące płatności opłat końcowych (kosztów końcowych) stanowią środki przejściowe, prowadzące do przyjęcia systemu zapłaty uwzględniającego elementy właściwe dla każdego kraju.

4. Dostęp do obrotu krajowego

4.1 Każda administracja oddaje do dyspozycji innej administracji zbiór taryf, terminów i warunków, które oferuje w swym obrocie wewnętrznym, na takich samych warunkach jak dla swoich krajowych klientów.

4.2 Administracja wysyłająca może, na porównywalnych warunkach, żądać od administracji **kraju przeznaczenia systemu docelowego**, aby korzystać z takich samych warunków, jakie ta ostatnia przewidziała dla swoich krajowych klientów.

4.3 Administracje **systemu przejściowego** powinny podać czy zezwalają na dostęp na warunkach wymienionych w ustępie 4 punkt 1.

4.3.1 Jeżeli administracja **systemu przejściowego** oświadcza, że zezwala na dostęp na warunkach oferowanych w swoim obrocie wewnętrznym, zezwolenie to stosuje się do wszystkich administracji Związku w sposób niedyskryminujący.

4.4 Do administracji kraju przeznaczenia należy decyzja, czy warunki dostępu do jej obrotu wewnętrznego są spełnione przez administrację kraju nadania.

5. Stawki opłat końcowych (kosztów końcowych) dotyczące poczty masowej nie powinny być wyższe od najbardziej korzystnych stawek stosowanych przez administrację kraju przeznaczenia, zgodnie z zawartymi porozumieniami dwustronnymi lub wielostronnymi odnoszącymi się do opłat końcowych (kosztów końcowych). Do administracji kraju przeznaczenia należy ocena, czy administracja kraju nadania spełniła warunki dostępu, czy też ich nie spełniła.

6. **Zapłata opłat końcowych (kosztów końcowych) będzie opierać się na wynikach jakości usług osiągniętych w kraju przeznaczenia. Rada Eksploatacji Pocztovej (Rada do spraw Operacji Pocztowych) będzie w związku z tym upoważniona do przyznawania premii do zapłaty określonej w artykułach 29 i 30, aby zachęcić do udziału w systemie kontroli i dla nagrodzenia administracji,**

które osiągają swoje cele jakościowe. Rada Eksploatacji Pocztovej (Rada do spraw Operacji Pocztowych) może również ustalić kary w przypadku niewystarczającej jakości, ale nie może pozbawić administracji ich minimalnej zapłaty określonej w artykułach 29 i 30.

7. Każda administracja może zrezygnować w całości lub częściowo z zapłaty przewidzianej w ustępie 1.

8. Zainteresowane administracje mogą, w wyniku porozumienia dwustronnego lub wielostronnego, stosować inne systemy zapłaty przy regulowaniu rachunków z tytułu opłat końcowych (kosztów końcowych).

Artykuł 29

Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia stosowane przy wymianie poczty między krajami **systemu docelowego**

1. Opłatę za przesyłki listowe, w tym za pocztę masową, z wyjątkiem worków M, ustala się poprzez zastosowanie stawek za przesyłkę i za kilogram odzwierciedlających koszty opracowania poniesione w kraju przeznaczenia; koszty te powinny być powiązane z taryfami wewnętrznymi. Obliczanie stawek odbywa się zgodnie z warunkami określonymi w Regulaminie poczty listowej.

2. Stawki za przesyłkę i za kilogram są obliczane na podstawie **procentu opłaty** za list **priorytetowy** o masie 20 gramów w obrocie krajowym, jak podano niżej:

2.1 w roku **2006: 62%**;

2.2 w roku **2007: 64%**;

2.3 w roku **2008: 66%**;

2.4 w roku **2009: 68%**.

3. **Stawki nie będą mogły przekroczyć:**

3.1 w roku **2006: 0,226 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,768 SDR (DTS) za kilogram;**

3.2 w roku **2007: 0,231 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,812 SDR (DTS) za kilogram;**

3.3 w roku **2008: 0,237 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,858 SDR (DTS) za kilogram;**

3.4 w roku **2009: 0,243 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,904 SDR (DTS) za kilogram.**

4. W okresie od **2006 do 2009** roku, stawki, które mają być stosowane nie będą mogły być niższe od 0,147 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,491 SDR (DTS) za kilogram. **O ile wzrost stawek nie przekroczy 100% opłaty za list priorytetowy o masie 20 gramów w obrocie krajowym danego kraju, minimalne stawki przyjmą następujące wartości:**

4.1 w roku 2006: 0,151 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,536 SDR (DTS) za kilogram;

4.2 w roku 2007: 0,154 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,566 SDR (DTS) za kilogram;

4.3 w roku 2008: 0,158 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,598 SDR (DTS) za kilogram;

4.4 w roku 2009: 0,161 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,630 SDR (DTS) za kilogram.

5. Dla worków M przyjmuje się stawkę 0,793 SDR (DTS) za kilogram.

5.1 Worki M o masie mniejszej niż 5 kilogramów traktuje się dla celów ustalenia opłat końcowych (kosztów końcowych) jak worki ważące 5 kilogramów.

6. Dodatkowa zapłata w wysokości 0,5 SDR (DTS) za przesyłkę jest przewidziana za **przesyłki polecone**, a dodatkowa zapłata w wysokości 1 SDR (DTS) za przesyłkę jest przewidziana za **przesyłki z zadeklarowaną wartością**.

7. Postanowienia przewidziane między krajami **systemu docelowego** odnoszą się do każdego kraju **systemu przejściowego** deklarującego, że chce przyłączyć się do **systemu docelowego**. Rada Eksploatacji Pocztovej (Rada do spraw Operacji Pocztowych) może ustalać środki przejściowe w Regulaminie poczty listowej.

8. Żadne zastrzeżenie, z wyjątkiem zawarcia dwustronnej umowy, nie ma zastosowania do niniejszego artykułu.

Artykuł 30

Opłaty końcowe (koszty końcowe). Postanowienia stosowane wobec strumieni poczty przeznaczonych **do krajów systemu przejściowego, pochodzących z krajów systemu przejściowego oraz wymienianych między krajami systemu przejściowego**

1. Opłata

1.1 Opłata za przesyłki listowe, z wyjątkiem worków M, wynosi **0,147 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,491 SDR (DTS) za kilogram.**

- 1.1.1 Dla strumieni przesyłek poniżej 100 ton rocznie, obie składowe przelicza się na ogólną stawkę wynoszącą 3,727 SDR (DTS) za kilogram w oparciu o średnią światową wynoszącą 15,21 przesyłek w kilogramie.
- 1.1.2 Dla strumieni przesyłek powyżej 100 ton rocznie stosuje się ogólną stawkę 3,727 SDR (DTS) za kilogram, o ile ani administracja kraju przeznaczenia ani administracja kraju nadania nie zażądają korekty stawki w oparciu o rzeczywistą liczbę przesyłek w kilogramie poczty dla danego strumienia przesyłek. Ponadto, stawka ta jest stosowana w przypadku, gdy rzeczywista liczba przesyłek zawartych w kilogramie mieści się między 13 a 17.
- 1.1.3 Jeżeli jedna z administracji zażąda zastosowania rzeczywistej liczby przesyłek w kilogramie, obliczanie opłaty za dany strumień przesyłek jest wykonywane według mechanizmu korekcyjnego przewidzianego w Regulaminie poczty listowej.
- 1.1.4 Korekty w dół ogólnej stawki określonej w ustępie 1 punkt 1.2 nie może zażądać kraj systemu docelowego wobec kraju systemu przejściowego, chyba że ten ostatni zażąda korekty w kierunku przeciwnym.
- 1.2 Dla worków M przyjmuje się stawkę 0,793 SDR (DTS) za kilogram.
- 1.2.1 Worki M o masie mniejszej niż 5 kilogramów traktuje się dla celów ustalenia opłat końcowych (kosztów końcowych) jak worki ważące 5 kilogramów.
- 1.3 Dodatkowa zapłata w wysokości 0,5 SDR (DTS) za przesyłkę **jest przewidziana za przesyłki polecane**, a dodatkowa zapłata w wysokości 1 SDR (DTS) za przesyłkę **jest przewidziana za przesyłki z zadeklarowaną wartością**.
2. Mechanizm harmonizacyjny systemów
 - 2.1 Jeżeli administracja **systemu docelowego** otrzymująca strumień przesyłek ponad 50 ton rocznie stwierdzi, że masa tego strumienia w ciągu roku przekracza próg obliczony zgodnie z warunkami określonymi w Regulaminie poczty listowej, może ona zastosować wobec poczty przekraczającej ten próg system zapłaty przewidziany w artykule 29, pod warunkiem że nie zastosowała ona mechanizmu korekcyjnego.
 - 2.2 Jeżeli administracja **systemu przejściowego** otrzymująca w ciągu jednego roku strumień przesyłek ponad 50 ton z innego kraju systemu przejściowego stwierdzi, że masa tego strumienia w ciągu roku przekracza próg obliczony zgodnie z warunkami określonymi w Regulaminie poczty listowej, może ona zastosować wobec poczty przekraczającej ten próg dodatkową opłatę przewidzianą w artykule 31, pod warunkiem, że nie zastosowała ona mechanizmu korekcyjnego.
3. Poczta masowa

- 3.1 Opłatę za pocztę masową do krajów systemu docelowego ustala się poprzez zastosowanie przewidzianych w artykule 29 stawek za przesyłkę i za kilogram.
- 3.2 Administracje systemu przejściowego mogą żądać za otrzymywaną pocztę masową opłaty w wysokości 0,147 SDR (DTS) za przesyłkę i 1,491 SDR (DTS) za kilogram.
4. Żadne zastrzeżenie, z wyjątkiem umowy dwustronnej, nie ma zastosowania do niniejszego artykułu.

Artykuł 31

Fundusz na rzecz poprawy jakości usług

1. Z wyjątkiem worków M i poczty masowej, opłaty końcowe (koszty końcowe) do zapłacenia przez wszystkie kraje i terytoria krajom zaklasyfikowanym przez Radę Ekonomiczną i Społeczną (skrót po angielsku: ECOSOC) do kategorii krajów najslabiej rozwiniętych (skrót po francusku: PMA, skrót po angielsku: LDCs) podlegają zwiększeniu odpowiadającemu 16,5% stawki 3,727 SDR (DTS) za kilogram określonej w artykule 30, w celu zasilenia Funduszu na rzecz poprawy jakości w krajach najslabiej rozwiniętych. Żadna wpłata tego rodzaju nie ma miejsca pomiędzy krajami najslabiej rozwiniętymi.
2. Kraje członkowskie Światowego Związku Pocztowego i terytoria należące do Związku mają prawo do złożenia Radzie Administracyjnej należycie uzasadnionej prośby, aby ich kraj lub terytorium zostało uznane za potrzebujące dodatkowych środków. Kraje zaklasyfikowane jako TRAC 1 (po francusku MCARB 1) /dawne kraje rozwijające się/ mają prawo zgłosić wniosek do Rady Administracyjnej, aby mogły skorzystać z Funduszu na rzecz poprawy jakości usług na takich samych warunkach jak kraje najslabiej rozwinięte. Ponadto, kraje zaklasyfikowane przez Program Narodów Zjednoczonych w Sprawach Rozwoju (skrót po francusku: PNUD, skrót po angielsku: UNDP) do kategorii krajów płatników netto mają prawo zgłosić wniosek do Rady Administracyjnej, aby skorzystać z Funduszu na rzecz poprawy jakości na takich samych warunkach jak kraje TRAC 1. Rozpatrzone pozytywnie wnioski na mocy niniejszego artykułu wchodzi w życie od pierwszego dnia roku kalendarzowego następującego po wydaniu decyzji Rady Administracyjnej. Rada Administracyjna ocenia prośbę i decyduje, na podstawie surowych kryteriów oceny, czy dany kraj może być lub nie może być uznany, w zależności od przypadku, za kraj najslabiej rozwinięty lub kraj TRAC 1, na potrzeby Funduszu na rzecz poprawy jakości usług. Rada Administracyjna sprawdza i corocznie aktualizuje listę krajów członkowskich Światowego Związku Pocztowego i terytoriów należących do Związku.
3. Z wyjątkiem worków M i przesyłek poczty masowej, opłaty końcowe (koszty końcowe) do zapłacenia przez kraje i terytoria zaklasyfikowane przez Kongres do kategorii krajów uprzemysłowionych dla celów zapłaty opłat końcowych (kosztów końcowych) krajom i terytoriom zaklasyfikowanym przez

Program Narodów Zjednoczonych w Sprawach Rozwoju do kategorii krajów innych niż kraje najslabiej rozwinięte mogących korzystać ze środków TRAC 1 podlegają zwiększeniu odpowiadającemu 8% stawki 3,727 SDR (DTS) za kilogram określonej w artykule 30, w celu zasilenia Funduszu na rzecz poprawy jakości usług w krajach tej ostatniej kategorii.

4. Z wyjątkiem worków M i przesyłek poczty masowej, opłaty końcowe (koszty końcowe) do zapłacenia przez kraje i terytoria zaklasyfikowane przez Kongres do kategorii krajów uprzemysłowionych dla celów zapłaty opłat końcowych (kosztów końcowych) krajom i terytoriom zaklasyfikowanym przez ten sam Kongres do kategorii krajów rozwijających się innych niż wymienione w ustępach 1 i 3 podlegają zwiększeniu odpowiadającemu 1% stawki 3,727 SDR (DTS) za kilogram określonej w artykule 30, w celu zasilenia Funduszu na rzecz poprawy jakości usług.

5. Kraje i terytoria uprawnione do korzystania ze środków TRAC 1 mogą starać się poprawić jakość swych usług poprzez regionalne i wielonarodowe projekty skierowane do krajów najslabiej rozwiniętych i krajów o niskim dochodzie. Projekty te byłyby bezpośrednio korzystne dla wszystkich stron, które uczestniczyłyby w ich finansowaniu za pośrednictwem Funduszu na rzecz poprawy jakości usług.

6. Projekty regionalne powinny w szczególności promować wdrażanie programów Światowego Związku Pocztowego na rzecz poprawy jakości usług oraz wdrażanie systemów rachunkowości analitycznej w krajach rozwijających się. Rada Eksploatacji Pocztowej (Rada do spraw Operacji Pocztowych) ustanowi najpóźniej w roku 2006 odpowiednie procedury związane z finansowaniem tych projektów.

Artykuł 32

Opłaty tranzytowe

(po francusku: „Frans de transit”, po angielsku: „Transit charges”)

1. Odsyłki zamknięte oraz przesyłki kierowane w tranzycie otwartym wymieniane między dwiema administracjami lub między dwoma urzędami tego samego kraju za pośrednictwem służb jednej lub kilku innych administracji (służb trzecich) podlegają płatnościom z tytułu opłat tranzytowych. Opłaty te stanowią zapłatę za świadczenia dotyczące tranzytu lądowego, tranzytu morskiego i tranzytu lotniczego.

Rozdział 2

Inne postanowienia

Artykuł 33

Stawka podstawowa i postanowienia dotyczące opłat za przewóz lotniczy

1. Stawka podstawowa stosowana przy regulowaniu rachunków między administracjami za przewozy lotnicze jest zatwierdzana przez Radę Eksploatacji Pocztovej (Radę do spraw Operacji Pocztowych). Stawka jest obliczana przez Biuro Międzynarodowe na podstawie formuły określonej w Regulaminie poczty listowej.
2. Obliczanie opłat za przewóz lotniczy odsyłek zamkniętych, **przesyłek priorytetowych, przesyłek lotniczych** i paczek lotniczych kierowanych w tranzycie otwartym, **jak również odpowiednie metody rozliczania podane są w Regulaminie poczty listowej i Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych.**
3. Opłaty za przewóz lotniczy na całej trasie pokrywa:
 - 3.1 w przypadku odsyłek zamkniętych, administracja kraju pochodzenia, **łącznie z przypadkiem, gdy odsyłki te kierowane są w tranzycie przez jedną lub kilka pośredniczących administracji pocztowych;**
 - 3.2 w przypadku przesyłek priorytetowych oraz przesyłek lotniczych kierowanych w tranzycie otwartym, łącznie z przesyłkami mylnie skierowanymi, administracja, która przekazała te przesyłki innej administracji.
4. Takie same zasady stosuje się do przesyłek wolnych od opłat tranzytowych lądowych i morskich, jeśli są one kierowane drogą lotniczą.
5. Każda administracja kraju przeznaczenia, która zapewnia przewóz lotniczy poczty międzynarodowej na terytorium swojego kraju, ma prawo do zwrotu dodatkowych kosztów poniesionych z tytułu tego przewozu, pod warunkiem że średnia ważona odległość tych odcinków lotniczych przekracza 300 kilometrów. **Rada Eksploatacji Pocztovej (Rada do spraw Operacji Pocztowych) może zastąpić średnią ważoną odległość innym właściwym kryterium.** O ile nie zostało zawarte porozumienie o niepobieraniu żadnych opłat, opłaty powinny być jednolite dla wszystkich odsyłek priorytetowych i odsyłek lotniczych nadchodzących z zagranicy, bez względu na to, czy poczta ta jest, czy też nie jest kierowana dalej drogą lotniczą.
6. Jednakże, jeśli opłaty końcowe (koszty końcowe) pobierane przez administrację kraju przeznaczenia są powiązane z kosztami lub taryfami krajowymi, nie pobiera się żadnych dodatkowych dopłat za przewóz lotniczy na liniach wewnętrznych.
7. Przy obliczaniu średniej ważonej odległości, administracja kraju przeznaczenia wyłącza masę wszystkich odsyłek, dla których obliczono opłaty końcowe (koszty końcowe) na podstawie kosztów lub na taryf krajowych administracji kraju przeznaczenia.

Artykuł 34

Udziały lądowe i morskie paczek pocztowych

1. Paczki wymieniane między dwiema administracjami pocztowymi podlegają końcowym udziałom lądowym obliczonym poprzez połączenie stawki **podstawowej** za paczkę i stawki **podstawowej** za kilogram, ustalonych w Regulaminie.
 - 1.1 Uwzględniając powyższe stawki **podstawowe**, administracje **pocztowe mogą, ponadto, mieć prawo do korzystania ze stawek dodatkowych za paczkę i za kilogram, zgodnie z postanowieniami przewidzianymi w Regulaminie.**
 - 1.2 Udziały wymienione w ustępie 1 i w ustępie 1 punkt 1 obciążają administrację kraju nadania, chyba że Regulamin dotyczący paczek pocztowych przewiduje odstępstwa od tej zasady.
 - 1.3 Końcowe udziały lądowe powinny być jednakowe dla całego terytorium każdego kraju.
2. Paczki wymieniane między dwiema administracjami lub między dwoma urzędami tego samego kraju za pośrednictwem służb lądowych jednej lub kilku innych administracji podlegają, na rzecz krajów, których służby uczestniczą w przewozie lądowym, tranzytowym udziałom lądowym ustalonym w Regulaminie w zależności od przedziału odległości.
 - 2.1 Dla paczek przesyłanych w tranzycie otwartym, administracje pośredniczące mają prawo domagać się ustalonego w Regulaminie udziału ryczałtowego za przesyłkę.
 - 2.2 Tranzytowe udziały lądowe obciążają administrację kraju nadania, chyba że Regulamin dotyczący paczek pocztowych przewiduje odstępstwa od tej zasady
3. Każdy z krajów, którego służby uczestniczą w przewozie morskim paczek, ma prawo domagać się udziałów morskich. Udziały te obciążają administrację kraju nadania, chyba że Regulamin dotyczący paczek pocztowych przewiduje odstępstwa od tej zasady.
 - 3.1 Dla wykorzystywanej służby morskiej, udział morski ustalany jest w Regulaminie dotyczącym paczek pocztowych w zależności od przedziału odległości.
 - 3.2 Administracje pocztowe mają prawo podwyższyć maksymalnie o 50% udział morski obliczony zgodnie z ustępem 3 punkt 1. Mogą one natomiast obniżyć go według swego uznania.

Artykuł 35

Prawo Rady Eksploatacji Pocztovej (Rady do spraw Operacji Pocztowych) do ustalania opłat i udziałów

1. Rada Eksploatacji Pocztovej (Rada do spraw Operacji Pocztowych) ma prawo do ustalania niżej wymienionych opłat i udziałów, które będą do zapłacenia przez administrację pocztowe zgodnie z warunkami ustalonymi w Regulaminach:

- 1.1 opłat tranzytowych za opracowanie i **transport** odsyłek listowych przez co najmniej jeden kraj trzeci;
- 1.2 stawki podstawowej i opłat za przewóz lotniczy poczty lotniczej;
- 1.3 końcowych udziałów lądowych za opracowanie nadchodzących paczek;
- 1.4 tranzytowych udziałów lądowych za opracowanie i **transport** paczek przez kraj trzeci;
- 1.5 udziałów morskich za transport morski paczek.

2. Zmiana, która będzie mogła być dokonana, dzięki zastosowaniu metodologii zapewniającej sprawiedliwą zapłatę administracjom świadczącym usługi, powinna opierać się na godnych zaufania i reprezentatywnych danych ekonomicznych i finansowych. Ewentualna zmiana, o której będzie można zdecydować, wejdzie w życie z dniem ustalonym przez Radę Eksploatacji Pocztovej (Radę do spraw Operacji Pocztowych).

Część czwarta

Postanowienia końcowe

Artykuł 36

Tryb zatwierdzania propozycji dotyczących Konwencji i Regulaminów

1. W celu nabrania mocy prawnej, propozycje przedłożone Kongresowi, a dotyczące niniejszej Konwencji muszą uzyskać poparcie większości krajów członkowskich obecnych i głosujących, **mających prawo do głosowania**. Co najmniej połowa krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie **mających prawo do głosowania** musi być obecna w czasie głosowania.

2. W celu nabrania mocy prawnej, propozycje odnoszące się do Regulaminu poczty listowej i Regulaminu dotyczącego paczek pocztowych muszą uzyskać poparcie większości członków Rady Eksploatacji Pocztovej (Rady do spraw Operacji Pocztowych) **mających prawo do głosowania**.

3. W celu nabrania mocy prawnej, propozycje zgłoszone między dwoma Kongresami, a dotyczące niniejszej Konwencji i jej Protokołu Końcowego, muszą uzyskać poparcie:

- 3.1 dwóch trzecich głosów, przy czym przynajmniej połowa krajów członkowskich Związku, **które mają prawo do głosowania wzięła udział w głosowaniu**, jeśli chodzi o zmiany;

3.2 większości głosów, jeśli chodzi o interpretację postanowień.

4. Pomimo postanowień przewidzianych w ustępie 3 punkt 1, każdy kraj członkowski, którego ustawodawstwo krajowe jest jeszcze niezgodne z proponowaną zmianą, ma prawo, w terminie dziewięćdziesięciu dni, licząc od daty notyfikacji zmiany, powiadomić na piśmie Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego o niemożności przyjęcia tej zmiany.

Artykuł 37

Zastrzeżenia zgłoszone na Kongresie

1. **Wszelkie zastrzeżenie niezgodne z przedmiotem i celem Związku nie jest dozwolone.**

2. **W zasadzie, kraje członkowskie, których stanowiska nie podzielają inne kraje członkowskie powinny starać się, w miarę możliwości, dostosować się do stanowiska większości. Zastrzeżenie należy zgłaszać w przypadku absolutnej konieczności i musi być uzasadnione w odpowiedni sposób.**

3. **Zastrzeżenie do artykułów niniejszej Konwencji musi być przedstawione Kongresowi w formie pisemnej propozycji w jednym z języków roboczych Biura Międzynarodowego zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Regulaminu wewnętrznego Kongresu.**

4. **W celu nabrania mocy prawnej, zastrzeżenie zgłoszone Kongresowi musi być przyjęte większością wymaganą w każdym przypadku dla zmiany artykułu, do którego się ono odnosi.**

5. **W zasadzie, zastrzeżenie jest stosowane na zasadzie wzajemności między krajem członkowskim, który je zgłosił i pozostałymi krajami członkowskimi.**

6. **Zastrzeżenia do niniejszej Konwencji zostaną włączone do jej Protokołu końcowego na podstawie propozycji przyjętej przez Kongres.**

Artykuł 38

Wejście w życie i okres obowiązywania Konwencji

1. **Niniejsza Konwencja wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2006 roku i pozostanie w mocy aż do wejścia w życie Aktów następnego Kongresu.**

Na dowód czego, Pełnomocnicy Rządów krajów członkowskich podpisali niniejszą Konwencję w jednym egzemplarzu, który został złożony u Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego. Kopia tej Konwencji będzie doręczona każdej Stronie przez **Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego.**

Sporządzono w Bukareszcie, dnia 5 października 2004 roku.

Na oryginale podpisy Pełnomocników ze 150 krajów.

Ze strony polskiej podpisy złożyli:

- 1) Pan Wojciech Hałka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury*
- 2) Pan Tadeusz Bartkowiak - Dyrektor Generalny Poczty Polskiej.*

Protokół Końcowy Światowej Konwencji Pocztowej

W chwili przystąpienia do podpisywania Światowej Konwencji Pocztowej sporządzonej w dniu dzisiejszym, niżej podpisani Pełnomocnicy uzgodnili, co następuje:

Artykuł I

Przynależność przesyłek pocztowych. Wycofanie z obiegu pocztowego. Zmiana lub korekta adresu

1. Postanowień artykułu **5 ustęp 1 oraz ustęp 2** nie stosuje się w krajach: Antigua i Barbuda, Królestwo Bahrajnu, Barbados, Belize, Republika Botswany, Państwo Brunei Darussalam, Kanada, Hongkong (Chiny), Wspólnota Dominiki, Arabska Republika Egiptu, Republika Wysp Fidżi, Republika Gambii, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Zamorskie Terytoria Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Grenada, Kooperacyjna Republika Gujany, Irlandia, Jamajka, Republika Kenii, Republika Kiribati, Państwo Kuwejt, Królestwo Lesotho, Malezja, Republika Malawi, Republika Mauritiusu, Republika Nauru, Federalna Republika Nigerii, Nowa Zelandia, Republika Ugandy, Niezależne Państwo Papui - Nowej Gwinei, Federacja Saint-Christopher (St. Kitts) i Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Wyspy Salomona, Niezależne Państwo Samoa, Republika Seszeli, Republika Sierra Leone, Republika Singapuru, Królestwo Suazi, Zjednoczona Republika Tanzanii, Republika Trynidadu i Tobago, Tuvalu, Republika Vanuatu i Republika Zambii.
2. Postanowień artykułu **5 ustęp 1 i ustęp 2** nie stosuje się również do **Republiki Austrii**, Królestwa Danii i **Islamskiej Republiki Iranu**, których ustawodawstwo nie zezwala na wycofanie lub zmianę adresu przesyłek listowych na życzenie nadawcy, gdy adresat został poinformowany o nadejściu przesyłki pod jego adresem.
3. Postanowień artykułu **5 ustęp 1** nie stosuje się do Związku Australijskiego, Republiki Ghany i Republiki Zimbabwe.
4. Postanowień artykułu **5 ustęp 2** nie stosuje się do Wspólnoty Bahamów, Republiki Iraku, Związku Myanmar (Birmy) i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, których ustawodawstwo nie zezwala na wycofanie lub zmianę adresu przesyłek listowych na życzenie nadawcy.
5. **Postanowień artykułu 5 ustęp 2 nie stosuje się do Stanów Zjednoczonych Ameryki.**
6. Postanowienia artykułu **5 ustęp 2** stosuje się do Związku Australijskiego w takiej mierze, w jakiej są one zgodne z ustawodawstwem wewnętrznym tego kraju.
7. W odstępstwie od postanowień artykułu **5 ustęp 2**, Republika Salwadoru, Republika Panamy, Republika Filipin, **Republika Konga** i Boliwariańska Republika

Wenezueli mają prawo nie zwracać paczek po zażądaniu przez adresata dokonania ich odprawy celnej, ze względu na to, że zabraniają tego ich przepisy celne.

Artykuł II Opłaty

1. W odstępstwie od postanowień artykułu 6, administracje pocztowe **Związku Australijskiego**, Kanady i **Nowej Zelandii** są upoważnione do pobierania opłat pocztowych innych niż przewidziane w Regulaminach, jeśli takie opłaty są zgodne z ustawodawstwem ich krajów.

Artykuł III Wyjątki od zwolnienia od opłat pocztowych druków dla ociemniałych (cekogramów)

1. W odstępstwie od postanowień artykułu 7, administracje pocztowe **Republiki Indonezji**, Saint Vincent i Grenadyn oraz Republiki Turcji, które nie zwalniają druków dla ociemniałych (cekogramów) z opłat pocztowych w swoim obrocie krajowym, mogą pobierać opłaty pocztowe i opłaty za usługi specjalne, jednakże nie wyższe niż w ich obrocie krajowym.

2. W odstępstwie od postanowień artykułu 7, administracje pocztowe Republiki Federalnej Niemiec, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Związku Australijskiego, Republiki Austrii, Kanady, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Japonii i Konfederacji Szwajcarskiej mogą pobierać opłaty za usługi specjalne, stosowane w ich obrocie krajowym, w odniesieniu do druków dla ociemniałych (cekogramów).

Artykuł IV Usługi podstawowe

1. Pomimo postanowień artykułu 12, Związek Australijski nie zgadza się z rozszerzeniem usług podstawowych na paczki pocztowe.

2. **Postanowienia artykułu 12 ustęp 2 punkt 4 nie stosuje się do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, którego krajowe ustawodawstwo nakazuje niższe limity wagowe. Przepisy dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa ograniczają do 20 kilogramów masę worków pocztowych.**

Artykuł V Pakieciki

1. **W odstępstwie od postanowień artykułu 12, administracja pocztowa Islamskiego Państwa Afganistanu upoważniona jest do ograniczenia do 1 kilograma maksymalnej masy nadchodzących i wychodzących pakiecików.**

Artykuł VI Potwierdzenie odbioru

1. Administracja pocztowa Kanady ma prawo nie stosować postanowień artykułu **13 ustęp 4 punkt 3** w odniesieniu do paczek, ze względu na to, że nie oferuje usługi potwierdzenia odbioru dla paczek w swoim obrocie krajowym.

Artykuł VII Usługa międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią (CCRI/IBRS)

1. W odstępstwie od postanowień artykułu 13 ustęp 4 punkt 1, administracja pocztowa Republiki Bułgarii zapewni usługę międzynarodowej korespondencji handlowej z odpowiedzią po przeprowadzeniu negocjacji z zainteresowaną administracją.

Artykuł VIII Zakazy (poczta listowa)

1. Wyjątkowo, administracje pocztowe Republiki Libańskiej i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej nie przyjmują przesyłek poleconych zawierających monety lub banknoty, lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela, lub czeki podróżne, lub platynę, złoto albo srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne, biżuterię i inne przedmioty wartościowe. Nie są one zobowiązane do ścisłego przestrzegania postanowień Regulaminu poczty listowej w odniesieniu do odpowiedzialności w przypadkach ograbienia lub uszkodzenia przesyłek poleconych, bądź gdy przesyłki zawierają przedmioty wykonane ze szkła lub przedmioty łamliwe.

2. Wyjątkowo, administracje pocztowe Królestwa Arabii Saudyjskiej, Republiki Boliwii, Chińskiej Republiki Ludowej, z wyjątkiem specjalnego regionu administracyjnego Hongkongu, Republiki Iraku, Królestwa Nepalu, Islamskiej Republiki Pakistanu, Republiki Sudanu oraz Socjalistycznej Republiki Wietnamu nie przyjmują przesyłek poleconych zawierających monety, banknoty, walutę lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela, czeki podróżne, platynę, złoto lub srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne, biżuterię i inne przedmioty wartościowe.

3. Administracja pocztowa Związku Myanmar (Birmy) zastrzega sobie prawo nieprzyjmowania przesyłek z zadeklarowaną wartością zawierających wartościowe przedmioty wymienione w artykule **15 ustęp 6**, ponieważ jej ustawodawstwo krajowe sprzeciwia się przyjmowaniu tego rodzaju przesyłek.

4. Administracja pocztowa Królestwa Nepalu nie przyjmuje przesyłek poleconych lub z zadeklarowaną wartością zawierających walutę lub monety, z wyjątkiem przypadków, gdy zawarto specjalne porozumienie w tej sprawie.

5. Administracja pocztowa Republiki Uzbekistanu nie przyjmuje przesyłek poleconych lub przesyłek z zadeklarowaną wartością zawierających monety, banknoty, czeki, znaczki pocztowe lub walutę obcą i uchyla się od wszelkiej odpowiedzialności w przypadku zaginięcia bądź uszkodzenia tego rodzaju przesyłek.

6. Administracja pocztowa Islamskiej Republiki Iranu nie przyjmuje przesyłek zawierających przedmioty niezgodne z religią islamską.
7. Administracja pocztowa Republiki Filipin zastrzega sobie prawo nie przyjmowania przesyłek listowych (zwykłych, poleconych lub z zadeklarowaną wartością) zawierających monety, walutę lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela, czeki podróżne, platynę, złoto lub srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne lub inne przedmioty wartościowe.
8. Administracja pocztowa Związku Australijskiego nie przyjmuje żadnej przesyłki pocztowej zawierającej sztabki metali lub banknoty. Ponadto, nie przyjmuje ona przesyłek poleconych przeznaczonych do Związku Australijskiego ani przesyłek wysyłanych w tranzycie otwartym zawierających przedmioty wartościowe takie jak biżuteria, metale szlachetne, kamienie szlachetne lub półszlachetne, papiery wartościowe, monety lub inne formy zbywalnych instrumentów finansowych. Uchyla się ona od wszelkiej odpowiedzialności, jeśli chodzi o przesyłki nadane z naruszeniem niniejszego zastrzeżenia.
9. Administracja pocztowa Chińskiej Republiki Ludowej, z wyjątkiem specjalnego regionu administracyjnego Hongkongu, nie przyjmuje przesyłek z zadeklarowaną wartością zawierających monety, banknoty, walutę lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela lub czeki podróżne, zgodnie z jej wewnętrznymi przepisami.
10. Administracje pocztowe Republiki Łotewskiej i Mongolii zastrzegają sobie prawo nie przyjmowania przesyłek zwykłych, poleconych lub z zadeklarowaną wartością zawierających monety, banknoty, wartości na okaziciela i czeki podróżne, ze względu na to, że sprzeciwiają się temu ich krajowe przepisy.
11. Administracja pocztowa Federacyjnej Republiki Brazylii zastrzega sobie prawo nie przyjmowania przesyłek zwykłych, poleconych lub z zadeklarowaną wartością zawierających monety, będące w obiegu banknoty i jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela.
12. Administracja pocztowa Socjalistycznej Republiki Wietnamu zastrzega sobie prawo nieprzyjmowania listów zawierających przedmioty i towary.

Artykuł IX

Zakazy (paczki pocztowe)

1. Administracje **pocztowe** Związku Myanmar (Birmy) i Republiki Zambii mają prawo nie przyjmować paczek z zadeklarowaną wartością zawierających wartościowe przedmioty wymienione w **artykule 15 ustęp 6 punkt 1.3.1**, ze względu na to, że sprzeciwiają się temu ich przepisy krajowe.
2. Wyjątkowo, administracje pocztowe Republiki Libańskiej i Republiki Sudanu nie przyjmują paczek zawierających monety, walutę lub jakiegokolwiek walory na okaziciela, czeki podróżne, platynę, złoto lub srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne i inne przedmioty wartościowe albo takich, które zawierają płyny i

składniki łatwo przechodzące w stan płynny, albo przedmioty ze szkła lub podobne, albo przedmioty łamliwe. Nie są one związane odnoszącymi się do tego postanowieniami Regulaminu dotyczącego paczek pocztowych.

3. Administracja pocztowa Federacyjnej Republiki Brazylii ma prawo nie przyjmować paczek z zadeklarowaną wartością zawierających monety i będące w obiegu banknoty, jak również jakiegokolwiek walory na okaziciela, ze względu na to, że sprzeciwiają się temu jej przepisy krajowe.

4. Administracja pocztowa Republiki Ghany ma prawo nie przyjmować paczek z zadeklarowaną wartością zawierających monety i będące w obiegu banknoty, ze względu na to, że sprzeciwiają się temu jej przepisy krajowe.

5. Poza przedmiotami podanymi w artykule 15, administracja pocztowa Królestwa Arabii Saudyjskiej nie przyjmuje paczek zawierających monety, walutę lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela, czeki podróżne, platynę, złoto lub srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne, biżuterię i inne przedmioty wartościowe. Nie przyjmuje także paczek zawierających wszelkiego rodzaju lekarstwa, chyba że towarzyszy im recepta lekarska pochodząca od kompetentnej władzy oficjalnej, produkty przeznaczone do gaszenia ognia, płynne substancje chemiczne lub przedmioty niezgodne z zasadami religii islamskiej.

6. Poza przedmiotami podanymi w artykule 15, administracja pocztowa Sułtanatu Omanu nie przyjmuje paczek zawierających:

6.1 wszelkiego rodzaju lekarstwa, chyba że towarzyszy im recepta lekarska pochodząca od kompetentnej władzy oficjalnej;

6.2 produkty przeznaczone do gaszenia ognia i płynne substancje chemiczne;

6.3 przedmioty niezgodne z zasadami religii islamskiej.

7. Poza przedmiotami podanymi w artykule 15, administracja pocztowa Islamskiej Republiki Iranu nie przyjmuje paczek zawierających przedmioty niezgodne z zasadami religii islamskiej.

8. Administracja pocztowa Republiki Filipin ma prawo nie przyjmować paczek zawierających monety, walutę lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela, czeki podróżne, platynę, złoto lub srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne lub inne przedmioty wartościowe albo takich, które zawierają płyny i składniki łatwo przechodzące w stan płynny albo przedmioty ze szkła lub podobne, albo przedmioty łamliwe.

9. Administracja pocztowa Związku Australijskiego nie przyjmuje żadnej przesyłki pocztowej zawierającej sztabki metali lub banknoty.

10. Administracja pocztowa Chińskiej Republiki Ludowej nie przyjmuje paczek zwykłych zawierających monety, walutę lub jakiegokolwiek walory płatne na okaziciela, czeki podróżne, platynę, złoto lub srebro, przetworzone lub nie, kamienie szlachetne lub inne przedmioty wartościowe. Poza tym, z wyjątkiem specjalnego regionu

administracyjnego Hongkongu, nie są także przyjmowane paczki z zadeklarowaną wartością zawierające monety, walutę, walory płatne na okaziciela lub czeki podróżne.

11. Administracja pocztowa Mongolii zastrzega sobie prawo nie przyjmowania, zgodnie z jej krajowymi przepisami, paczek zawierających monety, banknoty, walory na okaziciela i czeki podróżne.

12. Administracja pocztowa Republiki Łotewskiej nie przyjmuje paczek zwykłych ani paczek z zadeklarowaną wartością zawierających monety, banknoty, jakiegokolwiek walory (czeki) na okaziciela lub waluty obce i uchyla się od wszelkiej odpowiedzialności w przypadku zaginięcia lub uszkodzenia dotyczącego takich przesyłek.

Artykuł X

Przedmioty podlegające opłatom celnym

1. Powołując się na postanowienia artykułu 15, administracje pocztowe Ludowej Republiki Bangladeszu i Republiki Salwadoru nie przyjmują przesyłek z zadeklarowaną wartością zawierających przedmioty podlegające opłatom celnym.

2. Powołując się na postanowienia artykułu 15, administracje pocztowe następujących krajów nie przyjmują listów zwykłych i poleconych zawierających przedmioty podlegające opłatom celnym: Islamskiego Państwa Afganistanu, Republiki Albanii, Republiki Azerbejdżanu, Republiki Białorusi, Królestwa Kambodży, Republiki Chile, Republiki Kolumbii, Republiki Kuby, Salwadoru, Republiki Estonii, Republiki Włoskiej, Republiki Łotewskiej, Królestwa Nepalu, Republiki Uzbekistanu, Republiki Peru, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki San Marino, Turkmenistanu i Ukrainy.

3. Powołując się na postanowienia artykułu 15, administracje pocztowe następujących krajów nie przyjmują listów zwykłych zawierających przedmioty podlegające opłatom celnym: Republiki Beninu, Burkina Faso, Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej, Republiki Dżibuti, Republiki Mali i **Islamskiej Republiki Mauretańskiej**.

4. Pomimo postanowień przewidzianych w ustępach od 1 do 3, w każdym przypadku przyjmuje się przesyłki z zawartością surowicy, szczepionek jak również przesyłki z trudno dostępnymi, pilnie potrebnymi lekami.

Artykuł XI

Reklamacje

1. W odstępstwie od postanowień artykułu 17 ustęp 3, administracje pocztowe Królestwa Arabii Saudyjskiej, **Republiki Bułgarii**, Republiki Zielonego Przylądka, Arabskiej Republiki Egiptu, Republiki Gabońskiej, Zamorskich Terytoriów Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republiki Greckiej, Islamskiej Republiki Iranu, **Republiki Kirgiskiej**, Mongolii, Związku Myanmar (Birmy), **Republiki Uzbekistanu**,

Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Sudanu, Syryjskiej Republiki Arabskiej, Republiki Czadu, **Turkmenistanu**, Ukrainy oraz Republiki Zambii zastrzegają sobie prawo pobierania od swoich klientów opłaty za reklamacje dotyczące przesyłek listowych.

2. W odstępstwie od postanowień artykułu **17 ustęp 3**, administracje pocztowe Republiki Argentynskiej, Republiki Austrii, **Republiki Azerbejdżanu**, Republiki Słowackiej i Republiki Czeskiej zastrzegają sobie prawo pobierania opłaty specjalnej w przypadkach, gdy po ukończeniu postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego na skutek złożonej reklamacji okazuje się, że reklamacja była nieuzasadniona.

3. Administracje pocztowe Islamskiego Państwa Afganistanu, Królestwa Arabii Saudyjskiej, **Republiki Bułgarii**, Republiki Zielonego Przylądka, Republiki Konga, Arabskiej Republiki Egiptu, Republiki Gabońskiej, Islamska Republiki Iranu, **Republiki Kirgiskiej**, Mongolii, Związku Myanmar (Birmy), **Republiki Uzbekistanu**, Republiki Sudanu, Republiki Surinamu, Syryjskiej Republiki Arabskiej, **Turkmenistanu**, Ukrainy i Republiki Zambii zastrzegają sobie prawo pobierania od swoich klientów opłaty za reklamacje paczek.

4. **W odstępstwie od postanowień artykułu 17 ustęp 3, administracje pocztowe Stanów Zjednoczonych Ameryki, Federacyjnej Republiki Brazylii i Republiki Panamy zastrzegają sobie prawo pobierania od klientów opłaty za reklamacje dotyczące przesyłek listowych i paczek pocztowych nadanych w krajach, które stosują tego typu opłatę zgodnie z postanowieniami ustępów od 1 do 3.**

Artykuł XII

Opłata za przedstawienie do kontroli celnej

1. Administracja pocztowa Republiki Gabońskiej zastrzega sobie prawo pobierania od klientów opłaty za przedstawienie do kontroli celnej.

2. Administracje pocztowe Republiki Konga i Republiki Zambii zastrzegają sobie prawo pobierania od swoich klientów opłaty za przedstawienie paczek do kontroli celnej.

Artykuł XIII

Nadawanie za granicą przesyłek listowych

1. Administracje pocztowe Stanów Zjednoczonych Ameryki, **Związku Australijskiego, Republiki Austrii**, Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republiki Greckiej i **Nowej Zelandii** zastrzegają sobie prawo pobierania opłaty odpowiadającej kosztom opracowania od każdej z administracji pocztowej, która na mocy artykułu **27 ustęp 4**, zwraca im przesyłki, początkowo nie wysłane przez ich służby jako przesyłki pocztowe.

2. W odstępstwie od postanowień artykułu **27 ustęp 4**, administracja pocztowa Kanady zastrzega sobie prawo do pobierania od administracji kraju nadania opłaty pozwalającej co najmniej pokryć koszty powstałe przy opracowaniu takich przesyłek.

3. Postanowienia artykułu **27 ustęp 4** upoważniają administrację kraju przeznaczenia do żądania od administracji kraju nadania odpowiedniej zapłaty za doręczenie przesyłek listowych nadawanych za granicą w dużych ilościach. **Związek Australijski i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zastrzegają** sobie prawo do ograniczenia takiej opłaty do kwoty odpowiadającej taryfie krajowej stosowanej dla porównywalnych przesyłek w kraju przeznaczenia.

4. Postanowienia artykułu **27 ustęp 4** upoważniają administrację pocztową kraju przeznaczenia do żądania od administracji kraju nadania odpowiedniej zapłaty za doręczenie przesyłek listowych nadawanych za granicą w dużych ilościach. Następujące kraje zastrzegają sobie prawo do ograniczenia opłat do limitów ustalonych w Regulaminie dla przesyłek masowych: Stany Zjednoczone Ameryki, Wspólnota Bahamów, Barbados, Państwo Brunei Darussalam, Chińska Republika Ludowa, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i Zamorskie Terytoria Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Grenada, Kooperacyjna Republika Gujany, Republika Indii, Malezja, Królestwo Nepal, Nowa Zelandia, Królestwo Niderlandów, Holenderskie Antyle i Aruba, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Republika Singapuru, Demokratyczno-Socjalistyczna Republika Sri Lanki, Republika Surinamu i Królestwo Tajlandii.

5. Pomimo zastrzeżeń przedstawionych w ustępie 4, następujące kraje zastrzegają sobie prawo do stosowania w pełni artykułu **27** Konwencji w odniesieniu do przesyłek otrzymywanych z krajów członkowskich Związku: Republika Federalna Niemiec, Królestwo Arabii Saudyjskiej, Republika Argentyńska, **Republika Austriacka**, Republika Beninu, Federacyjna Republika Brazylii, Burkina Faso, Republika Kamerunu, Republika Cypryjska, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej, **Królestwo Danii**, Arabska Republika Egiptu, Republika Francuska, Republika Grecka, Republika Gwinei, Państwo Izrael, Republika Włoska, Japonia, Jordańskie Królestwo Haszymidzkie, Republika Libańska, **Wielkie Księstwo Luksemburga**, Republika Mali, Królestwo Marokańskie, Islamska Republika Mauretańska, Księstwo Monako, **Królestwo Norwegii**, Republika Portugalska, Republika Senegalu, Syryjska Republika Arabska i Republika Togijska.

6. W celu stosowania postanowień artykułu **27 ustęp 4**, administracja pocztowa Republiki Federalnej Niemiec zastrzega sobie prawo żądania od administracji pocztowej kraju nadania przesyłek opłaty w kwocie równej tej, jaką otrzymałaby od administracji pocztowej kraju, w którym znajduje się siedziba nadawcy.

7. **Pomimo zastrzeżeń przedstawionych w artykule XIII, Chińska Republika Ludowa zastrzega sobie prawo ograniczenia zapłaty za doręczenie przesyłek listowych nadanych za granicę w dużych ilościach do limitów ustalonych w Konwencji Światowego Związku Poczтового i Regulaminie poczty listowej w odniesieniu do poczty masowej.**

Artykuł XIV

Wyjątkowe końcowe udziały lądowe

1. W odstępstwie od postanowień artykułu 34, administracja pocztowa Islamskiego Państwa Afganistanu zastrzega sobie prawo pobierania 7,50 SDR (DTS) jako dodatkowego wyjątkowego końcowego udziału lądowego za paczkę.

Artykuł XV

Taryfy specjalne

1. Administracje pocztowe Stanów Zjednoczonych Ameryki, Królestwa Belgii i Królestwa Norwegii mają prawo do pobierania za paczki lotnicze udziałów lądowych wyższych niż za paczki lądowo-morskie.

2. Administracja pocztowa Republiki Libańskiej ma prawo do pobierania za paczki o masie do 1 kilograma opłaty stosowanej za paczki o masie od 1 do 3 kilogramów.

3. Administracja pocztowa Republiki Panamy ma prawo do pobierania 0,20 SDR (DTS) za kilogram za przesyłane w tranzycie paczki lądowo-morskie przewożone drogą lotniczą (S.A.L.).

Na dowód czego, niżej wymienieni Pełnomocnicy sporządzili niniejszy Protokół, który będzie miał tę samą moc i to samo znaczenie, jak w przypadku, gdyby jego postanowienia zostały włączone do tekstu samej Konwencji i podpisali go w jednym egzemplarzu, który jest złożony u Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego. Jedna kopia będzie dostarczona każdej Stronie **przez Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego.**

Sporządzono w **Bukareszcie**, dnia **5 października 2004 roku**.

Na oryginalne podpisy pełnomocników ze ...150... krajów

Ze strony polskiej podpisy złożyli:

- 1) *Pan Wojciech Hałka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury*
- 2) *Pan Tadeusz Bartkowiak - Dyrektor Generalny Poczty Polskiej.*

Światowy Związek Pocztowy

POROZUMIENIE

DOTYCZĄCE

POCZTOWYCH USŁUG PŁATNICZYCH

Berno 2005

2005

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych*

Spis treści

Rozdział I

Postanowienia wstępne

1. Przedmiot Porozumienia i oferowane produkty

Rozdział II

Przekaz pocztowy

2. Definicja produktu
3. Składanie zleceń
4. Opłaty
5. Zobowiązania administracji pocztowej wystawienia
6. Przekazywanie zleceń
7. Postępowanie w kraju przeznaczenia
8. Wynagradzanie administracji pocztowej wypłacającej
9. Zobowiązania administracji pocztowej wypłacającej

Rozdział III

Przelew pocztowy

10. Definicja produktu
11. Składanie zleceń
12. Opłaty
13. Zobowiązania administracji pocztowej wystawienia
14. Przekazywanie zleceń
15. Postępowanie w kraju przeznaczenia
16. Wynagradzanie administracji pocztowej wypłacającej
17. Zobowiązania administracji pocztowej wypłacającej

Rozdział IV

Konta łącznikowe, rachunki miesięczne, reklamacje, odpowiedzialność

18. Relacje finansowe między uczestniczącymi w Porozumieniu administracjami pocztowymi

* Tekst jednolity zawiera zmiany wprowadzone na 23. Kongresie Światowego Związku Pocztowego w Bukareszcie, które zostały zaznaczone pogrubioną czcionką.

- 19. Reklamacje
- 20. Odpowiedzialność

Rozdział V

Sieci elektroniczne

- 21. Zasady ogólne

Rozdział VI

Postanowienia różne

- 22. **Wnioski o otwarcie bieżącego rachunku pocztowego za granicą**

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

- 23. Postanowienia końcowe

Porozumienie dotyczące pocztowych usług płatniczych

Niżej podpisani, Pełnomocnicy Rządów krajów członkowskich Związku, zgodnie z artykułem 22 ustęp 4 Konstytucji Światowego Związku Pocztowego, uchwalonej w Wiedniu dnia 10 lipca 1964 roku, przyjęli, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem postanowień artykułu 25 ustęp 4 wspomnianej Konstytucji, następujące Porozumienie.

Rozdział I

Postanowienia wstępne

Artykuł 1

Przedmiot Porozumienia i oferowane produkty

1. Niniejsze Porozumienie reguluje wszystkie pocztowe świadczenia dotyczące przekazywania środków płatniczych. Umawiające się kraje ustalają na zasadzie wzajemnego porozumienia produkty niniejszego Porozumienia, które postanawiają wprowadzić w swoich wzajemnych stosunkach.

2. Organizacje nie pocztowe mogą uczestniczyć za pośrednictwem administracji pocztowej, usługi czeków pocztowych lub organizacji zarządzających siecią przekazywania pocztowych środków płatniczych w wymianach normowanych niniejszym Porozumieniem. W tym celu, organizacje te powinny dokonać uzgodnień z administracją pocztową swojego kraju, aby zapewnić całkowite przestrzeganie wszystkich klauzul niniejszego Porozumienia i, w ramach tych uzgodnień, powinny korzystać z praw i wypełniać swoje obowiązki, tak jak organizacje pocztowe określone w niniejszym Porozumieniu. Administracja pocztowa ich kraju pełni rolę pośrednika w ich stosunkach z administracjami pocztowymi innych umawiających się krajów i z Biurem Międzynarodowym. W przypadku gdyby administracja pocztowa nie świadczyła usług finansowych lub gdyby jakość usług nie odpowiadała wymogom klientów, administracje pocztowe mogą współpracować z nie pocztowymi organizacjami w tym konkretnym kraju.

3. Kraje członkowskie przekażą, w ciągu 6 miesięcy od zakończenia Kongresu, do Biura Międzynarodowego nazwę i adres jednostki rządowej odpowiedzialnej za nadzorowanie pocztowych usług płatniczych oraz nazwę i adres operatora lub operatorów oficjalnie wyznaczonych do świadczenia pocztowych usług płatniczych i wypełniania obowiązków wynikających z Aktów UPU na ich terytorium.

3.1 Kraje członkowskie przekażą, w ciągu 6 miesięcy od zakończenia Kongresu, do Biura Międzynarodowego szczegóły dotyczące danych kontaktowych osób odpowiedzialnych za wykonywanie pocztowych usług płatniczych oraz usług-reklamacyjnych.

3.2 Należy niezwłocznie poinformować Biuro Międzynarodowe o zmianach jednostek rządowych, oficjalnie wyznaczonych operatorów oraz osób odpowiedzialnych, dokonanych w okresie między Kongresami.

4. Następujące pocztowe produkty płatnicze są regulowane niniejszym Porozumieniem:

4.1 przekazy pocztowe, w tym przekazy za pobraniem (COD);

4.2 przelewy pocztowe.

5. Inne usługi mogą być świadczone na podstawie dwustronnych lub wielostronnych uzgodnień między zainteresowanymi administracjami pocztowymi.

Rozdział II

Przekaz pocztowy

Artykuł 2

Definicja produktu

1. Przekaz zwykły

1.1 Klient składający zlecenie wpłaca pieniądze w okienku urzędu pocztowego lub zleca obciążenie jego bieżącego rachunku pocztowego i żąda wypłacenia odbiorcy pełnej kwoty gotówką bez żadnych potrąceń.

2. Przekaz przelewowy

2.1 Klient składający zlecenie wpłaca pieniądze w okienku i żąda, aby zostały w całości przelane, bez żadnych potrąceń, na konto beneficjenta prowadzone przez administrację pocztową lub na konto prowadzone przez inne instytucje finansowe.

3. Przekaz za pobraniem

3.1 Odbiorca „przesyłki za pobraniem” wpłaca pieniądze lub zleca obciążenie jego rachunku i żąda wypłacenia nadawcy „przesyłki za pobraniem” pełnej kwoty, bez żadnych potrąceń.

Artykuł 3

Składanie zleceń

1. Z wyjątkiem specjalnego porozumienia, kwota przekazu pocztowego wyrażana jest w walucie kraju przeznaczenia.

2. Administracja wystawienia ustala kurs przeliczenia swojej waluty na walutę kraju przeznaczenia.
3. Maksymalna kwota przekazów jest ustalana dwustronnie.
4. Administracja wystawienia ma całkowitą swobodę w określaniu dokumentów i sposobu wpłacania przekazów pocztowych. Jeśli przekazy są przesyłane drogą pocztową, należy stosować wyłącznie formularze przewidziane w Regulaminie.

Artykuł 4

Opłaty

1. Administracja wystawienia określa w dowolny sposób opłatę pobieraną w chwili wystawienia.
2. Przekazy pocztowe wymieniane za pośrednictwem kraju będącego stroną niniejszego Porozumienia między krajem uczestniczącym w tym Porozumieniu i krajem w nim nie uczestniczącym, mogą podlegać, za sprawą administracji pośredniczącej, dodatkowej opłacie ustalonej przez tę administrację w zależności od kosztów wynikających z realizacji wykonywanych przez nią operacji. Wysokość tej opłaty jest uzgadniana między zainteresowanymi administracjami i potrącana z kwoty przekazu. Jednakże, opłata ta może być pobierana od nadawcy i przekazywana administracji pocztowej kraju pośredniczącego, o ile zainteresowane administracje porozumiały się w tej sprawie.
3. Z wszelkich opłat, zgodnie z warunkami określonymi w artykułach RL110 i RL111, zwolnione są dokumenty, przekazy i polecenia zapłaty odnoszące się do transferu pocztowych środków płatniczych wymienianych między administracjami drogą pocztową.

Artykuł 5

Zobowiązania administracji pocztowej wystawienia

1. Administracja pocztowa wystawienia spełnia normy usług przewidziane w Regulaminie w celu zapewnienia klientowi zadowolającej usługi.

Artykuł 6

Przekazywanie zleceń

1. Wymiana przekazów pocztowych odbywa się za pomocą sieci elektronicznej zapewnionej przez Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego lub inne organizacje.
2. Wymiana elektroniczna odbywa się za pomocą przesyłki kierowanej bezpośrednio do urzędu wypłacającego przekaz lub do urzędu wymiany. Bezpieczeństwo i jakość wymiany muszą być zapewnione zgodnie ze specyfikacjami

technicznymi właściwymi dla użytkowanych sieci lub zgodnie z dwustronnymi umowami zawartymi między administracjami pocztowymi.

3. Administracje pocztowe mogą uzgodnić wymianę przekazów w formie papierowej, za pośrednictwem formularzy, przewidzianych w Regulaminie i wysyłanych pocztą priorytetową.

4. Administracje pocztowe mogą uzgodnić stosowanie innych sposobów wymiany.

Artykuł 7

Postępowanie w kraju przeznaczenia

1. Wyплаты przekazów dokonuje się zgodnie z przepisami kraju przeznaczenia.

2. Zgodnie z generalną zasadą, cała suma podana na przekazie powinna być wypłacona odbiorcy. Opłaty specjalne mogą być pobrane, jeśli odbiorca życzy sobie dodatkowych usług specjalnych.

3. Ważność przekazów elektronicznych ustala się zgodnie z bilateralnymi porozumieniami.

4. Zgodnie z generalną zasadą, ważność przekazów wysłanych w formie papierowej trwa do końca pierwszego miesiąca następującego po miesiącu wystawienia.

5. Po upływie terminu określonego wyżej, przekazy nie wypłacone odsyła się natychmiast do administracji pocztowej wystawienia.

Artykuł 8

Wynagradzanie administracji pocztowej wypłacającej

1. Administracja pocztowa wystawiająca przekaz przyznaje administracji pocztowej wypłacającej, za każdy wypłacony przekaz zapłatę, której wysokość określona jest w Regulaminie.

2. Zamiast jednolitych stawek określonych w Regulaminie, administracje pocztowe mogą uzgodnić inne stawki zapłaty.

3. Przekazywanie pieniędzy dokonywane bezpłatnie nie daje podstaw do żadnej zapłaty.

4. Jeśli zainteresowane administracje pocztowe zawarły między sobą porozumienie, przekazywanie środków funduszu pomocowego zwolnionego z opłat przez administrację pocztową wystawienia może być zwolnione z zapłaty.

Artykuł 9

Zobowiązania administracji pocztowej wypłacającej

1. Administracja pocztowa wypłacająca spełnia normy usług przewidziane w Regulaminie w celu zapewnienia klientowi zadowalającej usługi.

Rozdział III

Przelew pocztowy

Artykuł 10

Definicja produktu

1. Posiadacz rachunku pocztowego żąda odliczenia kwoty z jego rachunku i przelania jej na rachunek odbiorcy zarządzany przez administrację pocztową lub na inny rachunek za pośrednictwem administracji pocztowej kraju przeznaczenia.

Artykuł 11

Składanie zleceń

1. Kwota przelewu wyrażana jest w walucie kraju przeznaczenia lub innej, zgodnie z porozumieniem zawartym między administracją pocztową wystawienia i administracją pocztową otrzymania.
2. Administracja pocztowa wystawienia ustala kurs przeliczenia swojej waluty na walutę, w jakiej jest wyrażona kwota przelewu.
3. Kwota przelewu jest nieograniczona, chyba że zainteresowane administracje pocztowe zdecydują inaczej.
4. Administracja pocztowa wystawienia ma całkowitą swobodę w określaniu dokumentów i sposobu wystawiania przelewów.

Artykuł 12

Opłaty

1. Administracja pocztowa wystawienia ma całkowitą swobodę w ustalaniu opłaty pobieranej w chwili wystawienia. Do tej podstawowej opłaty może ona dodać wszelkie dodatkowe opłaty odnoszące się do usług specjalnych świadczonych nadawcy.
2. Przelewy dokonywane za pośrednictwem kraju będącego stroną niniejszego Porozumienia między krajem uczestniczącym w tym Porozumieniu i krajem w nim nie uczestniczącym, mogą podlegać, za sprawą administracji pośredniczącej, dodatkowej opłacie. Wysokość tej opłaty jest uzgadniania między zainteresowanymi

administracjami i potrącana z kwoty przelewu. Jednakże, opłata ta może być pobierana od nadawcy i przekazywana administracji kraju pośredniczącego, o ile zainteresowane administracje porozumiały się w tej sprawie.

3. Z wszelkich opłat, zgodnie z warunkami określonymi w artykułach RL110 i RL111, zwolnione są dokumenty, przelewy i polecenia zapłaty odnoszące się do transferu pocztowych środków płatniczych wymienianych między administracjami pocztowymi drogą pocztową.

Artykuł 13

Zobowiązania administracji pocztowej wystawienia

1. Administracja pocztowa wystawienia wypełnia standardy usług przewidziane w Regulaminie, aby świadczyć zadowalające usługi klientom.

Artykuł 14

Przekazywanie zleceń

1. Przelewu dokonuje się za pomocą sieci elektronicznej zapewnionej przez Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego lub inne organizacje, na podstawie wymagań technicznych przyjętych przez zainteresowane administracje.

2. Bezpieczeństwo i jakość wymiany muszą być zagwarantowane albo poprzez wymagania techniczne odnoszące się do użytkowanych sieci albo w drodze dwustronnej umowy między administracją pocztową wystawienia i administracją pocztową wypłacającą.

3. Administracje pocztowe mogą uzgodnić wymianę przelewów w formie papierowej, za pośrednictwem formularzy przewidzianych w Regulaminie i wysyłanych pocztą priorytetową.

4. Administracje pocztowe mogą uzgodnić stosowanie innych sposobów wymiany.

Artykuł 15

Postępowanie w kraju przeznaczenia

1. Przychodzące przelewy traktuje się zgodnie z przepisami kraju przeznaczenia.

2. Zgodnie z zasadą generalną, należne opłaty w kraju przeznaczenia powinny być uiszczane przez odbiorcę, jednakże, taka opłata może być pobrana na podstawie dwustronnego uzgodnienia od nadawcy i przekazana administracji kraju przeznaczenia.

Artykuł 16

Wynagradzanie administracji pocztowej wypłacającej

1. Za każdy przelew administracja pocztowa wypłacająca może żądać wpłacenia opłaty wejściowej. Ta opłata może być odliczona od rachunku nadawcy, bądź pobrana od administracji pocztowej wystawienia poprzez odpis z jej konta łącznikowego.
2. Przekazywanie pieniędzy dokonywane bezpłatnie nie daje podstaw do żadnej zapłaty.
3. Jeśli zainteresowane administracje pocztowe zawarły między sobą porozumienie, przekazywanie funduszu pomocowego zwolnionego od opłat przez administrację pocztową wystawienia może być zwolnione od zapłaty.

Artykuł 17

Zobowiązania administracji pocztowej wypłacającej

1. Administracja pocztowa wypłacająca spełnia normy usług przewidziane w Regulaminie w celu zapewnienia klientowi zadowolającej usługi.

Rozdział IV

Konta łącznikowe, rachunki miesięczne, reklamacje, odpowiedzialność

Artykuł 18

Relacje finansowe między uczestniczącymi w Porozumieniu administracjami pocztowymi

1. Administracje pocztowe ustalają między sobą sposoby techniczne regulowania należności.
2. Konta łącznikowe
 - 2.1 **Zgodnie z zasadą generalną**, jeśli administracje pocztowe dysponują instytucją czeków pocztowych, każda z nich poleca otwarcie w jej imieniu w odpowiedniej administracji konta łącznikowego, za pomocą którego są likwidowane wzajemne długi i należności wynikające z wymiany z tytułu usługi przelewów i przekazów oraz wszystkich innych operacji, jakie administracje pocztowe postanowiły regulować w ten sposób.
 - 2.2 Jeśli administracja pocztowa **kraju** przeznaczenia nie dysponuje instytucją czeków pocztowych, konto łącznikowe może być otwarte przy innej administracji pocztowej.

- 2.3 Administracje pocztowe mogą uzgodnić regulowanie ich wymiany finansowej za pośrednictwem wyznaczonych administracji na podstawie umów wielostronnych.
- 2.4 W przypadku braku pokrycia na koncie łącznikowym, należne sumy podlegają oprocentowaniu, którego stawki są ustalone w Regulaminie.
- 2.5 Oprocentowanie salda należnego na koncie łącznikowym jest dopuszczalne.
3. Rachunki miesięczne
 - 3.1 W przypadku braku konta łącznikowego, każda administracja pocztowa wypłacająca wystawia dla każdej administracji pocztowej wystawienia rachunek miesięczny wypłaconych sum z tytułu przekazów pocztowych. Rachunki miesięczne włącza się, okresowo, do rachunku ogólnego, który stanowi podstawę do określenia salda.
 - 3.2 Regulowanie rachunków może odbywać się również na podstawie rachunków miesięcznych, bez kompensat.
4. Żadne jednostronne zarządzenie, takie jak moratorium, zakaz transferu, itp. nie może naruszać postanowień niniejszego artykułu ani wynikających z niego postanowień Regulaminu.

Artykuł 19

Reklamacje

1. Reklamacje są przyjmowane w okresie sześciu miesięcy, licząc od dnia następnego po dniu nadania przekazu pocztowego lub wykonania przelewu.
2. Administracje pocztowe mają prawo pobierania od klientów opłat za reklamacje dotyczące przekazów pocztowych lub przelewów.

Artykuł 20

Odpowiedzialność

1. Zasada i zakres odpowiedzialności
 - 2.1 Administracja pocztowa jest odpowiedzialna za kwoty wpłacone w okienkach lub potrącone z rachunku nadawcy aż do chwili prawidłowego wypłacenia przekazu lub wpłynięcia pieniędzy na rachunek odbiorcy.
 - 2.2 Administracja pocztowa jest odpowiedzialna za wszelkie błędne informacje przez nią dostarczone, które spowodowały bądź niewypłacenie, bądź błędy w przekazywaniu pieniędzy. Odpowiedzialność dotyczy także błędów w przeliczaniu na inną walutę, jak też błędów transmisji.
 - 2.3 Administracja pocztowa jest zwolniona z wszelkiej odpowiedzialności:

- 2.3.1 w przypadku opóźnienia w transmisji, wysyłaniu i wypłacaniu przekazów lub zleceń wypłat;
- 2.3.2 gdy z powodu zniszczenia dokumentów służbowych na skutek działania siły wyższej nie może udowodnić dokonania przekazania pieniędzy, chyba że dowiedziono w inny sposób, że taką odpowiedzialność ponosi;
- 2.3.3 jeśli nadawca nie zgłosił żadnej reklamacji w terminie przewidzianym w artykule 19;
- 2.3.4 po upływie terminu przedawnienia w kraju nadania.
- 2.4 W razie zwrotu, bez względu na jego przyczynę, kwota zwracana nadawcy nie może przekraczać kwoty przez niego wpłaconej lub potrąconej z jego rachunku.
- 2.5 Administracje pocztowe mogą uzgodnić między sobą, że będą stosowały szersze warunki odpowiedzialności zgodne z potrzebami ich wewnętrznych służb.
- 2.6 Warunki stosowania zasad odpowiedzialności, szczególnie kwestii związanych z ustaleniem odpowiedzialności, wypłat należnych sum, odwołań, terminów wypłat i postanowień dotyczących zwrotów sum administracji zgłaszającej reklamację, są określone w Regulaminie.

Rozdział V

Sieci elektroniczne

Artykuł 21

Zasady ogólne

1. Do przesyłania wypłat za pośrednictwem mediów elektronicznych, administracje pocztowe powinny wykorzystywać sieć UPU lub inną sieć, która umożliwia szybkie, niezawodne i bezpieczne transfery.
2. Elektroniczne usługi finansowe UPU powinny być regulowane pomiędzy administracjami pocztowymi na podstawie porozumień dwustronnych. Ogólne zasady eksploatacyjne dla elektronicznych usług finansowych UPU powinny podlegać odpowiednim przepisom w Aktach Związku.

Rozdział VI

Postanowienia różne

Artykuł 22

Wnioski o otwarcie bieżącego rachunku pocztowego za granicą

1. Gdy bieżący rachunek pocztowy lub inny rachunek jest otwierany za granicą lub gdy składa się wniosek o inny produkt finansowy za granicą, organizacje pocztowe krajów będących stronami niniejszego Porozumienia powinny uzgodnić zasady udzielenia wsparcia w korzystaniu z tych produktów.
2. Strony mogą uzgodnić dwustronnie warunki wsparcia, jakiego będą sobie wzajemnie udzielać w szczegółowej procedurze wnioskowania oraz uzgodnić opłaty za udzielenie takiego wsparcia.

Rozdział VII

Postanowienia końcowe

Artykuł 23

Postanowienia końcowe

1. W razie potrzeby, na zasadzie analogii, we wszystkich sprawach nie unormowanych wyraźnie niniejszym Porozumieniem stosuje się postanowienia Konwencji.
2. Do niniejszego Porozumienia nie mają zastosowania postanowienia artykułu 4 Konstytucji.
3. Warunki zatwierdzania propozycji dotyczących niniejszego Porozumienia i **Regulaminu**.
 - 3.1 By nabrać mocy wykonawczej, propozycje przedłożone Kongresowi, dotyczące niniejszego Porozumienia powinny być zatwierdzone przez większość krajów członkowskich obecnych i głosujących, będących stronami Porozumienia i **mających prawo do głosowania**. Co najmniej połowa krajów członkowskich reprezentowanych na Kongresie i **mających prawo do głosowania** musi być obecna w czasie głosowania.
 - 3.2 By nabrać mocy wykonawczej, propozycje dotyczące Regulaminu powinny być zatwierdzone przez większość członków Rady Eksploatacji Pocztowej będących stronami Porozumienia i **mających prawo do głosowania**.
 - 3.3 By nabrać mocy wykonawczej, propozycje wprowadzone między dwoma Kongresami i dotyczące niniejszego Porozumienia powinny otrzymać:
 - 3.3.1 dwie trzecie głosów, przy czym co najmniej połowa krajów członkowskich, które są stronami Porozumienia i **mają prawo do głosowania, wzięła udział w głosowaniu**, jeśli propozycje dotyczą wprowadzenia dodatkowych postanowień;

- 3.3.2 większość głosów, przy czym co najmniej połowa krajów członkowskich, które są stronami Porozumienia i **mają prawo do głosowania, wzięła udział w głosowaniu**, jeśli propozycje dotyczą zmian postanowień niniejszego Porozumienia;
- 3.3.3 większość głosów, jeśli propozycje dotyczą interpretacji postanowień niniejszego Porozumienia.
- 3.4 Pomimo postanowień przewidzianych w ustępie 3.3.1, każdy kraj członkowski, którego ustawodawstwo krajowe jest jeszcze niezgodne z proponowanym uzupełnieniem, ma prawo w terminie dziewięćdziesięciu dni, licząc od daty notyfikacji tego uzupełnienia, zawiadomić na piśmie Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego o niemożności przyjęcia tego uzupełnienia.
4. Niniejsze Porozumienie wejdzie w życie **1 stycznia 2006 r.** i pozostanie w mocy aż do wejścia w życie Aktów nowego Kongresu.

Na dowód czego, Pełnomocnicy Rządów umawiających się krajów podpisali niniejsze Porozumienie w jednym egzemplarzu, który został zdeponowany u Dyrektora Generalnego Biura Międzynarodowego. Kopia Porozumienia będzie przekazana każdej ze Stron **przez Biuro Międzynarodowe Światowego Związku Pocztowego**.

Sporządzono w Bukareszcie, dnia **5 października 2004 roku**.

Na oryginale podpisy Pełnomocników ze 129 krajów.

Ze strony polskiej podpisy złożyli:

- 1. Pan Wojciech Hałka – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury*
- 2. Tadeusz Bartkowiak - Dyrektor Generalny Poczty Polskiej*